

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1986-1987

8 JULI 1987

RAPPORT

van de Koninklijke Commissie tot
harmonisering en vereenvoudiging
van de fiscaliteit (1)

VERSLAG VAN DE BESPREKING

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN (2)

UITGEBRACHT DOOR DE HEREN
COËME EN DENYS

INHOUD

	Blz.
I. Inleidende uiteenzetting van de Minister van Financiën . .	2
II. Uiteenzetting van de heer Maldague, lid van de Koninklijke Commissie	6
III. Uiteenzetting van de heer Vanistendael, lid van de Koninklijke Commissie	7

(1) Dit rapport alsmede de verslagen van de werkgroep van de Hoge Raad van Financiën werden gepubliceerd in 1987 door het Ministerie van Financiën.

(2) Samenstelling van de Commissie:

Voorzitter: de heer Nothomb.

A. — Vaste leden:	B. — Plaatsvervangers:
C. V. P. HH. Declercq, Diegenant, Dupré, Lenaerts, M. Olivier, Van Rompuy;	HH. Ansoms, De Roo, Moors, Tant, Van den Brande, Van Rompaey, Verhaegen;
P. S. HH. Burgeon, Busquin, Coëme, Defosset;	HH. Bondroit, Collart, Cools, M. Harmegnies, Tasset;
S. P. H. Colla, Mevr. Detiège, HH. Vandenbroucke, Willockx;	HH. Bossuyt, Chevalier, De Weirtd, Leclercq, Van Miert;
P. R. L. HH. Draps, Petitjean, Simonet;	HH. Kubla, Lagneau, Neven, Poswick;
P. V. V. HH. Denys, Vermeiren;	HH. Beysen, Cortois, Sprockeels;
P. S. C. HH. Nothomb, Wauthy;	HH. du Monceau de Bergendal, le Hardy de Beaulieu, Lestienne;
V. U. HH. Desaeeyere, Schiltz.	HH. Gabriels, P. Peeters, F. Vansteenkiste.

Chambre des Représentants

SESSION 1986-1987

8 JUILLET 1987

RAPPORT

de la Commission royale
d'harmonisation et de simplification
de la fiscalité (1)

RAPPORT DE LA DISCUSSION

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (2)

PAR
MM. COËME ET DENYS

SOMMAIRE

	Pages
I. Exposé introductif du Ministre des Finances	2
II. Exposé de M. Maldague, membre de la Commission royale	6
III. Exposé de M. Vanistendael, membre de la Commission royale	7

(1) Ce rapport ainsi que les rapports du groupe de travail du Conseil supérieur des Finances ont été publiés en 1987 par le Ministère des Finances.

(2) Composition de la Commission:

Président: M. Nothomb.

A. — Membres effectifs:	B. — Suppléants:
C. V. P. MM. Declercq, Diegenant, Dupré, Lenaerts, M. Olivier, Van Rompuy;	MM. Ansoms, De Roo, Moors, Tant, Van den Brande, Van Rompaey, Verhaegen;
P. S. MM. Burgeon, Busquin, Coëme, Defosset;	MM. Bondroit, Collart, Cools, M. Harmegnies, Tasset;
S. P. MM. Colla, Mme Detiège, MM. Vandenbroucke, Willockx;	MM. Bossuyt, Chevalier, De Weirtd, Leclercq, Van Miert;
P. R. L. MM. Draps, Petitjean, Simonet;	MM. Kubla, Lagneau, Neven, Poswick;
P. V. V. MM. Denys, Vermeiren;	MM. Beysen, Cortois, Sprockeels;
P. S. C. MM. Nothomb, Wauthy;	MM. du Monceau de Bergendal, le Hardy de Beaulieu, Lestienne;
V. U. MM. Desaeeyere, Schiltz.	MM. Gabriels, P. Peeters, F. Vansteenkiste.

	Blz.		Pages
IV. Gedachtenwisseling	8	IV. Echange de vues	8
1. Vragen van algemene aard	8	1. Questions d'ordre général	8
1.1 Opdracht en werkwijze van de Koninklijke Commis- sie	8	1.1 Mission et fonctionnement de la Commission royale	8
1.2 Budgettaire weerslag van de hervorming. Gevolgen voor de gemeentelijke financiën	11	1.2 Incidence budgétaire de la réforme. Conséquences pour les finances communales	11
1.3 Andere gevolgen van de voorgestelde fiscale hervor- ming	12	1.3 Autres conséquences de la réforme fiscale proposée	12
2. Vragen met betrekking tot de personenbelasting	14	2. Questions relatives à l'impôt des personnes physiques	14
2.1 Belasting van onroerende inkomsten	14	2.1 Imposition des revenus immobiliers	14
2.2 Belasting van roerende inkomsten	16	2.2 Imposition des revenus mobiliers	16
2.3 Belasting van bedrijfsinkomsten	16	2.3 Imposition des revenus professionnels	16
2.4 Van het totaal belastbaar netto-inkomen aftrekbare uitgaven	21	2.4 Dépenses déductibles du revenu net imposable globa- lement	21
2.5 De familiale structuur van de personenbelasting	24	2.5 Aménagement familial de l'impôt des personnes physi- ques	24
2.6 De tariefstructuur van de personenbelasting	25	2.6 La structure des taux de l'impôt des personnes physi- ques	25
3. Vragen betreffende de indirecte belastingen	27	3. Questions concernant les impôts indirects	27
4. Vragen betreffende de vennootschapsbelasting	29	4. Questions concernant l'impôt des sociétés	29
Bijlage I: Vergelijking van de verschuldigde belasting. Voorbeel- den	34	Annexe I: Comparaison de l'impôt dû. Exemples types	34
Bijlage II: Fiscale uitgaven	61	Annexe II: Dépenses fiscales	61
Bijlage III: Raming van de budgettaire weerslag van de voorgestel- de hervorming	63	Annexe III: Estimation de l'impact budgétaire de la réforme proposée	63
Bijlage IV: Indirecte belastingen op petroleumprodukten in de E.G.-lidstaten	67	Annexe IV: Taxes indirectes sur les produits pétroliers dans les pays membres de la C.E.	67
Bijlage V: A. B. V. V. — Nota betreffende de belastinghervorming	68	Annexe V: F. G. T. B. Note sur la réforme fiscale	68
Bijlage VI: Nota van de Kristelijke Bond van Gepensioneerden	69	Annexe VI: Note de l'Union chrétienne des Pensionnés	69

DAMES EN HEREN,

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING VAN DE MINISTER VAN FINANCIEN

Vooreerst dient benadrukt dat het rapport van de Koninklijke Commissie een verslag is *aan* en niet *van* de Regering, welke dan ook geenszins gebonden is door de erin geformuleerde bedenkingen en voorstellen. Dit neemt niet weg dat dit rapport een degelijk en coherent werkstuk is. Als sluitstuk van haar herstelbeleid heeft de Regering immers een modernisering van ons belastingstelsel op het oog, welke moet toelaten de netto-fiscale druk op de gehele bevolking te verminderen.

Op basis van dit rapport en de binnen de Regering geformuleerde opmerkingen zal een wetsontwerp worden opgesteld dat, na advies van de Raad van State in het najaar van 1987 bij het Parlement zal worden ingediend.

Indien het ontwerp in de zomer van 1988 in beide Kamers is goedgekeurd kan het (mogelijks) reeds gevolgen hebben voor tijdens ditzelfde jaar te betalen bedrijfsvoorheffing.

Het lijkt nuttig de krachtlijnen van de door de Commissie voorgestelde hervorming even te overlopen.

In de personenbelasting wordt *het aantal (marginale) tarieven verder verminderd* (in 1986: 22; in 1987: 14; in het voorstel van de commissie: 4) en wordt *de gemiddelde aanslagvoet op het globale inkomen* (die thans in een extreme hypothese door het optellen van de huidige maximale aanslagvoet, de gemeentelijke belasting, de soli-

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — EXPOSE INTRODUCTIF DU MINISTRE DES FINANCES

Il convient tout d'abord de souligner que le rapport de la Commission royale est un rapport *au* Gouvernement et non *du* Gouvernement, lequel n'est dès lors nullement lié par les considérations et les propositions qui y sont formulées. Il n'empêche que ce rapport est un document de travail sérieux et cohérent. Afin de parachever sa politique de redressement, le Gouvernement envisage en effet une modernisation de notre système fiscal, qui doit permettre de réduire la pression fiscale nette pesant sur l'ensemble de la population.

Ce rapport ainsi que les observations formulées au sein du Gouvernement serviront de base pour l'élaboration d'un projet de loi qui sera déposé au Parlement, après avis du Conseil d'Etat, à l'automne 1987.

S'il était voté dans les deux Chambres durant l'été 1988, ce projet pourrait déjà avoir une répercussion sur le précompte professionnel dû pendant cette même année.

Sans doute n'est-il pas inutile de rappeler brièvement les grandes lignes de la réforme proposée par la Commission.

En ce qui concerne l'impôt des personnes physiques, le *nombre de taux (marginiaux)* est encore *réduit* (en 1986: 22; en 1987: 14; dans la proposition de la Commission: 4) et le *taux moyen de l'impôt sur le revenu global* (qui, si l'on tient compte des taux d'imposition maximums actuellement en vigueur, de la taxe communale, de la

dariteitsbelasting en de belastingverhoging wegens gebrek aan voorafbetaling, voor een belastbaar inkomen van 5 miljoen F tot 95 % kan oplopen) beperkt tot *maximum* 50 %.

De belasting moet in de optiek van de Commissie zo *neutraal mogelijk* zijn en dit zowel t.o.v. het huwelijk als t.o.v. de keuze van het gezinstype (met één of twee verdieners).

Geen van deze beide betrachtingen wordt in het rapport van de Commissie integraal gerealiseerd.

Twee alleenstaanden genieten immers krachtens het voorstel samen een belastingvrij minimum van 300 000 F (= $2 \times 150\,000$ F) per jaar tegenover 225 000 F voor twee gehuwden. Daarenboven heeft de Commissie om budgettaire redenen geopteerd voor een *splitting* 70/30 i.p.v. 60/40.

Hierbij dient echter opgemerkt dat het voorstel reeds een gevoelige verbetering inhoudt t.o.v. de huidige toestand. Nu wordt het afgezonderde inkomensdeel tegen het gemiddelde tarief van het globale inkomen getaxeerd. In het voorstel van de Commissie daarentegen wordt op het afgesplitste deel (30 %) het tarief toegepast tegen hetwelk dit gedeelte als een enig inkomen zou worden belast.

De voorgestelde hervorming wil ook het belastingstelsel *kindvriendelijker* maken via een verhoging van het belastingvrije minimum met 45 000 F voor het eerste en het tweede, en met 112 500 F voor het derde en elk volgend kind.

Bepaalde aftrekken (wegens levensverzekeringen, groepsverzekeringen, terugbetaling van hypotheekleningen e.d.) worden globaal beperkt tot een welbepaald bedrag (50 000 F per belastingplichtige, 100 000 F per gezin) dat eerder aan de lage kant is.

In hoofde van de werkgevers worden bedragen voor extra-legale verzekeringen (groepsverzekeringen e.d.) trouwens verworpen uitgaven. De Commissie is immers van oordeel dat levens- en groepsverzekeringen een bijzondere vorm van belegging zijn die vreemd zijn aan de bedrijfsinkomsten en die als vermogensoperaties moeten worden beschouwd.

Voor de aftrekken die wel behouden blijven, alsook voor de tariefschijven en de forfaitaire bedrijfslasten staat de Commissie een *systematische indexatie* voor.

De inkomsten uit *risicodragend kapitaal* zullen geglobaliseerd worden met toekenning van een belastingkrediet van 100 %.

De Commissie is immers van oordeel dat dergelijk systeem vele belastingplichtigen ertoe zal aanzetten de ontvangen dividenden in hun aangifte op te nemen omdat de voor 100 % verrekenbare vennootschapsbelasting plus de roerende voorheffing samen hoger zullen uitvallen dan het op hun globale inkomsten toepasselijk tarief.

Voor het *niet-risicodragend kapitaal* blijft echter de bevrijdende roerende voorheffing van 25 % (met uitsluiting van de mogelijkheid tot globalisatie) behouden.

Met betrekking tot de *onroerende inkomsten* zullen de werkelijke inkomsten (na aftrek van de werkelijke kosten) uit de verhuring worden belast, met de mogelijkheid evenwel om te opteren voor een belasting op basis van het kadastraal inkomen voor wat de verhuring voor privé-doel-einden betreft.

cotisation de solidarité et de la majoration d'impôt pour absence de versement anticipé, peut atteindre aujourd'hui, dans une hypothèse extrême, environ 95 % pour un revenu imposable de 5 millions de F) est limitée à 50 %.

La Commission estime que l'impôt doit être le *plus neutre possible* tant à l'égard du mariage qu'en ce qui concerne le choix du type de ménage (un ou deux revenus).

Les propositions de la Commission ne permettent de réaliser intégralement aucun de ces deux objectifs.

Le revenu minimum exonéré serait en effet de 300 000 F (soit $2 \times 150\,000$ F) par an pour deux isolés contre 225 000 F par an pour un couple marié. Pour des raisons budgétaires, la Commission a en outre opté pour un *fractionnement* de 70/30 au lieu de 60/40.

Il convient toutefois de souligner à cet égard que la proposition implique une amélioration sensible par rapport à la situation actuelle. A l'heure actuelle, le revenu fractionné est en effet taxé au taux moyen applicable au revenu global. La Commission propose en revanche que le revenu fractionné (30 %) soit imposé comme s'il s'agissait d'un revenu unique.

La réforme proposée tend également à alléger la fiscalité en faveur des *ménages avec enfants* en augmentant le minimum exonéré de 45 000 F pour le premier et le deuxième enfant et de 112 500 F pour le troisième et pour chaque enfant suivant.

Certaines déductions (assurance-vie, assurance de groupe, amortissement d'emprunts hypothécaires, etc.) seraient limitées globalement à un montant relativement faible (50 000 F par contribuable, 100 000 F par ménage).

Par ailleurs, les cotisations pour assurances extra-légales (assurances de groupe, etc.) seraient des dépenses non admises dans le chef de l'employeur. La Commission considère en effet que les assurances-vie et les assurances de groupe ne sont en fait qu'une forme particulière de placement étrangère aux revenus professionnels et qu'il faut dès lors les traiter comme des opérations de patrimoine.

En ce qui concerne les déductions qui sont maintenues ainsi que les tranches barémiques et les charges professionnelles forfaitaires, la Commission préconise une *indexation systématique*.

Les revenus du *capital à risque* seraient globalisés et bénéficieraient d'un crédit d'impôt de 100 %.

La Commission estime en effet que ce système incitera de nombreux contribuables à déclarer les dividendes perçus parce que la somme de l'impôt des sociétés imputable à 100 % et du précompte mobilier sera supérieure à l'impôt dû sur leurs revenus globaux.

Pour ce qui est du *capital sans risque*, le précompte mobilier libératoire de 25 % serait cependant maintenu (sans possibilité de globalisation).

En ce qui concerne les *revenus immobiliers*, les revenus réels (après déduction des charges réelles) d'immeubles loués seraient imposés, avec possibilité d'option pour une imposition sur la base du revenu cadastral pour les immeubles loués à des fins privées.

De belasting van het kadastraal inkomen voor onroerend-gegoederen die door hun eigenaar worden bewoond wordt evenwel afgeschaft.

Het huidige stelsel kwam, althans voor wat de nationale belasting betreft, de facto neer op een belastingvrijstelling, via de krachtens artikel 10, § 1, van het Wetboek van de inkomstenbelasting toegekende aftrek.

Met betrekking tot de onroerende inkomsten beoogt de Commissie een volledige scheiding tussen de nationaal geïnde belasting enerzijds en de belastingen der lokale besturen anderzijds.

Worden in de optiek van de Commissie behouden: de huidige vrijstelling van belasting voor depositboekjes, de vrijstelling van kostendeckende uitkeringen (kinderbijslagen, geboortepremies, enz...) alsook de aftrekken van de verliezen en van zowel de reële als de forfaitaire beroeps-lasten.

Ook de aftrek van de giften blijft bestaan. Via een wetsontwerp zal in hoofde van de vennootschappen het absoluut plafond van 10 miljoen F worden afgeschaft. Het relatief plafond (5 % van de totale belastbare netto-inkomsten) blijft echter behouden.

De roerende voorheffing der niet verblijfhouders zal worden afgeschaft (bevordering van de kapitaalimport).

Een delicaat punt is ongetwijfeld het voorstel van de Commissie tot volledige gelijkstelling van de vervangingsinkomens (ook de brugpensioenen) met de bedrijfsinkomens. Het is juist dat zodoende het principe dat de vervangingsinkomens als netto-inkomens worden beschouwd, wordt verlaten.

Hierbij dient evenwel te worden opgemerkt dat de facto in de meeste gevallen toch geen belasting op vervangingsinkomens zal betaald worden als gevolg de verhoging van het belastingvrije minimum en de hoge aftrek voor personen ten laste.

Voor de alleenstaanden die van een vervangingsinkomen moeten leven kan dit voorstel van de Commissie, indien het alsdusdanig in wetteksten zou worden omgezet, zware gevolgen hebben. Terzelfdertijd wordt ook voor hen evenwel het belastingvrije minimum opgetrokken tot 150 000 F per jaar, waardoor het echter nog steeds 35 000 F lager ligt dan het bestaansminimum voor alleenstaanden.

Een verlaging van het tarief van de personenbelasting valt voor de Schatkist merkkelijk goedkoper uit dan een verdere verkleining van de belastbare basis via het verlenen van allerhande vrijstellingen.

De door de Commissie voorgestelde verlaging van de fiscale druk zou echter duidelijk voelbaar zijn voor de bevolking. Zo zou een gezin met 4 kinderen en één (jaarlijks) inkomen ten bedrage van 800 000 F (door toepassing van de 70-30 splitting) nog slechts 91 250 F belasting betalen tegenover 154 762 F nu (een vermindering met 41 %).

Een gezin met twee inkomens die 600 000 F en 200 000 F bedragen, zou 25 % minder belasting betalen.

Een gezin met 4 kinderen en twee inkomens, ten bedrage van 600 000 en 400 000 F, zou 154 000 F betalen tegenover 231 000 F nu (een vermindering met 33 %).

Een alleenstaande met een inkomen van 1 000 000 F zou nog 350 000 F i.p.v. 367 000 F betalen (een vermindering met 5 %).

Het dient gezegd dat de voorgestelde hervorming ook voor de hoge inkomentrekkers een goede zaak zou zijn. Zo zou de verschuldigde belasting op een jaarlijks inkomen van 5 à 8 miljoen F met ± 1 miljoen F afnemen.

L'imposition du revenu cadastral des immeubles occupés par leur propriétaire serait cependant abandonnée.

Le système actuel équivalait dans la pratique, du moins en ce qui concerne l'impôt national, à une exonération fiscale par le biais de l'abattement accordé en vertu de l'article 10, § 1er, du Code des impôts sur les revenus.

En ce qui concerne les revenus immobiliers, la Commission préconise une dissociation complète de l'impôt national et des impôts perçus par les pouvoirs locaux.

Sont maintenues, dans l'optique de la Commission: l'immunité dont bénéficient actuellement les carnets de dépôt, l'exonération des revenus de complément (allocations familiales, allocations de naissance, etc...) ainsi que les déductions des pertes et des charges professionnelles réelles et forfaitaires.

La déduction des libéralités est également maintenue. Un projet de loi doit par ailleurs supprimer, pour les sociétés, le plafond absolu de 10 millions de F, le plafond relatif (5 % de l'ensemble des revenus nets imposables) étant, quant à lui, maintenu.

Le précompte mobilier sera supprimé pour les non-résidents (afin de promouvoir l'importation de capitaux).

La proposition de la Commission d'assimiler entièrement les revenus de remplacement (y compris les prépensions) aux revenus professionnels constitue sans aucun doute un point délicat. Elle implique en effet l'abandon du principe selon lequel les revenus de remplacement sont considérés comme des revenus nets.

Il convient toutefois d'observer à ce propos que dans la plupart des cas, les bénéficiaires de revenus de remplacement ne payeront en fait pas d'impôt sur ces revenus, en raison du relèvement du minimum exonéré et de l'augmentation de la déduction pour personnes à charge.

Si elle était retenue telle quelle, cette proposition de la Commission pourrait être lourde de conséquences pour les isolés devant vivre d'un revenu de remplacement. Pour ces contribuables également, le minimum exonéré est en outre porté à 150 000 F par an, ce qui signifie qu'il est toutefois encore inférieur de 35 000 F au minimum de moyens d'existence prévu pour les isolés.

Il est beaucoup plus intéressant, pour le Trésor, de diminuer les taux de l'impôt des personnes physiques que de continuer à réduire la base imposable en accordant toutes sortes d'exonérations.

La diminution de la pression fiscale proposée par la Commission serait toutefois sensible pour la population. Ainsi, un ménage comptant 4 enfants et bénéficiant d'un seul revenu (annuel) de 800 000 F ne paierait plus que 91 250 F d'impôts (par suite de l'application du fractionnement 70/30) contre 154 762 F actuellement (soit une baisse de 41 %).

Un ménage disposant de deux revenus, de 600 000 F et 200 000 F, paierait 25 % d'impôts en moins.

Un ménage avec quatre enfants, disposant de deux revenus se montant à 600 000 F et 400 000 F paierait 154 000 F au lieu de 231 000 F (soit une diminution de 33 %).

Un isolé disposant d'un revenu de 1 000 000 F paierait encore 350 000 F au lieu de 367 000 F (soit une diminution de 5 %).

Il convient de préciser que la réforme proposée serait également profitable aux gros revenus. C'est ainsi que l'impôt dû sur un revenu annuel de 5 à 8 millions de F diminuerait d'environ un million de F.

De Commissie stelt trouwens voor om ook de solidariteitsbijdragen af te schaffen.

De voorstellen m.b.t. de vennootschapsbelasting en de indirecte fiscaliteit werden opgesteld onder de rechtstreekse verantwoordelijkheid van de speciale Werkgroep van de Hoge Raad van Financiën.

Wat de *vennootschapsbelasting* betreft wenst de Werkgroep het maximumtarief (43 %) terug te verhogen, wat gelet op de internationale context (de regering wil buitenlandse investeerders aantrekken) moeilijk haalbaar lijkt. Positief is evenwel dat de fiscale discriminatie ten nadele van de financiering met eigen middelen wordt weggewerkt via het toekennen van een verrekenbaar en terugbetaalbaar belastingskrediet (gelijk aan 100 % van de betaalde vennootschapsbelasting) samengaan met een compenserende en eveneens verrekenbare en terugbetaalbare afhouding.

Met betrekking tot de *indirecte belastingen* stelt de Werkgroep, in éénklank met de E.G.-commissie, een vermindering van het aantal B.T.W.-voeten van 7 naar 3 (6 %, 20 % en 25 %) voor.

In vergelijking met de ons omringende landen zijn onze *accijnzen* relatief laag en dit zowel in termen van het Bruto Nationaal Produkt als in percentage van de globale belastingdruk.

De Werkgroep is op dit punt zeer ver gegaan en heeft zelfs gespecificeerd voor welke produkten naar haar oordeel de accijnzen moeten worden verhoogd.

De *kost van de voorgestelde fiscale hervorming* (62 miljard F in 1986 die er, door inrekening van de effecten van de zogenaande «Wet Grootjans» (1) nog 30 miljard F zouden zijn in 1990) zou luidens het voorstel van de Commissie tot beloop van 35 miljard F moeten gefinancierd worden door een verhoging van bepaalde accijnsrechten. De Minister is daar geen voorstander van. Er dient evenwel toegegeven dat er niet bijster veel oplossingen voor dit probleem voorhanden zijn. Zo zal er in de eerstkomende jaren nauwelijks budgettaire ruimte zijn.

Wel dient rekening te worden gehouden met de positieve macro-economische effecten van een eventuele belastingverlaging (het multiplicator-effect).

Vele fiscale uitgaven (het zijn er thans 258) zullen geschrapt worden.

De strijd tegen de fiscale fraude zal worden verscherpt (optrekken van de boetes; vereenvoudiging van de procedures teneinde o.m. het aantal hangende bezwaarschriften gevoelig terug te dringen).

Een verhoging van bepaalde accijnsrechten, zoals voorgesteld door de Werkgroep, behoort ook tot de mogelijkheden.

Tenslotte kan de kost van de hervorming ook worden gedrukt door deze te spreiden in de tijd.

Bepaalde maatregelen zouden dan weliswaar in het wetsontwerp worden ingeschreven, doch slechts binnen enkele jaren van kracht worden.

Hoofdzak is en blijft evenwel dat de netto-fiscale druk op het inkomen uit arbeid afneemt. Het rapport van de Koninklijke Commissie tot harmonisering en vereenvoudiging van de fiscaliteit vormt daartoe een soliede basis.

La Commission propose d'ailleurs également de supprimer la cotisation de solidarité.

Les propositions relatives à l'impôt des sociétés et à la fiscalité indirecte ont été élaborées sous la responsabilité directe du Groupe spécial du Conseil supérieur des Finances.

En ce qui concerne l'impôt des sociétés, le groupe de travail souhaite relever à nouveau le taux maximum (43 %), ce qui paraît difficilement réalisable dans le contexte international actuel (le Gouvernement désirant attirer les investisseurs étrangers). Il faut toutefois se féliciter de ce que la discrimination fiscale à l'égard du financement au moyen de fonds propres disparaît du fait de l'octroi d'un crédit d'impôt imputable et remboursable (égal à 100 % de l'impôt des sociétés payé) s'accompagnant d'une retenue compensatoire également imputable et remboursable.

En ce qui concerne les *impôts indirects*, le groupe de travail propose de ramener le nombre des taux de T. V. A. de 7 à 3 (6 %, 20 % et 25 %), ce qui correspond d'ailleurs au souhait de la Commission européenne.

Par rapport au niveau qu'ils atteignent chez nos voisins, les *droits d'accise* sont relativement peu élevés en Belgique, et ce, tant en termes de produit national brut qu'en pourcentage de la pression fiscale globale.

Le groupe de travail est allé très loin en ce domaine et a même cité les produits sur lesquels les droits d'accise devraient, selon lui, être augmentés.

Aux termes de la proposition de la Commission, le *coût de la réforme fiscale proposée* — 62 milliards de F en 1986, ramenés à 30 milliards de F en 1990 en raison des effets de la «loi Grootjans» (1) — devrait être financé à concurrence de 35 milliards de F par une augmentation de certains droits d'accise, ce dont le Ministre n'est pas partisan. Force est cependant de reconnaître qu'il n'y a guère d'autres solutions qui soient envisageables. C'est ainsi que la marge budgétaire sera des plus restreintes au cours des prochaines années.

Il convient toutefois de tenir compte des effets macro-économiques positifs qu'aurait une baisse des impôts (effet multiplicateur).

De nombreuses dépenses fiscales (il en existe actuellement 258) seront supprimées.

La lutte contre la fraude fiscale sera intensifiée (augmentation des amendes; simplification des procédures, notamment en vue d'accélérer sensiblement l'instruction des réclamations).

Un relèvement de certains droits d'accise, tel que le propose le groupe de travail, appartient également au domaine des possibilités.

Enfin, il est aussi possible de réduire le coût de la réforme en étalant celle-ci sur une certaine période.

Certaines mesures seraient dans ce cas inscrites dans le projet de loi, mais n'entreraient en vigueur que d'ici quelques années.

L'essentiel est et reste toutefois que la pression fiscale nette sur les revenus du travail diminue, et le rapport de la Commission royale d'harmonisation et de simplification de la fiscalité constitue dans cette optique une solide base de travail.

(1) Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen — *Belgisch Staatsblad* van 6 augustus 1985.

(1) Loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres — *Moniteur belge* du 6 août 1985.

**Gedachtenwisseling met de Koninklijke Commissie
tot harmonisering en vereenvoudiging
van de fiscaliteit**

Na de inleidende uiteenzetting van de Minister van Financiën (24 februari 1987) vond op 10 maart 1987 en 8 april 1987 een gedachtenwisseling plaats met de vier leden van de Koninklijke Commissie:

De heren Delahaye, Thomas, advocaat bij het Hof van Cassatie;

Maldague, Robert commissaris bij het Plan;

Vanistendael, Frans, gewoon hoogleraar bij de K. U. L.;
van Weddingen, Eric, doctor in de rechten, licentiaat in de fiscale wetenschappen.

De Minister van Financiën woonde de vergadering van 10 maart 1987 bij.

**II. — UITEENZETTING VAN DE HEER MALDAGUE,
LID VAN DE KONINKLIJKE COMMISSIE**

Met betrekking tot de gekozen werkwijze herinnert de heer Maldague er vooreerst aan dat enkele maanden vóór de oprichting van de Koninklijke Commissie (koninklijk besluit van 21 januari 1986 — *Belgisch Staatsblad* van 25 januari 1986) binnen de Hoge Raad van Financiën een werkgroep «Hervorming van de fiscaliteit en van de parafiscaliteit» was opgericht.

Deze werkgroep, waarvan twee leden van de Koninklijke Commissie — (de heer Vanistendael en hijzelf) — deel uitmaken, heeft reeds begin 1986 aan de Minister van Financiën een interimair rapport overhandigd, waarin een overzicht werd gegeven van de belangrijkste problemen die de hervorming van de fiscaliteit en de parafiscaliteit met zich brengen.

Luidens haar oprichtingsbesluit (koninklijk besluit van 21 januari 1986, art. 4) moest de Koninklijke Commissie nauw samenwerken met deze werkgroep.

In het kader van een activiteitenverdeling heeft de werkgroep zich dan ook gebogen over de hervorming van de indirecte belastingen en van de vennootschapsbelasting, terwijl de Koninklijke Commissie de hervorming van de personenbelasting alsmede de harmonisering van alle fiscale procedures voor haar rekening nam.

De vier leden van de Koninklijke Commissie zijn dus verantwoordelijk voor beide laatstgenoemde materies alsmede voor alle wijzigingen in de vennootschapsbelasting die onafscheidbaar verbonden zijn met de door hen voorgestelde hervormingen in de personenbelasting (bvb. het invoeren van een verrekenbaar en terugbetaalbaar belastingkrediet gelijk aan 100 % van de vennootschapsbelasting, samengaan met een compenserende en eveneens verrekenbare en terugbetaalbare afhouding).

Dergelijk verband bestaat niet tussen de voorstellen van de Koninklijke Commissie en de door de werkgroep geformuleerde voorstellen m.b.t. de hervorming der indirecte belastingen.

De Koninklijke Commissie heeft, artikel per artikel, het wetboek van de inkomstenbelastingen bestudeerd. Haar doelstellingen waren:

- 1) de vereenvoudiging van ons belastingstelsel;

**Echange de vues avec la Commission royale
d'harmonisation et de simplification
de la fiscalité**

L'exposé introductif du Ministre des Finances (24 février 1987), fut suivi d'un échange de vues les 10 mars et 8 avril 1987 avec les quatre membres de la Commission royale:

MM. Delahaye, Thomas, avocat à la Cour de cassation;

Maldague, Robert, commissaire au Plan;

Vanistendael, Frans, professeur ordinaire à la K. U. L.;
van Weddingen, Eric, docteur en droit, licencié en sciences fiscales.

Le Ministre des Finances a assisté à la réunion du 10 mars 1987.

**II. — EXPOSE DE M. MALDAGUE,
MEMBRE DE LA COMMISSION ROYALE**

En ce qui concerne la procédure choisie, M. Maldague rappelle que quelques mois avant la création de la Commission royale (arrêté royal du 21 janvier 1986, *Moniteur belge* du 25 janvier 1986), un groupe de travail «Réforme de la fiscalité et de la parafiscalité» avait été constitué au sein du Conseil supérieur des Finances.

Ce groupe de travail, dont font partie deux membres de la Commission royale (M. Vanistendael et lui-même), avait remis au Ministre des Finances, au début de 1986, un rapport intérimaire donnant un aperçu des principaux problèmes de la réforme de la fiscalité et de la parafiscalité.

L'arrêté créant la Commission royale (arrêté royal du 21 janvier 1986, art. 4) prévoyait que celle-ci devait collaborer étroitement avec le groupe de travail.

Dans le cadre d'une répartition des tâches, le groupe de travail s'est attelé à la réforme des impôts indirects et de l'impôt des sociétés, tandis que la Commission royale se chargeait de la réforme de l'impôt des personnes physiques et de l'harmonisation des procédures fiscales.

Les quatre membres de la Commission royale sont donc responsables de ces deux dernières matières ainsi que des modifications concernant l'impôt des sociétés, qui ne peuvent être dissociées de leurs propositions de réforme de l'impôt des personnes physiques (par exemple: l'instauration d'un crédit d'impôt imputable et remboursable, égal à 100 % de l'impôt des sociétés, assorti d'une retenue compensatoire, également imputable et remboursable.)

Ce lien n'existe pas entre les propositions de la Commission royale et les propositions du groupe de travail relatives à la réforme des impôts indirects.

Le Commission royale a étudié le Code des impôts sur les revenus, article par article, avec pour objectifs:

- 1) la simplification de notre système fiscal;

2) de harmonisatie tussen de verschillende belastingsniveaus, tussen de verschillende belastingsoorten, tussen de fiscale procedures alsook met de systemen in voege bij onze voornaamste handelspartners en met de (ontwerpen van) E. G.-richtlijnen;

3) meer rechtszekerheid (harmonisatie van de fiscale procedures, maximale gemiddelde aanslagvoet van 50 %);

4) toenemende neutraliteit van de belasting (t.o.v. het huwelijk, het gezinstype, de financiering van de vennootschappen met eigen middelen, het al dan niet oprichten van een vennootschap);

5) meer fiscale rechtvaardigheid.

Deze vijf doelstellingen (ook die van rechtvaardigheid en eenvoud) bleken uiteindelijk beter onderling verzoenbaar dan de commissarissen aanvankelijk hadden gedacht.

III. — UITEENZETTING VAN DE HEER VANISTENDAEL, LID VAN DE KONINKLIJKE COMMISSIE

De heer Vanistendael benadrukt vooreerst dat de Koninklijke Commissie bij haar artikelsgewijze analyse van het wetboek van de inkomstenbelastingen systematisch alle problemen die onvermijdelijk een beleidskeuze (verlaging van de globale belasting; keuze van het belastingstelsel) impliceerden naar het einde van haar werkzaamheden heeft verschoven.

Eerst werden dus de louter technische problemen aangepakt en pas daarna (in december 1986) de onvermijdelijke politieke beslissingen (vb. het al dan niet globaliseren van de inkomsten, de gezinsmodulatie van het belastingstelsel...).

Het is juist dat de Koninklijke Commissie niet de inkomstenbelasting als zodanig in vraag heeft gesteld. De binnen de Hoge Raad van Financiën opgerichte werkgroep heeft dat echter wel gedaan en zich met name de vraag gesteld of de inkomstenbelasting niet beter kan vervangen worden door een bestedingsbelasting.

Dergelijke bestedingsbelasting onderstelt echter een doorgedreven controle op de van de belastingplichtigen uitgaande vermogensbewegingen, waartoe de thans beschikbare controlemiddelen niet zouden volstaan.

Om deze reden heeft ook de Koninklijke Commissie zich beperkt tot de hervorming van het bestaande kader van de inkomstenbelasting, op basis van de vijf door de heer Maldague opgesomde beginselen.

Van deze vijf zijn er vier louter technisch (vereenvoudiging, harmonisering, neutraliteit en rechtszekerheid); het vijfde (rechtvaardigheid) daarentegen is vatbaar voor tegenstrijdige interpretaties.

Noch de Koninklijke Commissie noch de werkgroep hebben rekening gehouden met de eventuele budgettaire implicaties van hun voorstellen. Pas bij het einde der werkzaamheden werd duidelijk welke de omvang zou zijn van de fiscale minderontvangsten die de voorstellen van de Koninklijke Commissie met zich zouden brengen. Het is evenwel duidelijk dat bij de uitwerking van de tariefschaal de Commissie geen voorstellen heeft willen doen met onverantwoorde gevolgen op budgettair vlak. Overigens is het vaststellen van de hoogte van het tarief een bij uitstek politieke beslissing die dient voorbehouden te worden aan het Parlement.

2) l'harmonisation des différents niveaux d'imposition, des différents types d'impôt, des procédures fiscales ainsi que l'alignement de notre système fiscal sur ceux de nos principaux partenaires commerciaux et sa mise en conformité avec les (projets de) directives européennes;

3) l'accroissement de la sécurité juridique (harmonisation des procédures fiscales, limitation du taux moyen maximum de l'impôt à 50 %);

4) l'accroissement de la neutralité de la fiscalité (vis-à-vis du mariage, du modèle familial, du financement des sociétés au moyen de fonds propres, de la constitution de sociétés);

5) plus de justice fiscale.

Ces cinq objectifs (y compris la justice et la simplification) se sont finalement avérés plus faciles à concilier que les commissaires ne l'avaient pensé initialement.

III. — EXPOSE DE M. VANISTENDAEL, MEMBRE DE LA COMMISSION ROYALE

M. Vanistendael commence par souligner que dans son analyse des articles du Code des impôts sur les revenus, la Commission royale a systématiquement reporté à la fin de ses travaux l'examen de tous les problèmes qui impliquaient un choix politique (réduction de l'imposition globale, choix du système d'imposition).

Elle a donc abordé en premier lieu les problèmes purement techniques et ce n'est que par la suite (en décembre 1986) qu'elle s'est penchée sur les questions nécessitant un choix politique (problème de la globalisation des revenus, modulation du régime d'imposition en fonction de la situation familiale, etc.).

Il est exact que la Commission royale n'a pas remis en question l'impôt sur les revenus en tant que tel, au contraire du groupe de travail constitué au sein du Conseil supérieur des Finances, qui s'est interrogé sur l'opportunité de remplacer l'impôt sur les revenus par un impôt sur les dépenses.

Un impôt sur les dépenses suppose toutefois un contrôle poussé des mouvements de capitaux opérés par les contribuables, contrôle qui est irréalisable à l'heure actuelle eu égard aux moyens de contrôle dont dispose l'Administration.

C'est la raison pour laquelle la Commission royale s'est bornée à examiner les possibilités de réformer le cadre existant de l'impôt sur les revenus en fonction des cinq objectifs énumérés par M. Maldague.

Quatre de ces cinq objectifs sont d'ordre purement technique (simplification, harmonisation, neutralité et sécurité juridique), le cinquième (justice fiscale) étant par contre susceptible d'interprétations divergentes.

Ni la Commission royale, ni le groupe de travail n'ont tenu compte des implications budgétaires éventuelles de leurs propositions. L'importance des moins-values de recettes fiscales qui résulteraient des propositions de la Commission royale n'est apparue clairement qu'à la fin des travaux. Lors de l'élaboration du barème d'imposition, la Commission n'a toutefois pas voulu faire de propositions qui auraient des conséquences injustifiées sur le plan budgétaire. La détermination des taux du barème est d'ailleurs une décision politique par excellence, qui doit étre réservée au Parlement.

In de werkgroep werd ook gestreefd naar een harmonisering in E.G.-verband. Dit komt tot uiting in de vermindering van het aantal B.T.W.-aanslagvoeten die geleid heeft tot een (relatief geringe) verhoging van de opbrengst van deze belasting.

Voor de accijnzen was het van meet af aan duidelijk dat een harmonisering in Europees verband onvermijdelijk moest leiden tot een tariefverhoging.

Allerlei scenario's werden hiervoor uitgetest en pas in januari 1987 werden de bedragen van de voorgestelde accijnsverhogingen ingevuld. Het is dan ook eerder toeval, aldus de heer Vanistendael, dat de verlaging van de directe belastingen uiteindelijk gecompenseerd wordt door een verhoging van de indirecte belastingen.

Wanneer de Koninklijke Commissie in haar rapport stelt dat haar voorstellen een evenwichtig en coherent geheel vormen en bijgevolg onontbindbaar zijn in hun essentiële elementen, dan geldt dit enkel voor de voorstellen van de Commissie zelf.

Op het vlak van het beleid bestaat er m.a.w. geen dergelijk onlosmaakbaar verband tussen de voorstellen van de Koninklijke Commissie enerzijds en die van de, binnen de Hoge Raad van Financiën opgerichte werkgroep, anderzijds, met name inzake de verhouding tussen directe en indirecte belastingen.

Dit verband bestaat enkel op het vlak van de vier technische beginselen (vereenvoudiging, harmonisering, neutraliteit en rechtszekerheid).

IV. — GEDACHTENWISSELING

1. Vragen van algemene aard

1.1 Opdracht en werkwijze van de Koninklijke Commissie

1.1.1 Zijn de beide leden van de Koninklijke Commissie die geen deel uitmaken van de, binnen de Hoge Raad van Financiën opgerichte werkgroep, eveneens gebonden door de besluiten en voorstellen van die werkgroep? (Vraag van de heer Busquin)

De heer Delahaye antwoordt dat de heer van Weddingen en hijzelf niet verantwoordelijk zijn voor de verslagen van de werkgroep (over de vennootschapsbelasting en over de indirecte belastingen) tenzij dan op die punten waar de voorstellen van de werkgroep rechtstreeks verband houden met die van de Koninklijke Commissie (bvb. m.b.t. de invoering van een verrekenbaar en terugbetaalbaar belastingkrediet, gelijk aan 100 % van de vennootschapsbelasting).

Voor het overige hebben zij enkel akte genomen van de resultaten en voorstellen van de werkgroep.

Het budgettair verband tussen de voorstellen van de Koninklijke Commissie en van de werkgroep tenslotte, is de zaak van de Minister van Financiën.

Le groupe de travail s'est également efforcé de parvenir à une harmonisation dans le cadre européen, ce qui se traduit par une réduction du nombre de taux de T.V.A., entraînant une augmentation (relativement faible) du produit de cette taxe.

En ce qui concerne les accises, il était dès le départ évident qu'une harmonisation dans le cadre européen devait inévitablement aboutir à une augmentation des taux.

Divers scénarios ont été examinés à cet égard et les montants des augmentations proposées en matière de droits d'accise n'ont été fixés qu'en janvier 1987. M. Vanistendael déclare que c'est plutôt l'effet du hasard si la diminution des impôts directs est finalement compensée par une augmentation des impôts indirects.

Il va de soi que lorsque la Commission royale souligne dans son rapport que ses propositions forment un ensemble équilibré et cohérent et que leurs éléments essentiels sont par conséquent indissociables, cette affirmation ne vaut que pour les propositions de la Commission elle-même.

En d'autres termes, il n'existe, en ce qui concerne la politique à mener, aucun lien indissociable entre, d'une part, les propositions de la Commission royale et, d'autre part, celles du groupe de travail constitué au sein du Conseil supérieur des finances, notamment en ce qui concerne le rapport entre les impôts directs et indirects.

Ce lien n'existe qu'en ce qui concerne les quatre objectifs techniques (simplification, harmonisation, neutralité et sécurité juridique).

IV. — ECHANGE DE VUES

1. Questions d'ordre général

1.1 Mission et fonctionnement de la Commission royale

1.1.1 Les deux membres de la Commission royale qui ne font pas partie du groupe de travail créé au sein du Conseil supérieur des Finances sont-ils également liés par les conclusions et les propositions de ce groupe de travail? (Question de M. Busquin)

M. Delahaye répond que M. van Weddingen et lui-même ne sont pas responsables des rapports du groupe de travail (sur l'impôt des sociétés et les impôts indirects), sauf en ce qui concerne les points pour lesquels les propositions du groupe de travail sont directement liées à celles de la Commission royale (par exemple en ce qui concerne l'instauration d'un crédit d'impôt imputable et remboursable, égal à 100 % de l'impôt des sociétés).

Pour le reste, ils ont simplement pris acte des résultats et propositions du groupe de travail.

Enfin, l'établissement de la relation budgétaire entre les propositions de la Commission royale et celles du groupe de travail est du ressort du Ministre des Finances.

1.1.2 Heeft de Koninklijke Commissie niet te traag gewerkt in het begin en te snel op het einde, toen precies de beleidskeuzen moesten worden gemaakt? (Vraag van de heer Dupré)

Welke waren de beleidsvragen die de Koninklijke Commissie naar het einde van haar werkzaamheden heeft verschoven? (Vraag van de heer Diegenant)

Houdt die versnelling van de werkzaamheden verband met de doorvoering van een — liberaal getinte — belastinghervorming in de Verenigde Staten? (Vraag van de heer Burgeon)

De heer Delahaye herinnert er vooreerst aan dat de Koninklijke Commissie in de periode tot halverwege de maand juli van 1986, 36 vergaderingen heeft gehouden die elk 4 à 6 uur hebben geduurd. In de daaropvolgende periode tot februari 1987 is zij dan nog eens 43 keer samengekomen.

Er dient ook op gewezen dat het geenszins de bedoeling van de Koninklijke Commissie was het fiscaal stelsel voor het jaar 2000 te ontwerpen (daarvoor was wellicht 5 jaar tijd vereist!) doch wel integendeel een fiscale hervorming voor te stellen die onmiddellijk kan worden toegepast.

Een voorafgaand debat over de politieke doelstellingen van dergelijke hervorming was dan ook niet vereist.

De Koninklijke Commissie heeft eerst een inventaris opgemaakt van de bestaande problemen inzake fiscaliteit; vervolgens heeft zij de louter technische vraagstukken opgelost en uiteindelijk de resterende problemen die een politieke keuze vergden, opgelost.

De heer Vanistendael voegt hieraan toe dat de Koninklijke Commissie, in tegenstelling tot wat de vorige Koninklijke Commissaris voor de fiscale vereenvoudiging, de heer Coart-Frésart in 1937 had gedaan, niet is overgegaan tot het horen van allerlei personen en instellingen teneinde hun visie over de fiscale hervorming te kennen.

Zij heeft echter wel kennis genomen van de haar toegezonden nota's en memoranda en daarenboven naast de leidende ambtenaren ook lagere ambtenaren van de controle — en ontvangkantoren ondervraagd over de praktische moeilijkheden die zij bij de dagelijkse toepassing van de vigerende fiscale wetgeving en reglementen ondervinden.

De door de Koninklijke Commissie voorgestelde wijzigingen zijn geenszins geïnspireerd door de in de Verenigde Staten, Australië, of elders doorgevoerde of geplande belastinghervormingen.

Een vereenvoudiging van ons fiscaal stelsel impliceert bijvoorbeeld een herziening van het huidige — zeer ingewikkelde — mechanisme van decumul en splitting. Elke oplossing van dit puur technisch probleem heeft echter onvermijdelijk politieke consequenties.

De Koninklijke Commissie heeft zich precies tot doel gesteld deze politieke vragen zo neutraal mogelijk op te lossen (bvb. t.o.v. het gezin, t.o.v. de rolverdeling binnen het gezin...).

Zo wordt in het voorstel de keuze tussen decumul en splitting zoveel mogelijk aan de belastingplichtige zelf overgelaten.

De voornaamste vragen die voor het einde van de werkzaamheden werden gereserveerd, waren:

— de concrete uitwerking van de tariefstructuur;

1.1.2 La Commission royale n'a-t-elle pas travaillé trop lentement au début et trop vite à la fin, précisément au moment où il fallait opérer les choix politiques? (Question de M. Dupré)

Quelles sont les questions de politique que la Commission royale a renvoyées à la fin de ses travaux? (Question de M. Diegenant)

L'accélération des travaux est-elle liée à la réforme fiscale d'inspiration libérale réalisée aux Etats-Unis? (Question de M. Burgeon)

M. Delahaye commence par rappeler que, pendant la période allant jusqu'à la mi-juillet 1986, la Commission royale a tenu 36 réunions qui ont duré chacune de 4 à 6 heures. Pendant la période qui a suivi, jusque février 1987, elle s'est encore réunie 43 fois.

Il faut également souligner que le but de la Commission royale n'était nullement de concevoir le régime fiscal de l'an 2000 (ce qui aurait probablement pris 5 ans), mais de proposer une réforme fiscale susceptible d'être appliquée immédiatement.

Aussi n'était-il pas nécessaire d'ouvrir un débat préliminaire sur les objectifs politiques d'une telle réforme.

La Commission royale a commencé par dresser un inventaire des problèmes en matière de fiscalité; après avoir résolu les problèmes purement techniques, elle s'est enfin attachée à résoudre les problèmes qui nécessitaient un choix politique.

M. Vanistendael ajoute que contrairement à ce que l'ancien Commissaire royal à la simplification fiscale, M. Coart-Frésart, avait fait en 1937, la Commission royale n'a pas procédé à l'audition de diverses personnes et institutions afin de connaître leur point de vue en ce qui concerne la réforme fiscale.

Elle a toutefois pris connaissance des notes et mémorandums qui lui ont été adressés et a questionné non seulement des fonctionnaires supérieurs mais aussi des fonctionnaires subalternes des bureaux de contrôle et de recette au sujet des difficultés pratiques qu'ils rencontrent dans l'application quotidienne des lois et règlements fiscaux en vigueur.

Les modifications proposées par la Commission royale ne sont nullement inspirées par les réformes fiscales envisagées ou appliquées aux Etats-Unis, en Australie ou ailleurs.

La simplification de notre régime fiscal implique par exemple une révision de notre mécanisme, par ailleurs très compliqué, du decumul et du fractionnement. Il faut néanmoins se rendre compte que toute solution à ce problème purement technique a inévitablement des conséquences politiques.

La Commission royale s'est précisément fixé pour objectif de résoudre ces questions politiques de la façon la plus neutre possible (par exemple à l'égard de la famille, de la répartition des rôles au sein du ménage...).

C'est ainsi que la proposition prévoit de laisser autant que possible au contribuable le choix entre le decumul et le fractionnement.

Les principales questions qui ont été réservées pour la fin des travaux sont:

— la mise au point de la structure du barème d'imposition;

- de gezinsmodulatie en het probleem van de kinderlast;
- het fiscaal stelsel der vervangingsinkomens;
- het al dan niet globaliseren van de inkomsten.

1.1.3 Heeft de Koninklijke Commissie oog gehad voor het herverdelend karakter van de fiscaliteit en vooral van de parafiscaliteit? (Vraag van de heer Diegenant)

De heer Vanistendael wijst erop dat het aan de Commissie toegekende tijdsbestel haar niet toeliet ook de parafiscaliteit te bestuderen. Dit behoort echter wel tot de opdracht van de binnen de Hoge Raad van Financiën opgerichte werkgroep.

De Koninklijke Commissie daarentegen heeft enkel het probleem bestudeerd van de integratie van bepaalde inkomens uit Sociale Zekerheid in de personenbelasting.

1.1.4 Zowel in het verslag van de Koninklijke Commissie als in dat van de werkgroep van de hoge Raad van Financiën wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen de belasting van enerzijds de personen en anderzijds de ondernemingen. Gaat dit onderscheid niet voorbij aan de vaststelling dat de door de ondernemingen verrichte investeringen (o.a. met het oog op bijkomende tewerkstelling) in feite gefinancierd worden door de aandeelhouders, die de echte entiteiten zijn? (Vraag van de heer Vermeiren)

De heer Vanistendael is het daar in principe mee eens.

Hij stelt echter vast dat het grootste gedeelte der aandeelhouders in zeer grote ondernemingen zich veeleer als renteniers dan als ondernemers gedraagt.

Voor de kleine en middelgrote ondernemingen (o.a. de familiale vennootschappen) waar de aandeelhouder inderdaad tevens ondernemer is, werd een bijzonder verlaagd tarief van de vennootschapsbelasting op de gereserveerde winsten voorzien.

Dit tarief (30-35 %) zou worden toegekend zonder beperking. Het bestaande tarief (31 %) is daarentegen beperkt tot 1 000 000 F.

* * *

De heer Vermeiren repliceert dat het kapitaal van de grote ondernemingen niet volledig uit centen van renteniers bestaat en wijst ook op de positieve gevolgen van het gevoerde regeringsbeleid terzake (o.a. het koninklijk besluit n° 15).

Daarenboven worden ook in kleine ondernemingen lang niet alle winsten uitgekeerd. Worden deze niet-uitgekeerde winsten thans niet na de vennootschapsbelasting andermaal belast?

Volgens de heer Vanistendael berust dit op een misverstand. De niet-uitgekeerde winsten worden in het voorstel, wat betreft de kleine ondernemingen, belast tegen 30-35 % zonder beperking qua bedrag. De maatregelen ten gunste van de in de bedrijven geïnvesteerde winsten (o.a. koninklijk besluit n° 15, fiscale coördinatiecentra...) worden daarenboven in het systeem van de vennootschapsbelasting allemaal gehandhaafd. M.a.w. alle gunstregimes in de vennootschapsbelasting m.b.t. de gereserveerde winsten blijven onverkort bestaan.

— la modulation familiale et le problème des enfants à charge;

— le régime fiscal des revenus de remplacement;

— la globalisation ou non des revenus.

1.1.3 La Commission royale a-t-elle tenu compte de la fonction redistributrice de la fiscalité et surtout de la parafiscalité? (Question de M. Diegenant)

M. Vanistendael souligne que le temps imparti à la Commission ne lui a pas permis d'étudier également la parafiscalité. Ce domaine sera toutefois abordé par le groupe de travail créé au sein du Conseil supérieur des Finances.

La Commission royale s'est quant à elle bornée à étudier l'intégration de certains revenus de la sécurité sociale dans l'impôt des personnes physiques.

1.1.4 Tant le rapport de la Commission royale que celui du groupe de travail du Conseil supérieur des Finances établissent une nette distinction entre l'impôt à charge des personnes physiques et celui à charge des entreprises. Cette distinction n'est-elle pas en contradiction avec le fait que les investissements des entreprises (notamment pour la création de nouveaux emplois) sont en fait financés par les actionnaires, qui constituent les véritables entités? (Question de M. Vermeiren)

En principe, M. Vanistendael partage ce point de vue.

Il constate toutefois que la majeure partie des actionnaires des très grandes entreprises se conduisent plus en rentiers qu'en entrepreneurs.

Pour les petites et moyennes entreprises (notamment les sociétés familiales), dont les actionnaires sont aussi des entrepreneurs, un taux particulièrement bas a été prévu pour l'impôt des sociétés sur les bénéfices réservés.

Ce taux (30-35 %) serait accordé sans limitation, alors que l'application du taux actuel (31 %) est plafonnée à 1 000 000 de F.

* * *

M. Vermeiren réplique que le capital des grandes entreprises n'est pas entièrement aux mains de rentiers et souligne les résultats positifs de la politique menée par le Gouvernement en la matière (cf. l'arrêté royal n° 15).

De plus, dans les petites entreprises également, il s'en faut de beaucoup que tous les bénéfices soient distribués. Actuellement, ces bénéfices non distribués ne sont-ils pas taxés une seconde fois après avoir subi l'impôt des sociétés?

Selon M. Vanistendael, il s'agit d'un malentendu. La proposition prévoit que les bénéfices non distribués des petites entreprises seront taxés à 30-35 % sans limitation de montant. En outre, les mesures en faveur des bénéfices réinvestis dans les entreprises (cf. arrêté royal n° 15, centres de coordination fiscale...) sont toutes maintenues dans le régime de l'impôt des sociétés. En d'autres termes, tous les régimes de faveur applicables aux bénéfices réservés dans le cadre de l'impôt des sociétés sont intégralement maintenus.

1.2. Budgettaire weerslag van de hervorming Gevolgen voor de gemeentelijke financiën

1.2.1 Hoe kijkt de Koninklijke Commissie aan tegen de budgettaire weerslag van haar eigen voorstellen? (Vraag van de heer Dupré)

De heer Maldague bevestigt dat de, door de Koninklijke Commissie voorgestelde belastinghervorming indien zij reeds op het aanslagjaar 1986 zou worden toegepast, een budgettaire minderopbrengst van ongeveer 62 miljard F voor gevolg zou hebben gehad.

Aangezien deze hervorming in de praktijk pas in 1990 toepassing kan vinden, dient rekening te worden gehouden met de effecten van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, de zogenaamde « Wet Grootjans » (*Belgisch Staatsblad* van 6 augustus 1985).

Het resterende tekort van ± 30 miljard F kan eventueel worden weggewerkt via een of meer door de Minister in zijn inleidende uiteenzetting vermelde maatregelen.

De heer Maldague is in dit verband van oordeel dat op korte termijn niet teveel mag worden verwacht van de positieve macro-economische gevolgen van een belastingverlaging, die trouwens theoretisch en empirisch moeilijk kunnen worden omlijnd.

Wat de fiscale uitgaven betreft, bedragen deze volgens spreker in het totaal niet 290 maar slechts 205 miljard F, tenzij men natuurlijk de gevolgen van het bestaande stelsel van decumul en splitting als een fiscale uitgave beschouwt.

In de voorstellen van de Koninklijke Commissie en van de Werkgroep wordt zowat één derde van deze fiscale uitgaven (75 miljard F op een totaal van 205 miljard F) geschrapt.

Verder gaan is uiteraard mogelijk (afschaffen van de vrijstelling van intresten op depositoboekjes tot 50 000 F; belastbaar maken van kinderbijslagen en geboortepremies; afschaffen van de aftrek van beroepslasten) doch nauwelijks realiseerbaar.

Ook in de andere begrotingsuitgaven zou een netto-besparing van ± 30 miljard F waarschijnlijk serieuze problemen stellen. Blijft dan nog een verhoging van bepaalde indirecte belastingen (bvb. de accijnzen) zoals voorgesteld door de werkgroep van de Hoge Raad van Financiën.

(Zie ook bijlage III bij onderhavig verslag.)

1.2.2 De Koninklijke Commissie raamt de budgettaire minderopbrengst van haar voorstellen op ± 30 miljard F (met betrekking tot het begrotingsjaar 1990) en wil naar eigen zeggen, vooral de inkomens uit arbeid minder belasten. Zouden deze inkomens uit arbeid niet beter gediend zijn met de uitkering van één — thans geschrapte — indexaanpassing, die ongeveer dezelfde budgettaire weerslag zou hebben? (Vraag van de heer Busquin)

De heer Maldague benadrukt dat de transfert van de vervangingsinkomens naar de inkomens uit arbeid van ± 30 miljard F slechts een onderdeel is van een geheel van transfers ten bedrage van 100 à 120 miljard F. Men mag dus de voorgestelde hervorming niet vereenzelvigen met deze transfert van de vervangingsinkomens naar de inkomens uit arbeid.

1.2. Incidence budgétaire de la réforme — Conséquences pour les finances communales

1.2.1 Quelle sera, selon la Commission royale, l'incidence budgétaire de ses propres propositions? (Question de M. Dupré)

M. Maldague confirme que si elle était appliquée dès l'exercice d'imposition 1986, la réforme fiscale proposée par la Commission royale engendrerait une moins-value de recettes budgétaires de quelque 62 milliards de F.

Etant donné que dans la pratique, cette réforme ne pourra être appliquée qu'en 1990, il faut tenir compte des effets de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres, dite « loi Grootjans » (*Moniteur belge* du 6 août 1985).

Le déficit restant de quelque 30 milliards de F peut éventuellement être épongé au moyen d'une ou plusieurs des mesures citées par le Ministre dans son exposé introductif.

M. Maldague estime à cet égard qu'il ne faut pas trop attendre des effets macro-économiques positifs à court terme d'une diminution d'impôt, ces effets étant d'ailleurs difficiles à cerner théoriquement et empiriquement.

En ce qui concerne les dépenses fiscales, celles-ci s'élèvent, selon l'intervenant, non pas à 290 milliards de F au total, mais à 205 milliards de F seulement, à moins que l'on ne considère les effets du système actuel de decumul et de fractionnement comme une dépense fiscale.

Les propositions de la Commission royale et du Groupe de travail suppriment environ le tiers de ces dépenses fiscales (75 milliards de F sur un total de 205 milliards de F).

Il est bien sûr possible d'aller encore plus loin (suppression de l'exonération des intérêts de carnets d'épargne jusqu'à 50 000 F, imposition des allocations familiales et des allocations de naissance, suppression de la déduction pour charges professionnelles), mais ce ne serait guère réalisable.

Une économie nette d'environ 30 milliards de F dans les autres dépenses budgétaires poserait sans doute de sérieux problèmes. Reste dès lors une augmentation de certains impôts indirects (par exemple les accises), comme l'a proposé le groupe de travail du Conseil supérieur des Finances.

(Cf. également l'annexe III au présent rapport.)

1.2.2 La Commission royale évalue les moins-values de recettes budgétaires résultant de ses propositions à quelque 30 milliards de F (pour l'année budgétaire 1990) et déclare vouloir surtout réduire la taxation des revenus du travail. En ce qui concerne ces revenus du travail, ne serait-il pas préférable de rétablir l'indexation, ce qui aurait à peu de chose près la même incidence budgétaire? (Question de M. Busquin)

M. Maldague souligne que le transfert des revenus de remplacement aux revenus du travail, d'un montant d'environ 30 milliards de F, fait partie d'un ensemble de transferts d'un montant de 100 à 120 milliards de F. On ne peut dès lors pas réduire la réforme proposée à ce transfert des revenus de remplacement aux revenus du travail.

1.2.3 Zal de door de Koninklijke Commissie voorgestelde verschuiving van de belastingdruk van de directe naar de indirecte belastingen geen problemen stellen voor de gemeentelijke financiën?

Werd de impact van de voorgestelde wijziging op de gemeentelijke belastingen reeds berekend? (vraag van de heer Coëme)

De Koninklijke Commissie heeft, aldus de heer Delahaye, de gemeentelijke belastingen enkel bekeken in het kader van de door haar nagestreefde accentuering van het onderscheid tussen enerzijds de nationale en anderzijds de gemeentelijke fiscaliteit (o.a. de vervanging van de onroerende voorheffing door een gemeentelijke grondbelasting — zie punt 2.1.4 van onderhavig verslag).

In haar optiek is het ook belangrijk dat de door haar voorgestelde afname van de nationale belastingdruk niet ongedaan wordt gemaakt door een verhoging van de provinciale of gemeentelijke fiscaliteit.

Het is juist dat een daling van de nationale inkomstenbelasting een afname van de opbrengst van de aanvullende gemeentelijke belasting voor gevolg heeft.

De gemeenten zullen dus hetzij hun gemeentelijke belastingen moeten verhogen hetzij hun uitgaven inkrimpen.

De heer Vanistendael voegt hieraan toe dat de gemeenten in de mate dat de belastbare basis kleiner wordt, de opcentiemen kunnen verhogen. Aldus blijft de operatie ook voor hen budgettair neutraal.

De heer Delahaye rekent voor dat de impact van deze maatregel voor de gemeenten, bij een aanvullende gemeentebelasting van 7% en een globale afname (in 1990) van de personenbelasting met 30 miljard F, 2,1 miljard F zal bedragen.

Of dergelijke maatregel politiek te verantwoorden is, is niet de zaak van de Koninklijke Commissie doch van de beleidsverantwoordelijken.

1.3 Andere gevolgen van de voorgestelde fiscale hervorming

1.3.1 Kan de voorgestelde hervorming wel neutraal worden genoemd t.o.v. de $\pm 750\,000$ personen (gepensioneerden e.a.) die in de toekomst verplicht zullen worden om een belastingaangifte in te dienen, wat zij thans niet moeten doen.

Om hoeveel mensen gaat het precies? Welke meeropbrengst zal deze maatregel met zich brengen? (vraag van de heer Busquin)

Welke meerkost zal deze bijkomende aangifteverplichting met zich brengen voor de belastingadministratie? (vraag van de heer Denys)

De heer Delahaye geeft toe dat door het wegvallen van de in artikel 87ter van het wetboek van de inkomstenbelastingen ingeschreven belastingverminderingen voor vervangingsinkomsten en pensioenen, een aantal mensen die thans niet in de belastingstatistieken zijn opgenomen, in de toekomst wel belastingplichtig zullen worden.

1.2.3 La proposition de la Commission royale de réduire le poids de la fiscalité directe et d'augmenter celui de la fiscalité indirecte ne posera-t-elle pas de problèmes pour les finances communales?

A-t-on déjà évalué l'incidence de la modification proposée sur les taxes communales? (question de M. Coëme)

M. Delahaye répond que la Commission royale n'a envisagé les taxes communales que dans le cadre de la dissociation de la fiscalité nationale et de la fiscalité communale (notamment le remplacement du précompte immobilier par un impôt foncier communal — voir point 2.1.4 du présent rapport).

Il importe également, dans l'optique de la Commission, de ne pas annuler la réduction de la pression fiscale nationale qu'elle propose par un accroissement de la fiscalité provinciale et communale.

Il est exact qu'une réduction de l'impôt national sur les revenus entraîne une diminution du produit des taxes communales additionnelles.

Les communes devront donc soit augmenter leurs taxes, soit réduire leurs dépenses.

M. Vanistendael ajoute qu'il est loisible aux communes d'augmenter le taux des centimes additionnels à mesure que la base imposable diminue. Cette opération est donc également sans incidence budgétaire pour les communes.

M. Delahaye a calculé que pour une taxe communale additionnelle de 7% et une réduction globale de l'impôt des personnes physiques de 30 milliards de F (en 1990), l'incidence de cette mesure pour les communes sera de 2,1 milliards de F.

Quant à savoir si cette mesure peut se justifier politiquement, ce n'est pas à la Commission royale de répondre à cette question, mais aux responsables politiques.

1.3 Autres conséquences de la réforme fiscale proposée

1.3.1 La réforme proposée peut-elle réellement être qualifiée de neutre à l'égard des quelque 750 000 personnes (pensionnés, etc.) qui seront obligées à l'avenir d'introduire une déclaration d'impôt, alors qu'elles en étaient dispensées jusqu'ici?

De combien de personnes s'agit-il exactement? Quel est le produit escompté de cette mesure? (Question de M. Busquin)

Quel sera le coût de cette obligation supplémentaire de déclaration dans le chef de l'administration fiscale? (Question de M. Denys)

M. Delahaye reconnaît qu'à la suite de la suppression des réductions d'impôt accordées en vertu de l'article 87ter sur les pensions et les revenus de remplacement, un certain nombre de personnes qui ne sont pas reprises dans les statistiques fiscales acquerront désormais la qualité de contribuable.

Dit beantwoordt trouwens aan een door de Koninklijke Commissie beoogde doelstelling. Zij is immers van oordeel dat de mensen zich meer bij de fiscale problematiek zullen betrokken voelen wanneer zij een (vereenvoudigde) belastingaangifte zullen moeten indienen. De Commissie schat het aantal betrokkenen op $\pm 700\,000$ eenheden.

De heer Vanistendael voegt hieraan toe dat de Koninklijke Commissie geen berekening heeft gemaakt van de eventuele meerontvangst die uit deze maatregel kan voortvloeien.

Hij herinnert eraan dat eveneens voorgesteld wordt het belastingvrij minimum voor alleenstaanden te verhogen tot 150 000 F.

Door de toekenning van een forfaitaire aftrek op alle bedrijfsinkomsten (met inbegrip van vervangingsinkomsten en pensioenen) bedraagt het feitelijk vrijgesteld bedrag voor alleenstaanden in het voorstel van de Koninklijke Commissie 183 500 F.

De bovenvermelde groep van 700 000 personen bestaat wellicht grotendeels uit gepensioneerden.

Van het totale aantal gepensioneerden zijn er 687 000 wier pensioen niet hoger is dan 180 000 F per jaar.

Van die groep van 700 000 personen zullen er dus heel wat — het preciese aantal is niet bekend — geen belasting betalen.

De bijkomende aangifteplicht zal geen noemenswaardige meerkost tot gevolg hebben voor de administratie. Inderdaad, de huidige regeling houdt geen algemene vrijstelling in van belastingaangifte, doch wel een « ontheffing van jaarlijkse hernieuwing van de aangifte ». In principe zijn de gepensioneerden dus nu reeds verplicht om na een zeker aantal jaren hun aangifte te hernieuwen.

Bovendien veroorzaakt de opzoeking en de mededeling van inlichtingen betreffende de van aangifte vrijgestelde belastingplichtigen meer werk dan dit het geval is voor de niet-vrijgestelden.

De veralgemening van de aangifteplicht, behalve voor de belastingplichtigen van wie het inkomen het belastingvrije minimum niet bereikt, zal dus niet noodzakelijk leiden tot een verhoging van de administratiekosten. Integendeel, het zal een meer optimaal gebruik van de informatiegegevens mogelijk maken.

1.3.2 De Koninklijke Commissie wil het zwaartepunt van de belastingdruk verschuiven van de directe naar de indirecte belastingen.

Is het haar bedoeling om op die manier de vlucht naar het buitenland van hooggeschoolden (de zgn. brain drain) af te remmen?

Zijn er cijfers voorhanden m.b.t. dit verschijnsel?

Zullen de door de Commissie voorgestelde hervormingen volstaan om dit fenomeen in te dijken? (Vragen van de heren Nothomb en Vermeiren)

C'est d'ailleurs l'un des objectifs que poursuivait la Commission royale. Celle-ci estime en effet que les citoyens se sentent plus concernés par les problèmes fiscaux s'ils sont obligés de remplir une déclaration (simplifiée). La Commission estime que cette mesure touchera quelque 700 000 personnes.

M. Vanistendael ajoute que la Commission royale n'a pas évalué les plus-values de recettes qui pourraient résulter de cette mesure.

Il rappelle qu'il est également proposé de porter le minimum exonéré à 150 000 F pour les isolés.

Du fait de l'octroi d'un abattement forfaitaire sur tous les revenus professionnels (y compris les revenus de remplacement et les pensions), le minimum exonéré, conformément à la proposition de la Commission royale atteint en fait, 183 500 F pour les isolés.

Il est probable que la plupart des 700 000 personnes concernées sont des pensionnés.

Sur l'ensemble des pensionnés, 687 000 personnes perçoivent une pension qui ne dépasse pas 180 000 F par an.

On peut donc dire qu'une partie importante des 700 000 personnes (le nombre exact n'est pas connu) ne paieront pas d'impôt.

L'obligation supplémentaire de déclaration n'entraînera pas d'accroissement notable du coût dans le chef de l'administration. En effet, le régime actuel ne comporte pas de dispense générale de l'obligation de remettre une déclaration fiscale, mais bien une dispense du renouvellement annuel de la déclaration. En principe, les pensionnés sont donc dès à présent obligés de renouveler leur déclaration après un certain nombre d'années.

En outre, la recherche et la communication des informations relatives aux contribuables dispensés de l'obligation de remettre une déclaration requièrent un travail plus important que lorsqu'il s'agit de contribuables non dispensés de cette obligation.

La généralisation de l'obligation de déclaration, sauf pour les contribuables dont le revenu n'atteint pas le minimum exonéré, n'engendrera donc pas nécessairement une augmentation des frais administratifs. Elle permettra au contraire une utilisation plus optimale des informations.

1.3.2 La Commission royale entend réduire le poids de la fiscalité directe et accroître celui de la fiscalité indirecte.

A-t-elle l'intention d'enrayer de cette manière l'émigration de personnes hautement qualifiées (ce que l'on appelle communément la « fuite des cerveaux »)?

Dispose-t-on de données chiffrées concernant ce phénomène?

Les réformes proposées par la Commission suffiront-elles pour l'endiguer? (Questions de MM. Nothomb et Vermeiren)

De heer Vanistendael antwoordt dat de «brain drain» niet zozeer statistisch dan wel kwalitatief belangrijk is. Het betreft in hoofdzaak jonge mensen zonder familiale verplichtingen. Eens zij een gezin hebben komen ze vaak om andere dan fiscale redenen naar België terug of hebben ze hier in ieder geval opnieuw een verblijfplaats.

2. Vragen met betrekking tot de personenbelasting

2.1 Belasting van onroerende inkomsten

2.1.1 Wat beoogt de Koninklijke Commissie met de verschillende behandeling van inkomsten uit onroerende goederen naargelang deze al dan niet voor beroepsdoeleinden worden gebruikt? (Vraag van de heer Dupré)

De heer van Weddingen antwoordt dat, volgens de huidige wetgeving reeds een verschillende regeling geldt naargelang het gehuurde goed voor privé-of voor beroepsdoeleinden wordt gebruikt.

Ingevolge de voorstellen van de Commissie wordt dat verschil in behandeling kleiner doordat de mogelijkheid geboden wordt om voor het regime van de werkelijke huurprijzen te kiezen wanneer het goed voor privé-gebruik wordt aangewend.

Ten aanzien van de goederen die voor beroepsdoeleinden worden aangewend, behoudt de Commissie de huidige regeling waarbij de werkelijke huurprijzen worden belast en voert zij de aftrekbaarheid van de werkelijke kosten in. Als de werkelijke inkomsten belast worden, is het immers maar logisch dat de werkelijke kosten aftrekbaar worden. Zo niet, dan wordt niet een netto-inkomen, maar een semi-bruto-inkomen belast.

Voor de door de eigenaars betrokken gebouwen stelt de Commissie eenvoudigheidshalve voor die gebouwen vrij te stellen aangezien er geen sprake is van een inkomen en de huidige regeling, door de toepassing van allerlei aftrekken, tot de feitelijke vrijstelling van vrijwel al die gebouwen leidt.

Door al die voorstellen wordt het doel van de Commissie, namelijk zoveel mogelijk te komen tot de belasting van het werkelijk inkomen, bereikt.

De heer van Weddingen herinnert eraan dat de Koninklijke Commissie gestreefd heeft naar eenvoud en dat zij daarenboven pragmatisch is tewerkgegaan. Het is haar bedoeling de reële inkomsten uit onroerende goederen te belasten.

In het thans vigerend fiscaal systeem wordt aan een door zijn eigenaar bewoond onroerend goed, eerst een fictief inkomen (het kadastraal inkomen) toegekend, dat vervolgens (in bijna alle gevallen) via allerlei aftrekken tot nul wordt gereduceerd.

Dit systeem (zie art. 10 van het wetboek van de inkomstenbelastingen) is zeer ingewikkeld en daarenboven moeilijk controleerbaar en leidt, zoals gezegd, bijna steeds tot een feitelijke vrijstelling van belasting.

De voor beroepsdoeleinden verhuurde onroerende goederen worden, zoals in het thans vigerende stelsel, belast op hun werkelijke inkomsten.

Nieuw is echter dat van deze werkelijke inkomsten de reële kosten mogen worden afgetrokken.

M. Vanistendael répond que la fuite des cerveaux est moins importante sur le plan statistique que sur le plan qualitatif. Il s'agit surtout de jeunes gens sans obligations familiales. Dès qu'ils ont fondé une famille, ils reviennent souvent en Belgique, pour des raisons autres que fiscales, ou y ont en tout cas à nouveau une résidence.

2. Questions relatives à l'impôt des personnes physiques

2.1 Imposition des revenus immobiliers

2.1.1 Quel but la Commission royale poursuit-elle en appliquant un régime différent aux revenus provenant de biens immobiliers selon que ceux-ci sont ou non utilisés à des fins professionnelles? (Questions de M. Dupré)

M. van Weddingen répond que la législation actuelle prévoit déjà un régime différent selon que le bien loué est utilisé à des fins privées ou professionnelles.

Les propositions de la Commission réduisent cette différence de traitement en introduisant la possibilité d'opter pour le régime des loyers réels lorsque le bien est affecté à des fins privées.

Pour les biens à usage professionnel, la Commission maintient le régime actuel de l'imposition sur les loyers réels et introduit la déductibilité des frais réels. La logique exige en effet qu'en cas de taxation des revenus réels, les frais réels soient déductibles. A défaut, ce n'est plus un revenu net mais un revenu semi-brut qui est imposé.

En ce qui concerne le revenu des immeubles occupés par leurs propriétaires, la Commission propose, dans un souci de simplicité, de l'exonérer, puisqu'il n'y a pas de revenu et que le système actuel aboutit, par l'introduction de multiples abattements, à une exonération de fait de la quasi-totalité de ces immeubles.

Toutes ces propositions aboutissent à l'objectif de la Commission, qui est de se rapprocher, tant que faire se peut, de l'imposition du revenu réel.

M. van Weddingen rappelle que la Commission royale a recherché la simplicité et a procédé de façon pragmatique. Elle propose d'imposer les revenus réels provenant des biens immobiliers.

Dans notre régime fiscal, on attribue au bien immobilier occupé par son propriétaire un revenu fictif (le revenu cadastral) mais celui-ci est presque toujours réduit à néant après avoir fait l'objet de diverses déductions.

Ce système (voir art. 10 du Code des impôts sur les revenus) est très complexe et, en outre, difficilement contrôlable, et entraîne presque toujours, comme signalé plus haut, une exonération fiscale de fait.

Les biens immeubles loués à des fins professionnelles sont imposés, dans le système actuel, sur leurs produits réels.

Une nouveauté réside cependant dans le fait que les frais réels peuvent être déduits de ces revenus réels.

2.1.2 Wordt aldus de (voor de door hun eigenaars bewoonde onroerende goederen) voorgestelde vereenvoudiging van het fiscaal systeem niet gecompenseerd door een bijkomend controleprobleem inzake de aftrek van reële kosten van, voor beroepsdoeleinden verhuurde onroerende goederen? (Vraag van de heer Busquin)

De heer van Weddingen merkt op dat in het huidige stelsel de forfaitaire aftrek wegens kosten van tot beroepsdoeleinden aangewende onroerende goederen beperkt wordt tot een percentage van het kadastraal inkomen, dat op zijn beurt periodiek wordt aangepast aan de evolutie van de huurprijzen. Het thans voorgestelde systeem is dan ook eenvoudiger, hoewel het probleem van de controle uiteraard blijft bestaan.

De heer Delahaye geeft toe dat wanneer men de reële inkomsten na aftrek van de reële kosten, wil belasten, het probleem van de controle nog toeneemt.

2.1.3 Bestaat er geen gevaar voor misbruiken vanwege eigenaars die via allerlei werken de facto geen onroerende belasting meer zullen betalen? (Vraag van de heer Busquin)

De heer van Weddingen merkt vooreerst op dat niet alle werken als reële kosten zullen worden aanvaard. Enkel de onderhouds- en herstellingswerken komen in aanmerking. Dit stelt natuurlijk een probleem van controle, dat trouwens nu ook reeds bestaat.

Voor de voor privé-doeleinden verhuurde onroerende goederen stelt de Koninklijke Commissie een keuzemogelijkheid voor tussen enerzijds de forfaitaire belasting en anderzijds de belasting op basis van reële inkomsten.

Om van deze tweede mogelijkheid gebruik te kunnen maken zal eerst het huurkontrak moeten geregistreerd worden. Het zal daarenboven niet mogelijk zijn om voor eenzelfde onroerend goed van het ene naar het andere systeem over te stappen.

Het is dus best mogelijk dat een eigenaar door te opteren voor de belasting op basis van reële inkomsten voor één jaar geen belasting zal moeten betalen.

Tijdens de daaropvolgende jaren zal hij dan echter voor hetzelfde (bebouwd) onroerend goed niet de forfaitaire aftrek van 40 % wegens onderhouds- en herstellingskosten in rekening kunnen brengen, doch enkel de reële kosten.

De keuze zal dus definitief zijn per onroerend goed.

Het stelt trouwens geen onoverkomelijke problemen op het vlak van de controle om na te gaan of de eigenaars niet pogen bijkomende onroerende investeringen als onderhoudskosten af te trekken.

2.1.4 Zal de door de Koninklijke Commissie voorgestelde afschaffing van de onroerende voorheffing de gemeenten er niet toe aanzetten de overige gemeentelijke belastingen (bvb de opcentiemen) te verhogen? (Vraag van de heer Dupré)

De heer van Weddingen legt uit dat de Koninklijke Commissie een volledige scheiding van de nationale en lokale belastingen op het oog heeft. De onroerende voorheffing zal worden vervangen door een grondbelasting op dezelfde grondslag (zie ook punt 1.2.3 van onderhavig verslag).

De thans bestaande onroerende « voorheffing » is eigenlijk geen voorheffing daar ze niet terugbetaalbaar en slechts in beperkte mate (tot beloop van 12,5 % van het kadastrale inkomen) verrekenbaar is.

2.1.2 La simplification proposée du système fiscal (pour les immeubles occupés par leurs propriétaires) n'est-elle dès lors pas annihilée par un problème supplémentaire de contrôle concernant la déduction des frais réels afférents aux immeubles loués à des fins professionnelles? (Question de M. Busquin)

M. van Weddingen fait observer que, dans le système actuel, la déduction forfaitaire pour frais afférents à des immeubles utilisés à des fins professionnelles est limitée à un pourcentage du revenu cadastral, qui est adapté périodiquement à l'évolution des loyers. Aussi le système proposé est-il plus simple, bien que subsiste évidemment le problème du contrôle.

M. Delahaye admet que l'imposition des revenus réels après déduction des frais réels accroît le problème du contrôle.

2.1.3 N'y a-t-il pas un risque d'abus dans le chef des propriétaires, qui pourraient trouver le moyen, par le biais de divers travaux, de ne plus payer d'impôt immobilier du tout? (Question de M. Busquin)

M. van Weddingen fait tout d'abord observer que tous les travaux ne seront pas considérés comme des frais réels. Seuls les travaux d'entretien et de réparation entrent en ligne de compte. Cela pose évidemment un problème de contrôle, comme c'est d'ailleurs déjà le cas actuellement.

En ce qui concerne les biens immobiliers loués à des fins privées, la Commission royale propose de laisser le choix entre une taxation forfaitaire et une taxation sur base des revenus réels.

Les personnes qui choisiront la seconde possibilité devront d'abord faire enregistrer le bail. Il sera en outre impossible de passer d'un système à l'autre pour un même bien immobilier.

Il est donc possible qu'en optant pour une taxation sur base des revenus réels, un propriétaire ne doive pas payer d'impôt pendant un an.

Dans ce cas, il ne pourrait toutefois bénéficier, les années suivantes et pour le même immeuble, de la déduction forfaitaire de 40 % pour travaux d'entretien et de réparation, mais uniquement de la déduction des frais réels.

Il s'agira donc d'un choix définitif pour chaque immeuble.

Pour le reste, il ne devrait pas être tellement difficile de vérifier si les propriétaires ne tentent pas de déduire des investissements immobiliers complémentaires à titre de frais d'entretien.

2.1.4 La suppression du précompte immobilier proposée par la Commission ne risque-t-elle pas d'inciter les communes à augmenter les autres taxes communales (par exemple les centimes additionnels)? (Question de M. Dupré)

M. van Weddingen répond que la Commission royale veut dissocier complètement les impôts nationaux et locaux. Le précompte immobilier sera remplacé par une taxe foncière ayant la même assiette (cf. également point 1.2.3 du présent rapport).

Le « précompte » immobilier actuel n'est en fait pas un précompte, puisqu'il n'est pas remboursable et qu'il ne peut être imputé qu'en partie (à concurrence de 12,5 % du revenu cadastral).

Zij is trouwens slechts een nationale belasting tot beloop van 1,25 % van het kadastrale inkomen.

In het door de Koninklijke Commissie voorgestelde systeem zal deze heffing door de Staat wegvallen. De lokale grondbelasting zal niet meer verrekenbaar zijn met de globale (nationale) belasting. De grondbelasting wordt echter aftrekbaar als last met betrekking tot de onroerende inkomsten die aan de nationale belasting worden onderworpen (een aftrek inkomsten van inkomsten i.p.v. belasting van belasting).

Deze grondbelasting zal wel nog steeds door de centrale overheid ingevorderd worden ten bate van de gemeenten, de agglomeratie, de provincie en (eventueel) het gewest.

In hoofde van de gemeenten verandert enkel de techniek van belastingheffing. Zij zullen m.a.w. niet langer optiemen bepalen op de door de Staat geheven onroerende voorheffing doch zelf het tarief (percentage van het kadastrale inkomen) van deze grondbelasting vaststellen.

Het lijkt echter wenselijk dat de voogdijoverheid richtlijnen zou uitvaardigen teneinde een zekere mate van uniformiteit inzake het toestaan van uitzonderingen en vrijstellingen van deze grondbelasting te verzekeren.

2.2 Belasting van roerende inkomsten

Hoe staat de Koninklijke Commissie tegenover een door de Minister van Financiën meermaals bepleite selectieve afschaffing van de roerende voorheffing? (vraag van de heer Dupré)

Welke zijn de bijzondere omstandigheden die in de optiek van de Commissie het behoud van de vrijstelling van inkomsten uit spaardeposito's rechtvaardigen? (vraag van de heren Schiltz en Wauthy)

De Minister van Financiën merkt op dat het steeds zijn mening is geweest dat aan de roerende voorheffing — hoe hinderlijk ook — pas kan worden gesleuteld wanneer vooraf de nodige budgettaire ruimte wordt gecreëerd om de belasting op het inkomen uit arbeid te verlagen.

De heer Vanistendael antwoordt dat de Koninklijke Commissie geen voorstander is van de afschaffing van de roerende voorheffing.

Omwille van de internationaal kwetsbare positie van België m.b.t. de belastingscontrole op roerende inkomsten was het haar niet mogelijk het principe van de globalisatie der inkomsten ook op de roerende inkomsten uit niet-risicodragend kapitaal toepasselijk te maken.

De Koninklijke Commissie heeft zich immers ook tot doel gesteld een belastingsysteem voor te stellen dat zo nauw mogelijk bij de realiteit aansluit.

Vandaar ook het behoud van de vrijstelling van de inkomsten uit spaardeposito's, die daarenboven algemeen aanvaard wordt door de bevolking.

In die context zou een volledige afschaffing van de roerende voorheffing dan ook onbillijk zijn en de bestaande discriminatie t.o.v. de financiering van de ondernemingen met eigen middelen nog vergroten.

Daarenboven speelt de roerende voorheffing ook een belangrijke rol in de wijze van financiering van de financiële instellingen.

2.3 Belasting van bedrijfsinkomsten

2.3.1 Blijkens de door de « Fédération générale du travail de Belgique (F. G. T. B.) in bijlage bij haar persnota dd. 18

Il ne constitue d'ailleurs un impôt national qu'à concurrence de 1,25 % du revenu cadastral.

Dans le système proposé par la Commission royale, cette part de l'Etat disparaîtra. La taxe foncière locale ne pourra plus être imputée sur l'impôt global (national). L'impôt foncier sera cependant déductible à titre de charge des revenus immobiliers soumis à l'impôt national (il s'agit donc de déduire des revenus de revenus et non plus des impôts d'impôts).

Cet impôt foncier sera toutefois toujours perçu par l'Etat central au profit des communes, des agglomérations, des provinces et (éventuellement) des régions.

Seule la technique de perception change pour les communes. Celles-ci ne devront plus déterminer les centimes additionnels sur le précompte immobilier perçu par l'Etat, mais devront fixer elles-mêmes le taux (pourcentage du revenu cadastral) de cet impôt foncier.

Il semble cependant souhaitable que l'autorité de tutelle prenne des directives afin d'assurer une certaine uniformité en ce qui concerne les exceptions et les exonérations de cet impôt foncier.

2.2 Imposition des revenus mobiliers

Quelle est la position de la Commission royale à l'égard d'une suppression sélective du précompte mobilier, maintes fois préconisée par le Ministre des Finances? (question de M. Dupré)

Quelles sont les circonstances particulières qui justifient, dans l'optique de la Commission, le maintien de l'immunité des revenus de carnets d'épargne? (question de MM. Schiltz et Wauthy)

Le Ministre des Finances souligne qu'il a toujours considéré qu'on ne pouvait pas toucher au précompte mobilier — aussi gênant que cela puisse être — avant d'avoir créé les possibilités budgétaires permettant de diminuer l'impôt sur le revenu du travail.

M. Vanistendael répond que la Commission royale n'est pas partisane de la suppression du précompte mobilier.

Eu égard à la position internationale vulnérable de la Belgique quant au contrôle fiscal des revenus mobiliers, il ne lui était pas possible d'appliquer également le principe de la globalisation des revenus aux revenus mobiliers du capital sans risque.

La Commission royale s'est en effet fixé pour but de proposer un système fiscal aussi proche que possible de la réalité.

Elle a dès lors maintenu l'immunité des revenus de carnets d'épargne, qui, en outre, est acceptée par l'ensemble de la population.

Dans ce contexte, supprimer totalement le précompte mobilier serait injuste et accentuerait encore la discrimination actuelle à l'égard du financement des entreprises au moyen de fonds propres.

Le précompte mobilier joue en outre un rôle important dans le mode de financement des institutions financières.

2.3 Imposition des revenus professionnels

2.3.1 Il ressort du tableau diffusé par la Fédération générale du travail de Belgique (F. G. T. B.) en annexe à

februari 1987 verspreide tabel (zie bijlage V bij onderhavig verslag) zal een alleenstaande werkloze met 2 kinderen ten laste en een netto-belastbaar inkomen van 400 000 F, bij toepassing van de door de Koninklijke Commissie voorgestelde belastinghervorming jaarlijks $\pm$ 32 000 F meer belasting betalen.

Is dit voorbeeld correct berekend?

Geldt dat ook voor de overige door de F. G. T. B. vermelde concrete voorbeelden?

En zo ja, is het in overeenstemming te brengen met het door de Koninklijke Commissie gehuldigde principe van de rechtvaardigheid van de belasting dat precies deze mensen, die volgens bepaalde studies in de periode 1981-1985 het zwaarst hebben moeten inleveren, thans andermaal worden getroffen terwijl terzelfdertijd, blijkens dezelfde tabel, een gezin met twee inkomens van globaal 14 miljoen F 2 400 000 F minder belasting zal betalen? (vraag van de heer Busquin).

De heer Vanistendael antwoordt dat de cijfers van het F. G. T. B. wellicht correct zijn.

Hij merkt evenwel op dat het merendeel van de werklozen niet de maximum uitkering genieten; velen onder hen zullen wellicht onder het belastingvrije minimum van 183 500 F vallen (bvb. de schoolverlaters).

Er valt bovendien te noteren dat de arbeidsinkomens van hetzelfde niveau als de vervangingsinkomens minder zullen worden belast dan nu het geval is.

Met uitzondering van de vervangingsinkomens zullen alle inkomensschijven van een belastingvermindering genieten.

Deze vermindering is het grootst in absolute bedragen voor de inkomens boven 3 000 000 F (deze zullen 15 à 35 % minder belasting betalen) en in relatieve bedragen voor de inkomens beneden de 400 000 F (38 à 100 %).

Voor de gemiddelde inkomens zal de belasting dalen met 1 à 2 %.

2.3.2 Hoe rechtvaardigt de Koninklijke Commissie de voorgestelde gelijkshakeling van het fiscaal statuut van de vervangingsinkomsten met dat van de overige bedrijfsinkomsten (vraag van de heer Dupré)

De heer Delahaye herinnert eraan dat de vervangingsinkomsten, hoewel in principe belastbaar sinds de wet van 3 november 1976 (*Belgische Staatsblad* van 9 december 1976) *de facto* via allerlei verminderingen van belasting werden vrijgesteld, althans in hoofde van hen die uitsluitend van dergelijk vervangingsinkomen moeten leven.

De Commissie is van oordeel dat alle beroepsinkomsten principieel op dezelfde wijze moeten worden belast.

Zij stelt dan ook de afschaffing voor van de bestaande belastingverminderingen. De vervangingsinkomsten zullen echter ook dezelfde forfaitaire aftrek van bedrijfslasten genieten als de overige bedrijfsinkomsten.

Anderzijds is de Koninklijke Commissie van oordeel dat het hypocriet is inkomsten te belasten waarvan het bedrag het socio-vitale minimum (184 364 F voor alleenstaanden; 245 824 F voor gehuwden) niet overschrijdt.

Zij stelt dan ook voor het belastingvrij minimum (thans 104 000 F voor alleenstaanden en 135 135 F voor gehuwden) tot het niveau van het socio-vitale minimum op te trekken.

sa note de presse du 18 février 1987 (voir l'annexe V au présent rapport) que si la réforme fiscale proposé par la Commission royale est appliquée, un chômeur isolé ayant deux enfants à charge et bénéficiant d'un revenu net imposable de 400 000 F devra payer environ 32 000 F d'impôts en plus par an.

Ce calcul est-il exact?

Qu'en est-il des autres cas concrets cités par la F. G. T. B. ?

Si des calculs s'avèrent exacts, les victimes seront une fois de plus les personnes qui, selon certaines études, ont été les plus touchées au cours de la période 1981-1985 par les mesures d'économie, tandis qu'un ménage bénéficiant de deux revenus d'un total de 14 millions de F payera 2 400 000 F d'impôts de moins. Cette situation est-elle conforme au principe de l'équité fiscale prôné par la Commission royale? (question de M. Busquin).

M. Vanistendael répond que les chiffres fournis par la F. G. T. B. sont probablement exacts.

Il fait néanmoins observer que la plupart des chômeurs ne bénéficient pas de l'allocation maximum; il est probable que beaucoup d'entre eux tombent sous le minimum imposable de 183 500 F (par exemple les jeunes qui ont terminé leurs études).

Par ailleurs, il convient de noter que les revenus du travail d'un montant identique à celui des revenus de remplacement seront moins imposés qu'à l'heure actuelle.

A l'exception des revenus de remplacement, toutes les tranches de revenus bénéficieront d'une diminution d'impôt.

La réduction est la plus prononcée en valeur absolue pour les revenus supérieurs à 3 000 000 F (pour lesquels elle sera de 15 à 35 %) et en valeur relative pour les revenus inférieurs à 400 000 F (38 à 100 %).

Cette réduction sera de 1 à 2 % pour les revenus moyens.

2.3.2 Comment la Commission royale justifie-t-elle l'alignement du statut fiscal des revenus de remplacement sur celui des autres revenus professionnels? (question de M. Dupré)

M. Delahaye rappelle que, bien qu'ils soient en principe imposables depuis la loi du 3 novembre 1976 (*Moniteur belge* du 9 décembre 1976), les revenus de remplacement sont *de facto* exonérés d'impôt par le biais de diverses réductions d'impôt, du moins dans le chef des personnes qui n'ont d'autres ressources que ces revenus.

La Commission estime que tous les revenus professionnels doivent en principe être imposés de la même manière.

Elle propose dès lors de supprimer les réductions d'impôt existantes. Les revenus de remplacement pourront néanmoins bénéficier de la même déduction forfaitaire de charges professionnelles que les autres revenus professionnels.

La Commission royale estime d'autre part qu'il est hypocrite d'imposer des revenus dont le montant ne dépasse pas le minimum socio-vital (184 364 F pour les isolés, 254 824 F pour les ménages).

C'est la raison pour laquelle elle propose d'aligner le minimum exonéré (actuellement 104 000 F pour les isolés et 135 135 F pour les ménages) sur le minimum socio-vital.

Als vervangingsinkomsten beschouwt zij echter enkel en alleen diegene die een rechtstreeks beroepskarakter hebben, d.w.z. uitgekeerd worden in de plaats van het beroepsinkomsten.

De heer Vanistendael geeft een beknopt overzicht van de historische evolutie van de belasting van de vervangingsinkomens. In 1962 waren de vervangingsinkomens (en de pensioenen) zo laag dat zij net zoals de lonen, salarissen en andere bedrijfsinkomsten van hetzelfde niveau van iedere belasting waren vrijgesteld. Er bestond dus de facto een gelijke fiscale behandeling van de vervangingsinkomens en de bedrijfsinkomsten.

Na 1962 zijn de lonen sterker gestegen dan de index. Hetzelfde is waar voor de pensioenen en vervangingsinkomens; lage lonen die in 1962 niet belastbaar waren, werden dat gaandeweg wel. Na de wet van 3 november 1962 werden alle vervangingsinkomens en pensioenen in principe belastbaar. Belastingplichtigen die uitsluitend van een werkloosheidsuitkering moesten leven werden echter, eerst via abattemen ten en later via belastingverminderingen, van belasting vrijgesteld.

Daardoor is een situatie ontstaan waarbij de lonen en de vervangingsinkomens op ongelijke wijze worden behandeld: een arbeidsinkomen van een welbepaald bedrag wordt wel belast, een even hoog vervangingsinkomen niet.

Het is dus juist dat vervangingsinkomens historisch als netto-inkomens (inkomens na belasting) werden beschouwd. Sinds 1962 zijn de cijfermatige verhoudingen echter gevoelig gewijzigd.

De Koninklijke Commissie heeft bijgevolg gemeend hierin veranderingen te moeten voorstellen.

2.3.3 Blijkens het schrijven d.d. 3 april 1987 van de « Union Chrétienne des Pensionnés » en de in bijlage bij dit schrijven overgelegde tabellen (zie bijlage n° VI bij onderhavig rapport) valt de door de Koninklijke Commissie voorgestelde hervorming uitermate nadelig uit voor de gepensioneerden. Is dit ook zo?

En zo ja, is de voorgestelde hervorming dan wel rechtvaardig, wat toch de bedoeling van de Commissie was? (vraag van de heer Nothomb)

De heer Vanistendael verwijst naar de vergelijking, opgenomen in bijlage bij onderhavig verslag (bijlage n° I).

Het is juist dat de voorstellen van de Koninklijke Commissie een belastingverhoging inhouden voor de gepensioneerden. Dit geldt trouwens ook voor de overige vervangingsinkomens.

Er dient evenwel op gewezen dat in het huidige systeem de actieve bevolking nu reeds dergelijke belastingdruk draagt.

Men kan niet doorgaan met de actieven enorm te belasten en terzelfdertijd de niet-actieven totaal van belasting vrij te stellen. Dergelijke situatie is op termijn onhoudbaar.

2.3.4 Zal geraakt worden aan het bestaande belastingstelsel voor land- en tuinbouwers dat gebaseerd is op forfaitair vastgestelde winstnormen? Werd reeds berekend wat de afschaffing van deze forfaitaire winstnormen zou kunnen opbrengen? (vraag van de heer Busquin)

En ce qui concerne les revenus de remplacement, elle considère que seuls peuvent être considérés comme tels les revenus qui ont un caractère professionnel direct, c'est-à-dire qui sont alloués en lieu et place des revenus professionnels.

M. Vanistendael donne un bref aperçu de l'évolution de l'imposition des revenus de remplacement. En 1962, les revenus de remplacement (et les pensions) étaient tellement bas qu'ils étaient exonérés d'impôt, tout comme les salaires, les traitements et les revenus professionnels du même niveau. Les revenus de remplacement et les revenus professionnels étaient donc de facto traités de la même manière sur le plan fiscal.

Après 1962, les salaires ont progressé plus rapidement que l'index. Ce fut d'ailleurs également le cas des pensions et des revenus de remplacement. Petit à petit, les revenus exonérés furent soumis à l'impôt. Après la loi du 3 novembre 1962, tous les revenus de remplacement et les pensions devinrent en principe imposables. Toutefois, les contribuables qui ne disposaient que d'une allocation de chômage étaient exonérés d'impôt grâce à des abattements et, plus tard, à des réductions d'impôt.

En raison de cette évolution, les salaires et les revenus de remplacement ne sont plus traités de la même manière : dans certains cas, pour un montant identique, les revenus du travail sont imposés et non les revenus de remplacement.

Il est donc exact que d'un point de vue historique, les revenus de remplacement étaient considérés comme des revenus nets (revenus après imposition). Depuis 1962, la situation a sensiblement évolué.

La Commission royale a dès lors estimé devoir proposer des modifications.

2.3.3 Selon la lettre du 3 avril 1987 de l'Union chrétienne des pensionnés et selon les tableaux y annexés (voir annexe n° VI du présent rapport), la réforme proposée par la Commission royale est très défavorable aux pensionnés. En est-il réellement ainsi?

Si tel est le cas, la réforme proposée est-elle équitable, ce qui était tout de même l'intention de la Commission? (question de M. Nothomb)

M. Vanistendael renvoie à la comparaison reprise en annexe du présent rapport (annexe n° I).

Il est exact que les propositions de la Commission royale impliquent une augmentation d'impôt pour les pensionnés, comme d'ailleurs pour les autres revenus de remplacement.

Il convient cependant de souligner que le système actuel fait supporter cette pression fiscale par la population active.

On ne peut pas continuer à imposer fortement les actifs tout en exonérant totalement d'impôt les non-actifs. A terme, cette situation est intenable.

2.3.4 Touchera-t-on au régime fiscal applicable aux agriculteurs et horticulteurs, qui est basé sur des normes bénéficiaires fixées forfaitairement? A-t-on déjà calculé ce que la suppression de ces normes bénéficiaires forfaitaires pourrait rapporter? (question de M. Busquin)

De heer Vanistendael antwoordt dat de Koninklijke Commissie alle inkomenscategorieën op gelijke voet wil behandeld zien.

De forfaitair vastgestelde winstnormen voor land- en tuinbouwers moeten bijgevolg verdwijnen.

Dit houdt in dat ook voor die inkomenscategorie de werkelijke inkomens moeten worden belast, behalve voor de zeer lage inkomens waarvoor het forfaitaire stelsel een echte vereenvoudiging betekent.

Voor het overige moet dit — zeer complexe — forfaitaire stelsel (in het kader van de vereenvoudiging van de fiscaliteit) verdwijnen.

2.3.5 In landbouwmiddens wordt het op forfaitaire vastgestelde winstnormen gebaseerde belastingstelsel beschouwd als een compensatie voor de landbouwers nadelige E. G.-politiek.

Zal de Koninklijke Commissie door de afschaffing van dit forfaitair stelsel dit evenwicht niet verstoren?

Wat stelt zij in de plaats van dit forfaitair stelsel? (vraag van de heer Coëme).

De heer Delahaye antwoordt dat de Koninklijke Commissie gepoogd heeft het fiscaal systeem zo neutraal mogelijk te maken.

Daarom moeten alle bevoorrechte fiscale regimes verdwijnen.

Het stelsel der forfaitair vastgestelde winstnormen (taxatie op basis van vergelijking) was oorspronkelijk de uitzondering.

Het was een middel waarvan de administratie kon gebruik maken wanneer de belastingplichtige niet in staat was zijn werkelijke inkomsten te bewijzen.

Gaandeweg is hieruit echter een heus systeem gegroeid dat zowat vaste regel is geworden.

Dit is abnormaal en daarenboven onverenigbaar met de door de Koninklijke Commissie gehuldigde doelstellingen.

Het is mogelijk dat de betrokkenen in dit systeem een compensatie zien voor een voor hen ongunstig E. G.-landbouwbeleid.

De Koninklijke Commissie meent echter dat indien dit waar is, dit op E. G.-vlak moet verholpen worden en niet via de fiscaliteit.

Zij wil dan ook dit forfaitair stelsel vervangen zien door het gewone fiscale stelsel (belasting van het werkelijke inkomen). Ook de landbouwers moeten thans bij machte zijn de vereiste boekhouding bij te houden.

De heer Vanistendael voegt hieraan toe dat voor zeer kleine ondernemingen (zoals inzake B. T. W.) het forfaitaire stelsel behouden blijft. Daar betekent het forfaitaire systeem immers een echte vereenvoudiging.

Waar precies de grens ligt tussen zeer kleine ondernemingen en grotere ondernemingen moet door de beleidsverantwoordelijken worden ingevuld.

2.3.6 Waaruit bestaat de door de Koninklijke Commissie voorgestelde versoepeling van de modaliteiten van wederbelegging van meerwaarden (vraag van de heer Wauthy)

De heer Delahaye verwijst naar het rapport (de §§ n^{rs} 251-254) van de Koninklijke Commissie.

De vrijstelling wordt in het voorstel van de Commissie niet enkel toegestaan indien de wederbelegging wordt uitgevoerd in nieuwe lichamelijke of onlichamelijke be-

M. Vanistendael répond que la Commission royale entend que toutes les catégories de revenus soient traitées de la même manière.

Les normes bénéficiaires forfaitaires pour agriculteurs et horticulteurs doivent dès lors disparaître.

Cela implique que cette catégorie de revenus doit également être imposée sur base des revenus réels, sauf en ce qui concerne les revenus modestes pour lesquels le système forfaitaire constitue une réelle simplification.

Pour le surplus, ce système forfaitaire, très complexe, doit disparaître (dans le cadre de la simplification de la fiscalité).

2.3.5 Les milieux agricoles considèrent le régime fiscal basé sur des normes bénéficiaires fixées forfaitairement comme une compensation pour la politique de la C. E., défavorable aux agriculteurs.

En supprimant ce système forfaitaire, la Commission royale ne risque-t-elle pas de rompre cet équilibre?

Par quoi remplace-t-elle ce système forfaitaire? (question de M. Coëme)

M. Delahaye répond que la Commission royale s'efforce de rendre le système fiscal aussi neutre que possible.

Tous les régimes fiscaux privilégiés doivent dès lors disparaître.

Le système des normes bénéficiaires forfaitaires (taxation comparée) était à l'origine l'exception.

C'était un moyen dont l'administration pouvait se servir lorsque le contribuable n'était pas en mesure de prouver ses revenus réels.

Cependant, cette pratique s'est érigée au fil des années en un véritable système pour devenir virtuellement la règle.

C'est anormal et en outre incompatible avec les objectifs poursuivis par la Commission royale.

Il est possible que les intéressés voient dans ce système une compensation pour la politique agricole européenne qui leur est défavorable.

La Commission royale estime toutefois que si tel était le cas, il faudrait y remédier au niveau de la Communauté européenne et non par le biais de la fiscalité.

Aussi entend-elle remplacer ce système forfaitaire par le régime fiscal ordinaire (taxation du revenu réel). A l'heure actuelle, les agriculteurs doivent aussi être à même de tenir la comptabilité requise.

M. Vanistendael ajoute que le système forfaitaire est maintenu pour les très petites entreprises (comme c'est le cas en matière de T. V. A.). Pour ces entreprises, le système forfaitaire équivaut à une réelle simplification.

Quant à savoir où se situe exactement la frontière entre les très petites entreprises et les plus grandes, c'est aux responsables politiques qu'il appartient de répondre à cette question.

2.3.6 En quoi consiste l'assouplissement des modalités de remploi de plus-values, proposé par la Commission royale? (question de M. Wauthy)

M. Delahaye renvoie au rapport (§§ n°s 251-254) de la Commission royale.

La proposition de la Commission octroie l'exonération non seulement si le remploi s'effectue en éléments corporels ou incorporels neufs, mais également s'il porte sur des

standdelen, doch eveneens voor reeds gebruikte onroerende goederen, outillering, deelnemingen of onlichamelijke bestanddelen.

Om allerlei kunstgrepen te vermijden mogen deze reeds gebruikte bestanddelen niet van verbonden ondernemingen afkomstig zijn.

Deze uitbreiding van de bestaande mogelijkheid tot wederbelegging van meerwaarden is vanuit bedrijfseconomisch standpunt verantwoord.

Het is niet logisch dat op de verkoop van het oude bestanddeel belasting moet worden betaald, enkel en alleen omdat het krachtiger produktiemiddel waardoor men het vervangt tweedehands is aangekocht.

De heer Delahaye herinnert er ook aan dat de Commissie voorstelt om het stelsel van de meerwaarden niet langer te beperken tot de eigenlijke ondernemingen, doch het uit te breiden tot de vrije beroepen.

2.3.7 Zullen de door de Koninklijke Commissie geformuleerde voorstellen m.b.t. de belasting van meerwaarden er niet toe leiden dat ook meerwaarden op beursverrichtingen zullen belast worden? (vraag van de heer Vermeiren)

De heer Delahaye antwoordt dat de Koninklijke Commissie enkel een beperkte hervorming van de professionele meerwaarden op het oog heeft.

De meerwaarden gerealiseerd op het privé-vermogen daarentegen zullen, in tegenstelling tot wat thans gebeurt, niet meer worden belast.

Nu worden de meerwaarden op de verkoop van onroerende goederen en participaties ook belast.

In het voorstel van de Commissie gebeurt dit niet meer.

Voor de professionele meerwaarden daarentegen geldt voor goederen die gedurende minder dan 5 jaar werden gebruikt het volle tarief. Voor goederen die na 5 jaar doch voor 10 jaar worden vervreemd wordt de meerwaarde belast tegen het volle tarief voor wat het afgeschreven gedeelte betreft en tegen de afzonderlijke aanslagvoet voor het overige gedeelte. Voor de goederen die sinds meer dan 10 jaar gebruikt worden geldt het bijzonder tarief voor de ganse meerwaarde.

2.3.8 Blijkens haar samenvattende nota stelt de Koninklijke Commissie een aanpassing voor van het stelsel der voorafbetalingen om meer rekening te houden met de realiteit. Wat wordt daarmee precies bedoeld? (vraag van de heer Wauthy)

De heer Vanistendael verwijst naar het rapport (de §§ n^{rs} 461 tot 476) van de Koninklijke Commissie. In het bestaande systeem is het voor de zelfstandigen vaak moeilijk om een juiste raming te maken van hun vermoedelijke inkomsten. Dit is des te meer waar voor handelaars die een belangrijk gedeelte van hun omzet verwezenlijken in de tweede helft van de maand december.

De Koninklijke Commissie stelt voor om dit te verhelpen door de referentieperiode voor het berekenen van de voorafbetalingen te wijzigen. De eerste vier voorafbetalingen zouden ten minste moeten overeenstemmen met één vierde van de belasting verschuldigd over de inkomsten van het laatste aanslagjaar waarvoor de belastingplichtige kennis heeft gekregen van een niet-betwiste aanslag. De belastingplichtigen zouden dan, naast de vier bestaande voorafbetalingen, zo nodig een vijfde betaling moeten verrichten en dit ten laatste op 10 april van het jaar dat volgt op het jaar waarin zij de inkomsten hebben verworven.

immeubles, des outillages, des participations ou des éléments incorporels usagés.

Afin de prévenir tout subterfuge, ces éléments usagés ne peuvent provenir d'entreprises associées.

Cette extension des possibilités de remploi de plus-values est justifiée du point de vue économique.

Il est illogique de devoir payer des impôts sur la vente d'un élément vétuste du patrimoine uniquement parce que le moyen de production plus performant qui le remplace a été acheté d'occasion.

M. Delahaye rappelle également que la Commission propose de ne plus limiter le système des plus-values aux entreprises proprement dites, mais de l'étendre aux professions libérales.

2.3.7 Les propositions de la Commission royale relatives à la taxation des plus-values n'entraîneront-elles pas l'imposition des plus-values d'opérations boursières? (question de M. Vermeiren)

M. Delahaye répond que la Commission royale n'envisage qu'une réforme limitée des plus-values professionnelles.

En revanche, contrairement à ce qui se passe actuellement, les plus-values réalisées sur des biens du patrimoine privé ne seront plus taxées.

Actuellement, les plus-values privées réalisées sur la vente d'immeubles et de participations sont également taxées.

Ce n'est plus le cas aux termes de la proposition de la Commission.

Par contre, les plus-values professionnelles sont soumises au taux plein en ce qui concerne les biens utilisés moins de cinq ans, celles réalisées sur les biens aliénés après cinq ans mais avant dix ans étant taxées au taux plein pour la partie amortie et au taux distinct pour le surplus. Quant aux biens utilisés depuis plus de dix ans, la plus-value est entièrement soumise au taux particulier.

2.3.8 Comme il ressort de sa note récapitulative, la Commission royale propose une adaptation du régime des versements anticipés à la réalité. Que faut-il exactement entendre par là? (question de M. Wauthy)

M. Vanistendael renvoie au rapport de la Commission royale (§§ n°s 461 à 476). Dans le système actuel, les travailleurs indépendants ont souvent du mal à estimer avec précision leurs revenus probables. C'est particulièrement le cas pour les commerçants qui réalisent une partie importante de leur chiffre d'affaires dans la seconde moitié du mois de décembre.

La Commission royale propose d'y remédier en modifiant la période de référence pour le calcul des versements anticipés. Les quatre premiers versements devraient correspondre chacun au quart de l'impôt dû sur les revenus du dernier exercice pour lequel une imposition non contestée a été portée à la connaissance du contribuable. Le contribuable devrait effectuer, au besoin, en plus des quatre versements anticipés existants, un cinquième versement au plus tard le 10 avril de l'année qui suit celle de l'acquisition des revenus.

Deze vijfde betaling zou dan gelijk moeten zijn aan het verschil tussen het werkelijk verschuldigde belastingbedrag en de som van de eerste vier voorafbetalingen.

Indien echter de belastingplichtige voorziet dat de werkelijk verschuldigde belasting lager zal zijn dan die van het vorige jaar, dan kan hij betalingen doen die lager liggen dan een vierde van de belasting van het referentiejaar, maar iedere betaling moet dan ten minste gelijk zijn aan een vierde van de werkelijk verschuldigde belasting, zoniet wordt de in artikel 89 van het Wetboek van de inkomstenbelasting bepaalde vermeerdering toegepast.

In dit geval blijft m.a.w. het bestaande systeem van toepassing.

2.4 Van het totaal belastbaar netto-inkomen aftrekbare uitgaven

2.4.1 Werd het effect van de globalisatie van de aftrek van alle maatregelen die één of andere vorm van aanmoediging tot sparen of investeren inhouden, tot maximum 50 000 F, reeds berekend? (vraag van de heer Dupré)

Bepaalde inkomsten die in het huidige artikel 32bis van het wetboek van de inkomstenbelastingen samen met de vervangingsinkomsten worden gegroepeerd, met name de kapitalen en renten uit bepaalde, door de belastingplichtige gedane investeringen (levensverzekeringen, groepsverzekeringen ... enz.) horen volgens de Commissie niet thuis in de sfeer van de beroepsinkomsten.

Vandaar, aldus de heer Delahaye, het voorstel om deze kapitalen, renten e.d. niet meer te belasten als bedrijfsinkomsten.

Aldus zullen enkel de intresten van het kapitaal van de levensverzekeringen als roerende inkomsten worden belast tegen een eigen tarief terwijl het terugbetaalde kapitaal en het winstaandeel niet-belastbaar blijven.

Om deze reden zullen echter ook de premies van dergelijke verzekeringen niet meer van het beroepsinkomen kunnen worden afgetrokken.

In de plaats hiervan heeft de Koninklijke Commissie, ter aanmoediging van het sparen en/of investeren, voorgesteld deze en andere fiscale uitgaven (ook de aftrek wegens pensioensparen) te groeperen in een globale aftrek van maximum 50 000 F per belastingplichtige (100 000 F per gezin).

Indien alle belastingplichtigen van deze aftrekmogelijkheid gebruik zullen maken zal dit voorstel wellicht duurder uitvallen dan het thans bestaande veelvoud van aftrekken, waarvan slechts een relatief gering aantal belastingplichtigen gebruik maakt.

De preciese budgettaire impact van dit voorstel is echter moeilijk te ramen.

2.4.2. Kan de Koninklijke Commissie een tabel overleggen waaruit blijkt tot welke inkomenscategoriën de genietters van fiscale uitgaven behoren? (vraag van de heer Denys)

De heer Maldague herinnert er vooreerst aan dat het begrip « fiscale uitgaven » op meerdere wijzen kan gedefinieerd worden (zie cfr. punt 1.2.1 van onderhavig verslag). Spreker verwijst naar de inventaris 1986 van de vrijstellingen, aftrekken en verminderingsen die de ontvangsten van de Staat beïnvloeden, welke gepubliceerd werd in bijlage bij het Kamerverslag over de Rijksmiddelenbegroting 1987 (Verslag van de heer Dupré; Stuk Kamer 4/1-603/7-1985-1986, bijlage I).

Ce cinquième versement devrait alors être égal à la différence entre le montant de l'impôt effectivement dû et la somme des quatre premiers versements anticipés.

Si le contribuable prévoit toutefois que l'impôt effectivement dû sera inférieur à celui de l'année précédente, il peut effectuer des versements inférieurs au quart de l'impôt de l'année de référence, mais chaque versement doit dans ce cas être au moins égal au quart de l'impôt effectivement dû, faute de quoi il y a application de la majoration prévue à l'article 89 du Code des impôts sur les revenus.

En d'autres termes, le système actuel reste d'application dans ce cas.

2.4 Dépenses déductibles du revenu net imposable globalement

2.4.1 A-t-on déjà calculé les effets de la globalisation de la déduction prévue par toutes les mesures contenant une forme quelconque d'encouragement à l'épargne et à l'investissement, à concurrence d'un montant maximum de 50 000 F? (question de M. Dupré)

La Commission estime que certains revenus qui sont actuellement groupés avec les revenus de remplacement à l'article 32bis du Code des impôts sur les revenus, à savoir les capitaux et rentes de certains investissements effectués par le contribuable (assurances-vie, assurances-groupe etc.) ne devraient pas être rangés parmi les revenus professionnels.

Elle a dès lors proposé, selon M. Delahaye, de ne plus taxer ces capitaux et ces rentes à titre de revenus professionnels.

C'est ainsi que seuls seront taxés, à titre de revenus mobiliers et à un taux propre, les intérêts du capital de l'assurance-vie, alors que le capital remboursé ainsi que la participation aux bénéfices ne sont pas taxés.

C'est la raison pour laquelle les primes de pareilles assurances ne pourront plus être déduites du revenu professionnel.

En lieu et place de ce système, la Commission royale a proposé, pour encourager l'épargne et/ou l'investissement, de regrouper cette dépense et d'autres dépenses fiscales (y compris la déduction pour l'épargne-pension) en un abattement global de 50 000 F maximum par contribuable (100 000 F par ménage).

Au cas où tous les contribuables feraient usage de cette faculté, cette proposition serait sans doute plus coûteuse que la formule actuelle avec ses innombrables possibilités de déduction, à laquelle ne recourt qu'un nombre relativement limité de contribuables.

Toutefois, il est difficile d'évaluer avec précision l'incidence budgétaire de cette proposition.

2.4.2. La Commission royale peut-elle fournir un tableau indiquant à quelles catégories de revenus appartiennent les bénéficiaires de dépenses fiscales (Question de M. Denys)

M. Maldague rappelle tout d'abord que la notion de « dépenses fiscales » peut être définie de plusieurs manières (cf. point 1.2.1 du présent rapport.) L'intervenant renvoie à l'inventaire 1986 des exonérations, abattements et réductions qui influencent les recettes de l'Etat, qui a été publié en annexe du rapport sur le budget des Voies et Moyens pour 1987 (rapport de M. Dupré; Doc. Ch. n° 4/1-603/7, 1985-1986, annexe I).

Het merendeel van de fiscale uitgaven (voor een bedrag van $\pm$ 230 miljard F) vindt men in de personenbelasting.

In de vennootschapsbelasting en de indirecte belastingen, waar de fiscale uitgaven van een grootte-orde zijn van respectievelijk 26 en 33 miljard F, kunnen ze moeilijk aan de ene of de andere inkomenscategorie worden toegewezen. In de personenbelasting kan dat wel.

Een bedrag van 85 miljard F t.g.v. de toepassing van het bestaande systeem van decumul en splitting zal gelet op de voorstellen van de Koninklijke Commissie dienaangaande in de toekomst niet meer als een fiscale uitgave kunnen beschouwd worden (cfr punt 1.2.1, blz. 11 alsook bijlage II).

Het is uiteraard mogelijk na te gaan aan welke inkomenscategorieën het bestaande stelsel van decumul en splitting ten goede komt.

Een tweede belangrijke fiscale uitgave zijn de in het bestaande systeem aan de vervangingsinkomens, (werkloosheidsuitkeringspensioenen e.d.) toegekende belastingverminderingen voor een globaal bedrag van $\pm$ 56 miljard F.

Het is duidelijk dat deze fiscale uitgave vooral de bescheiden inkomens ten goede komt.

Een derde belangrijke fiscale uitgave voor een bedrag van 38 miljard F spruit voort uit de vrijstelling van de eerste schijf van 50 000 F inkomsten uit spaardepots. Ook hier bestaat het vermoeden dat deze vrijstelling vooral de bescheiden en middelgrote inkomens ten goede komt.

Ten vierde zijn er de aftrekken voor levensverzekeringscontracten, hypothecaire leningen, toepassing koninklijk besluit n° 15 ... enz, voor een globaal bedrag van 33 miljard F. Deze fiscale uitgaven kunnen moeilijk aan één of andere inkomenscategorie worden toegewezen.

Tenslotte is er nog de vrijstelling wegens toekenning van sociale voordelen aan loon- en weddetrekkenden die op 9 miljard F wordt geraamd. Ook deze fiscale uitgave komt wellicht vooral de bescheiden en middelgrote inkomens ten goede.

In de tabellen van bijlage II zijn de fiscale uitgaven vermeld die konden worden berekend op grond van de aangiften in de personenbelasting. Deze tabellen hebben betrekking op het aanslagjaar 1985 (inkomsten 1984). Ze vermelden respectievelijk voor de inkomensschijven tussen 0 en 750 000 F, tussen 750 000 F en 1 500 000 F en boven 1 500 000 F:

- het aantal aangiften waarin aanspraak gemaakt wordt op fiscale uitgaven, evenals het percentage van die aangiften in vergelijking met het totaal aantal aangiften in de daarmee overeenstemmende inkomensschijf;
- de gemiddelde belastingaftrek of -vermindering voor elke schijf;
- de maximale belastingaftrek of -vermindering per schijf.

In deze tabellen is geen rekening gehouden met de gegevens betreffende de fiscale uitgaven die geen verband houden met de aangiften, zoals de vrijstelling van de eerste schijf van 50 000 F interesten op spaarboekjes, de vrijstelling van de aan de werknemers toegekende sociale voordelen, de vrijstelling van de inkomsten uit effecten van de speciale lening 1981-1991. Voor die fiscale uitgaven is het

La plupart des dépenses fiscales (représentant un montant de $\pm$ 230 milliards de F) se rapportent à l'impôt des personnes physiques.

En ce qui concerne l'impôt des sociétés et les impôts indirects, où les dépenses fiscales sont respectivement de l'ordre de 26 et de 33 milliards de F, ces dépenses peuvent difficilement être attribuées à l'une ou l'autre catégorie de revenus. En ce qui concerne l'impôt des personnes physiques, cela est par contre possible.

Un montant de 85 milliards de F, résultant de l'application du système existant de decumul et de fractionnement, ne pourra plus être considéré comme une dépense fiscale à l'avenir, eu égard aux propositions de la Commission royale en la matière (cf. point 1.2.1, p. 11, ainsi que l'annexe II).

Il est évidemment possible d'établir quelles catégories de revenus bénéficient du système existant de decumul et de fractionnement.

Une deuxième dépense fiscale importante réside dans les réductions d'impôts pour un montant global de $\pm$ 56 milliards de F accordés, dans le système actuel, aux revenus de remplacement (allocations de chômage, pensions, etc.).

Il est clair que ce sont surtout les revenus modestes qui bénéficient de ces dépenses fiscales.

Une troisième dépense fiscale importante, qui représente un montant de 38 milliards de F, découle de l'exonération de la première tranche de 50 000 F des revenus de dépôts d'épargne. On peut également présumer en l'occurrence que cette exonération concerne surtout les revenus modestes et moyens.

En quatrième lieu, il y a les déductions afférentes aux contrats d'assurance-vie, aux prêts hypothécaires, en application de l'arrêté royal n° 15, etc., qui représentent un montant global de 33 milliards de F. Ces dépenses fiscales peuvent difficilement être attribuées à l'une ou l'autre catégorie de revenus.

Enfin, il y a encore l'exonération découlant de l'octroi d'avantages sociaux aux salariés et appointés, qui est évaluée à 9 milliards de F. Ce sont sans doute aussi les revenus modestes et moyens qui bénéficient surtout de cette dépense fiscale.

Les tableaux en annexe II reprennent les dépenses fiscales qui ont pu être chiffrées au départ des déclarations à l'impôt des personnes physiques. Ces tableaux se rapportent à l'exercice d'imposition 1985 (revenus de 1984). Ils indiquent, pour les tranches de revenus compris entre 0 et 750 000 F, 750 000 F et 1 500 000 F, et au-delà de 1 500 000 F:

- le nombre de déclarations qui bénéficient de la dépense fiscale et leur pourcentage par rapport au nombre total de déclarations de la tranche correspondante;
- la déduction ou réduction d'impôt moyenne pour chaque tranche;
- la déduction ou réduction d'impôt maximale par tranche.

Ces tableaux ne contiennent pas les données relatives aux dépenses fiscales qui n'ont aucun lien avec les déclarations, telles l'exonération de la première tranche de 50 000 F des intérêts provenant de carnets d'épargne, l'immunité des avantages sociaux accordés aux travailleurs, l'exonération des revenus de titres de l'emprunt spécial 1981-1991. Pour ces dépenses fiscales, il est pratiquement

vrijwel onmogelijk de inkomenscategorïën te bepalen die ervan genieten.

In het door de Commissie voorgestelde belastingstelsel zijn er slechts vier in de tabellen voorkomende fiscale uitgaven die in hun huidige vorm behouden blijven (zie bijlage II, tabellen I, 1 tot 3 en II, 1):

- de aftrek van giften (art. 71, § 1, 4°, W.I.B.);
- de investeringsaftrek (art. 42ter, W.I.B.);
- de tijdelijke vrijstelling voor inkomens uit nieuwe woningen (art. 446, W.I.B.);
- bij wijze van overgangsmaatregel, de belastingvermindering voor de brugpensioenen (art. 87ter, W.I.B.).

De andere fiscale uitgaven worden ofwel afgeschaft ofwel opgenomen in de globale beleggingsaftrek die, per belastingplichtige, tot 50 000 F wordt beperkt (100 000 F voor echtparen).

Worden aldus afgeschaft (zie bijlage II, tabellen I, 4 tot 12 en II, 2 tot 9):

- de provisie voor « sociaal passief » (art. 23, § 2, W.I.B.);
- de vrijstelling voor de aanwerving van bijkomend personeel in de K.M.O.'s (art. 26 van de wet van 10 februari 1981);
- de vrijstelling voor de aanwerving van bijkomend personeel voor wetenschappelijk onderzoek (art. 42bis, W.I.B.);
- de abtømmen van het kadastraal inkomen van de door de eigenaar betrokken woning (art. 10, W.I.B.); aangezien de Commissie van oordeel is dat de door de eigenaar betrokken woning geen « inkomen » oplevert, wordt die aftrek overbodig;
- vrijstelling van 10 % van de wettelijke Z.I.V.-vergoeding (art. 41, § 3, W.I.B.), evenals de belastingvermindering waardoor zij, vanaf het aanslagjaar 1987 (art. 87ter, § 2, 7° W.I.B.), wordt vervangen.
- de aftrek van het vrijgestelde gedeelte van de aanvullende investeringen (art. 50 van de wet van 4 augustus 1978);
- de aftrekken van de kosten voor thermische isolatie en voor renovatiewerken aan woningen, die sedert de aanslagjaren 1986, resp. 1987 afgeschaft zijn;
- de aftrek van de interesten van hypotheekleningen die vanaf 1 mei 1986 gesloten werden om een woonhuis te bouwen of in nieuwe staat te verwerven of om oude woonhuizen te vernieuwen (art. 71, § 1, 11°, W.I.B.);
- de belastingverminderingen voor de vervangingsinkomens behalve die waarin bij overgangsregeling voor de brugpensioenen voorzien wordt (art. 87ter, W.I.B.);
- de belastingvermindering voor levensverzekering (art. 87bis, W.I.B.);
- de belastingvermindering voor jonge gezinnen (art. 87, W.I.B.);
- de bonificaties in geval van vrijwillige voorafbetaling van de belasting (art. 93bis, W.I.B.);

impossible de déterminer les catégories de revenus qui en bénéficient.

Dans le système d'imposition proposé par la Commission, il n'y a que quatre des dépenses fiscales figurant à ces tableaux qui sont maintenues dans leur forme actuelle (voir annexe II, tableaux I, 1 à 3 et II, 1):

- la déduction de libéralités (art. 71, § 1er, 4°, C.I.R.);
- la déduction pour investissement (art. 42ter, C.I.R.);
- l'exonération temporaire des revenus d'habitations neuves (art. 446, C.I.R.);
- à titre transitoire, la réduction d'impôt pour les prépensions (art. 87ter, C.I.R.);

Les autres dépenses fiscales sont, soit supprimées, soit reprises dans la déduction globale pour épargne et investissement plafonnée à 50 000 F par contribuable (100 000 F pour les couples mariés).

Sont ainsi supprimées (voir annexe II, tableaux I, 4 à 12, et II, 2 à 9):

- la provision pour « passif social » (art. 23, § 2, C.I.R.);
- l'exonération pour l'engagement de personnel supplémentaire dans les P.M.E. (art. 26 de la loi du 10 février 1981);
- l'exonération pour l'engagement de personnel supplémentaire affecté à la recherche scientifique (art. 42bis, C.I.R.);
- les abattements sur le revenu cadastral de l'habitation occupée par le propriétaire (art. 10, C.I.R.); puisque la Commission considère que l'habitation occupée par son propriétaire ne produit pas de « revenu », l'octroi d'un abattement devient superflu;
- l'exonération de 10 % de l'indemnité légale A.M.I. (art. 41, § 3, C.I.R.) et la réduction d'impôt qui la remplace à partir de l'exercice d'imposition 1987 (art. 87ter, § 2, 7°, C.I.R.);
- la déduction de la partie immunisée des investissements complémentaires (art. 50 de la loi du 4 août 1978);
- les déductions pour l'isolation thermique et les travaux de rénovation des habitations, abrogées respectivement depuis les exercices d'imposition 1986 et 1987;
- la déduction des intérêts d'emprunts hypothécaires contractés à partir du 1er mai 1986 en vue de la construction ou de l'acquisition d'habitations neuves ou de la rénovation d'habitations anciennes (art. 71, § 1er, 11°, C.I.R.);
- les réductions d'impôt pour les revenus de remplacement, hormis celles prévues, à titre transitoire, en faveur des prépensions (art. 87ter, C.I.R.);
- la réduction d'impôt pour assurance-vie (art. 87bis, C.I.R.);
- la réduction d'impôt pour jeunes ménages (art. 87, C.I.R.);
- les bonifications en cas de versement anticipé volontaire de l'impôt (art. 93bis, C.I.R.);

— de verrekening van de « Franse forfaitaire storting » die trouwens sedert het aanslagjaar 1986 afgeschaft is;

— de verminderingen ten gunste van de echtgenoten (art. 80, W.I.B.); voor de belasting op de inkomsten van de gezinnen stelt de Commissie een integrale decumulatie- en splittingregeling voor welke eigen is aan het belastingstelsel en die dus niet langer als een fiscale uitgave kan worden aangezien.

Ten slotte worden de onderstaande fiscale uitgaven opgenomen in de globale beleggingsaftrek van maximum 50 000 F (zie bijlage II, tabel I, 13 tot 21):

— de aftrek van de premies of bijdragen voor individuele levensverzekeringen en groepsverzekeringen;

— de aftrek van de aflossingen van hypotheecaire leningen voor sociale of middelgrote woningen; gelet op de absolute begrenzing van de globale beleggingsaftrek stelt de Commissie voor de aftrek van de aflossingen tot alle soorten van woningen uit te breiden;

— de aftrek van sommen gestort in het raam van het pensioensparen, dat in zekere zin de aftrek van de aankoop van Monory-De Clercq-aandelen vervangt (koninklijk besluit n° 15);

— de aftrek van bedragen besteed aan de aankoop van aandelen van de werkgever of van aandelen van innovatievennootschappen;

— de aftrek van vrijwillige bijdragen voor de ziekteverzekering;

— de aftrek van de uitgaven voor onderhoud en restauratie van beschermde gebouwen of landschappen (1);

— de aftrek van het loon van huispersoneel (1).

2.5. De familiale structuur van de personenbelasting

2.5.1. *Zou het niet logischer zijn ook de kinderbijslagen, net zoals de vervangingsinkomsten geheel of ten dele te belasten in functie van het globale inkomen?* (vraag van de heer Busquin)

De heer Delahaye antwoordt dat de Koninklijke Commissie van oordeel was dat enkel de vervangingsinkomsten (d.w.z. de inkomsten die in de plaats komen van een beroepsinkomen) moesten worden belast.

De kostendeekkende vergoedingen (bvb. kinderbijslagen) horen daar niet bij.

Bij de bepaling van de draagkracht van het gezin kan men, aldus de heer Delahaye, op twee manieren rekening houden met de kinderbijslagen.

Ofwel telt men die op bij het globale belastbaar inkomen, ofwel houdt men ermee rekening bij de bepaling van de voor de gezinnen voorziene belastingvrijstellingen. De Koninklijke Commissie heeft geopteerd voor de tweede oplossing; deze is immers eenvoudiger en zal wellicht minder weerstand oproepen bij de bevolking.

— l'imputation du « versement forfaitaire français », d'ailleurs abrogée depuis l'exercice d'imposition 1986;

— les réductions en faveur des conjoints (art. 80, C.I.R.); la Commission propose, pour l'imposition des revenus des ménages, un régime de décumul et de fractionnement intégral, inhérent au système d'imposition, qui ne pourra donc plus être considéré comme une dépense fiscale.

Enfin, les dépenses fiscales mentionnées ci-dessous sont intégrées à la déduction globale de 50 000 F maximum pour épargne et investissement (voir annexe II, tableau I, 13 à 21):

— la déduction des primes ou cotisations d'assurances-vie individuelles et d'assurances de groupe;

— la déduction des amortissements d'emprunts hypothécaires pour habitations sociales ou moyennes; compte tenu du plafonnement absolu de la déduction globale pour épargne et investissement, la Commission propose d'étendre la déduction des amortissements à toutes les sortes d'habitations;

— la déduction de sommes versées dans le cadre de l'épargne-pension qui remplace, en quelque sorte, la déduction de l'achat d'actions Monory-De Clercq (arrêté royal n° 15);

— la déduction de sommes consacrées à l'acquisition d'actions de l'employeur ou d'actions de sociétés novatrices;

— la déduction des cotisations libres d'assurance-maladie;

— la déduction des dépenses d'entretien et de restauration d'immeubles ou de sites classés (1);

— la déduction des rémunérations d'employés de maison (1).

2.5. Aménagement familial de l'impôt des personnes physiques

2.5.1. *Ne serait-il pas plus logique d'imposer également, en tout ou en partie, les allocations familiales, au même titre que les revenus de remplacement, en fonction du revenu global?* (question de M. Busquin)

M. Delahaye répond que la Commission royale a estimé que seuls les revenus de remplacement (c'est-à-dire les revenus qui remplacent un revenu professionnel) devaient être imposés.

Les revenus de complément (par exemple les allocations familiales) n'en font pas partie.

M. Delahaye fait observer qu'il y a deux manières de tenir compte des allocations familiales pour déterminer la faculté contributive du ménage.

Soit on les inclut dans le revenu imposable globalement, soit on en tient compte lors de la fixation des exonérations fiscales prévues pour les ménages. La Commission royale a opté pour cette deuxième solution, qui est d'ailleurs plus simple et sera sans doute même acceptée par la population.

(1) Tijdens het aanslagjaar 1985 nog niet van toepassing.

(1) Pas encore d'application lors de l'exercice d'imposition 1985.

De heer Vanistendael voegt hieraan toe dat wanneer men voor de eerste mogelijkheid zou opteren alle kostendekkende vergoedingen d.w.z. niet enkel de kinderbijslagen maar ook de studiebeurzen, de bouwpremies ... enz, bij het globale inkomen zouden moeten worden opgeteld.

Het ligt voor de hand dat sommigen in dat geval plafonds voor de globalisatie van deze kostendekkende vergoedingen zouden voorstellen, wat ons fiscaal systeem zeker niet eenvoudiger zou maken.

2.5.2 Betekent de door de Koninklijke Commissie voorgestelde splitsing 70/30 van het enig arbeidsinkomen voor gehuwden geen feitelijke toelage voor thuisblijvende vrouwen (vraag van de heer Busquin)

De heer Vanistendael antwoordt dat de Koninklijke Commissie deze materie nooit op die manier heeft benaderd.

In West-Duitsland, de Verenigde Staten en de facto ook in Frankrijk bestaat een splitsing 50/50.

Dergelijke verhouding zou evenwel de alleenstaanden al te zwaar belasten t.o.v. de gehuwden.

De Commissie verkiest dan ook een 70/30 of eventueel een 60/40 verhouding. Het afgesplitste deel moet echter logischerwijze aan zijn eigen progressief tarief (en niet zoals thans het geval is aan het gemiddeld tarief van de inkomsten van de andere partner) belast worden.

2.5.3 Is het mogelijk een overzicht te geven van het verschil per inkomenscategorie van de belasting van het afgesplitste deel van de 70/30 verhouding (30 % dus) tegen het eigen progressief tarief enerzijds en tegen het gemiddeld tarief van de inkomsten van de andere partner anderzijds?

Geeft men aldus niet aan de thuisblijvende vrouw een toelage die stijgt naargelang het inkomen van de echtgenoot hoger is. Kunnen ook hier geen distorsies optreden? (vraag van de heer Busquin)

De heer Vanistendael wijst erop dat de echtgenoten in een geval waarbij de inkomensverhouding tussen hen 90/10 bedraagt, de keuze hebben tussen decumul of splitsing. Naarmate de ongelijke verdeling van het gezinsinkomen stijgt, stijgt ook in beide gevallen de belastingdruk.

Het is mogelijk dat een 70/30 splitsing in bepaalde gevallen een aanmoediging zal vormen voor één der partners om niet (meer) uit werken te gaan.

Een perfecte neutraliteit t.o.v. alle situaties werd op heden in geen enkel fiscaal systeem gerealiseerd.

2.5.4 Impliceert de door de Koninklijke Commissie voorgestelde verhoging van het belastingvrije minimum met 45 000 F per kind ten laste (112 500 F vanaf het derde kind) dat het bestaande systeem van belastingvermindering wegens kinderlast wordt afgeschaft? (vraag van de heer Wauthy)

De heer Vanistendael antwoordt bevestigend.

2.6 De tariefstructuur van de personenbelasting

2.6.1 Gaat de door de Koninklijke Commissie voorgestelde hervorming wel ver genoeg?

M. Vanistendael ajoute que, si l'on optait pour la première solution, il faudrait inclure dans le revenu global tous les revenus de complément, c'est-à-dire non seulement les allocations familiales mais également les bourses d'études, les primes à la construction, etc.

Il est évident que dans ce cas, d'aucuns proposeraient des plafonds pour la globalisation de ces revenus de complément, ce qui ne simplifierait certainement pas notre système fiscal.

2.5.2 Le splitting 70/30 pour les ménages à revenu professionnel unique, proposé par la Commission royale, ne constitue-t-il pas une allocation de fait pour les femmes au foyer? (question de M. Busquin)

M. Vanistendael répond que la Commission royale n'a jamais considéré cette matière sous cet angle.

Un splitting 50/50 est appliqué en R.F.A. et aux Etats-Unis et existe également de fait en France.

Toutefois, un tel rapport imposerait trop lourdement les isolés par rapport aux personnes mariées.

La Commission préfère dès lors un rapport de 70/30 ou éventuellement de 60/40, étant entendu cependant que la partie fractionnée doit, en toute logique, être imposée à tant tarif progressif propre (et non, comme c'est le cas actuellement, au tarif moyen des revenus du conjoint).

2.5.3 Peut-on préciser la différence, par catégorie de revenus, entre l'imposition de la partie fractionnée du splitting 70/30 (soit 30 %) à son taux progressif propre, d'une part, et son imposition au taux moyen applicable aux revenus du conjoint, d'autre part?

Ne donne-t-on pas ainsi à la femme au foyer une allocation qui augmente avec le revenu de l'époux? Des distorsions ne peuvent-elles pas apparaître ici également? (question de M. Busquin)

M. Vanistendael souligne que, si le rapport entre leurs revenus est de 90/10, les époux ont le choix entre le decumul et le splitting. Dans les deux cas, plus la répartition inégale des revenus du ménage s'accroît, plus la pression fiscale est élevée.

Il se peut qu'un splitting 70/30 incite dans certains cas un des partenaires à ne pas (plus) aller travailler.

Jusqu'à présent, une neutralité parfaite vis-à-vis de toutes les situations n'a été obtenue dans aucun système fiscal.

2.5.4 La majoration du minimum exonéré de 45 000 F par enfant à charge (112 500 F à partir du troisième enfant), que propose la Commission royale, signifie-t-elle que le système existant de réductions d'impôt pour charge d'enfants est supprimé? (question de M. Wauthy)

M. Vanistendael répond par l'affirmative.

2.6 La structure des taux de l'impôt des personnes physiques

2.6.1 La réforme proposée par la Commission royale est-elle assez poussée?

Blijven onze marginale aanslagvoeten niet te hoog in vergelijking met die in de ons omringende landen? (vraag van de heer Vermeiren)

De heer Vanistendael antwoordt dat het voorgestelde toptarief (60 %) best de vergelijking kan doorstaan met de toptarieven in de ons omringende landen.

Deze maximale marginale aanslagvoeten bedragen in Groot-Brittannië: 60 %; in Nederland 72 %; in Frankrijk thans 60 %, straks wellicht 58 %; in West-Duitsland: 56 %.

De heer Delahaye geeft toe dat de marginale aanslagvoeten wellicht nog te hoog zijn. De voorgestelde hervorming moest echter ook budgettair neutraal zijn. Een verdere vermindering van de overheidsuitgaven kan misschien nog ruimte scheppen voor een verdere verlaging van deze tarieven. Dit is echter een politieke beslissing.

2.6.2 De Koninklijke Commissie stelt voor het aantal tariefschijven terug te brengen tot vier.

Werd de berekening gemaakt van de gemiddelde variatie van de verschuldigde belasting per bestaande tariefschijf die deze wijziging met zich brengt? (vraag van de heren Busquin en Coëme)

De heer Maldague antwoordt dat een gemiddelde variatie van de verschuldigde belasting per tariefschijf geen juist beeld zou geven van de voorgestelde hervorming.

De Koninklijke Commissie zal aan Regering en Parlement een vergelijking (zie bijlage I bij onderhavig rapport) voorleggen waarin de situatie van zowat alle belastingplichtigen (alleenstaanden, gezinnen ...) zal worden verwerkt, waarbij op ieder van deze situaties een wegingscoëfficiënt (hoeveel belastingplichtigen bevinden zich in die welbepaalde situatie?) zal worden toegepast.

Deze vergelijking zal aldus rekening houden met 4 criteria: de inkomensklasse, het type van beroepsinkomen (vervangingsinkomsten, beroepsinkomsten), de gezinstoestand en de kinderlast.

2.6.3 De Koninklijke Commissie stelt een verlaging voor van het maximum gemiddelde tarief in de personenbelasting van 67,5 % naar 50 %.

Voor inkomens boven 1,5 miljoen F komt men in het bestaande systeem, vlug tot een belasting van 50 %. Ook het door de Commissie voorgestelde marginaal toptarief van 60 % zal vlug bereikt worden.

Verdwijnt daardoor niet het herverdelend effect van de belasting voor netto inkomens hoger dan $\pm$ 2,4 miljoen F?

Is er dan nog ruimte voor een belasting op de grote vermogens? (vraag van de heer Busquin)

De heer Delahaye bevestigt dat men met een belastbaar inkomen van $\pm$ 3 miljoen F vlug tot een belasting komt van 50 %. Het gaat hier echter over slechts 10 000 belastingplichtigen. De budgettaire impact van de voorgestelde maatregel is dan ook gering.

De Koninklijke Commissie wil op deze manier een einde maken aan de discriminatoire toestand waarbij Belgische kaderleden (opcentiemen inbegrepen) tot 80 % belasting betalen terwijl in België werkende buitenlandse kaderleden via allerlei systemen erin slagen slechts 50 % te betalen.

Nos taux d'imposition marginaux ne restent-ils pas trop élevés par rapport à ceux des pays voisins? (question de M. Vermeiren)

M. Vanistendael répond que le taux maximum proposé (60 %) peut parfaitement soutenir la comparaison avec les taux maximums des pays voisins.

Les taux d'imposition marginaux maximums s'élèvent à: 60 % en Grande-Bretagne; 72 % aux Pays-Bas; actuellement 60 %, et bientôt probablement 58 % en France; 56 % en R. F. A.

M. Delahaye reconnaît que les taux d'imposition marginaux sont sans doute encore trop élevés, mais ajoute que la réforme proposée devrait également être neutre sur le plan budgétaire. Une nouvelle réduction des dépenses publiques pourrait peut-être permettre d'abaisser davantage ces taux, mais il s'agit en l'occurrence d'une décision politique.

2.6.2 La Commission royale propose de ramener à quatre le nombre de tranches d'imposition.

A-t-on calculé la variation moyenne de l'impôt dû par tranche d'imposition existante qu'entraîne cette modification? (question de MM. Busquin et Coëme)

M. Maldague répond que la variation moyenne de l'impôt dû par tranche d'imposition ne donnerait pas une image exacte de la réforme proposée.

La Commission royale fournira au Gouvernement et au Parlement une comparaison (voir l'annexe I au présent rapport) prenant en compte la situation de la quasi-totalité des contribuables (isolés, ménages, ...), chacune de ces situations étant affectée d'un coefficient de pondération (combien de contribuables se trouvent-ils dans cette situation bien précise?).

Cette comparaison tiendra compte de 4 critères: la catégorie de revenu, le type de revenu professionnel (revenus de remplacement, autres revenus professionnels), la situation familiale et la charge d'enfants.

2.6.3 La Commission royale propose de ramener de 67,5 % à 50 % le taux moyen maximum de l'impôt des personnes physiques.

Pour les revenus supérieurs à 1,5 million de F, l'impôt atteint rapidement 50 % dans le régime actuel. Le taux marginal maximum proposé par la Commission (à savoir 60 %) sera aussi rapidement atteint.

L'effet redistributeur de l'impôt ne disparaîtra-t-il dès lors pas pour les revenus nets supérieures à $\pm$ 2,4 millions de F?

Un impôt sur les grosses fortunes est-il encore possible dans ces conditions? (question de M. Busquin)

M. Delahaye confirme que l'impôt atteint rapidement 50 % dans le cas où le revenu imposable avoisine les 3 millions de F. Toutefois, 10 000 contribuables seulement sont concernés en l'occurrence. L'incidence budgétaire de la mesure proposée est donc réduite.

La Commission royale entend ainsi mettre fin à une situation discriminatoire à l'égard des cadres belges, qui paient jusqu'à 80 % d'impôt (centimes additionnels compris) alors que des cadres étrangers travaillant en Belgique parviennent, par toute une série d'astuces, à ne payer que 50 %.

Daarenboven stelt zij vast dat voor de inkomens boven de 3 miljoen F thans allerlei ontwikkelingssystemen worden opgezet via de oprichting van vennootschappen, waardoor de inkomens uit arbeid in feite vervangen worden door dividenden.

Door het verlagen van het marginale toptarief tot 60 % en van het maximum gemiddeld tarief tot 50 % benadert men de corresponderende tarieven van de vennootschapsbelasting en worden deze ontwikkelingsmanoeuvres minder interessant voor de betrokkenen.

Met betrekking tot de progressiviteit van de belasting verwijst de heer *Maldague* naar het rapport van de Koninklijke Commissie (§§ 425-426) waar, aan de hand van voorbeelden wordt aangetoond dat de marginale fiscale en parafiscale druk op het wettelijk minimumloon thans 60,07 % bedraagt terwijl voor een inkomen van meer dan 5 000 000 F de marginale fiscale en parafiscale druk 85,35 % bedraagt of een spanning van minder dan 1,50.

Dit betekent dat de progressie van de belasting thans minder groot is dan ten tijde van de invoering van het progressieve tarief bij de wet van 20 november 1962 (*Belgisch Staatsblad* van 1 december 1962).

Het optrekken van de marginale tarieven heeft dus niet geleid tot een vergroting van de belastingsprogressie.

De heer *Vanistendael* voegt hieraan toe dat van de 10 000 belastingplichtigen die een netto-belastbaar inkomen hebben dat hoger is dan 3 000 000 F per jaar, er (m.b.t. het aanslagjaar 1985) slechts 3 020 zijn die tegen 72 % worden belast.

Men kan eventueel voor die 3 020 of zelfs voor die 10 000 belastingplichtigen een speciale belastingsprogressie uitwerken.

Dergelijk systeem zou ons belastingstelsel evenwel naar buiten toe loodzwaar doen schijnen.

Het leek dan ook aangewezen onze tarieven min of meer op die van de ons omringende landen af te stemmen. Een zeker evenwicht tussen de belasting op winsten (dividenden) en die op arbeidsinkomens lijkt trouwens onontbeerlijk.

2.6.4 *Zijn de aanvullende gemeentebelastingen begrepen in de door de Koninklijke Commissie voorgestelde maximumtarieven?* (vraag van de heer *Wauthy*)

De heer *Vanistendael* ontkent dit. In de door de Commissie voorgestelde maximumtarieven zijn de lokale belastingen niet begrepen.

3. Vragen betreffende de indirecte belastingen

3.1 *Zal de werkgroep van de Hoge Raad van Financiën haar conclusies niet moeten herzien, wanneer de voor 1992 in uitzicht gestelde harmonisatie van de indirecte belastingen binnen de E.G. er niet zou komen* (Vraag van de heer *Coëme*)

De heer *Maldague* herinnert er vooreerst aan dat alle in het buitenland op touw gezette belastinghervormingen behalve die in de Verenigde Staten, ertoe neigen het zwaartepunt van de fiscale druk te verplaatsen van de directe naar de indirecte belastingen.

Het probleem is echter dat de elasticiteit van de indirecte belastingen globaal genomen kleiner is dan één.

Een verplaatsen van het gewicht van de directe naar de indirecte belastingen kan dus de evolutie van de fiscale

Elle constate en outre que certains échafaudent actuellement, pour les revenus supérieurs à 3 millions de F, divers systèmes qui permettent d'échapper à l'impôt en transformant en fait, par la création de sociétés, les revenus du travail en dividendes.

La réduction du taux marginal maximum à 60 % et du taux moyen maximum à 50 % rapproche ces taux des taux correspondants de l'impôt des sociétés, rendant dès lors ces manœuvres moins avantageuses pour les intéressés.

En ce qui concerne la progressivité de l'impôt, M. *Maldague* renvoie au rapport de la Commission royale (§§ 425-426) qui démontre, exemples à l'appui, que la pression fiscale et parafiscale marginale sur le salaire minimum légal est actuellement de 60,07 %, alors que pour un revenu de plus de 5 millions de F, la pression fiscale et parafiscale s'élève à 85,35 %, ce qui signifie que la tension est inférieure à 1,50.

Il s'ensuit que la progressivité de l'impôt est aujourd'hui moins importante qu'à l'époque de son instauration par la loi du 20 novembre 1962 (*Moniteur belge* du 1er décembre 1962).

Le relèvement des taux marginaux n'a donc pas accentué la progressivité de l'impôt.

M. *Vanistendael* ajoute que parmi les 10 000 contribuables qui bénéficient d'un revenu net imposable supérieur à 3 000 000 de F par an, il n'y en a que 3 020 (en ce qui concerne l'exercice d'imposition 1985) qui sont imposés à 72 %.

On peut éventuellement élaborer une progressivité fiscale spécifique pour ces 3 020, voire pour ces 10 000 contribuables.

Pareille solution donnerait cependant un aspect fort lourd à notre système fiscal.

Il a dès lors paru indiqué d'aligner plus ou moins nos taux sur ceux applicables dans les pays voisins. Il paraît d'ailleurs indispensable qu'il y ait un certain équilibre entre l'impôt sur les bénéfices (dividendes) et celui sur les revenus du travail.

2.6.4 *Les taxes additionnelles communales sont-elles comprises dans les taux maximums proposés par la Commission royale?* (question de M. *Wauthy*)

M. *Vanistendael* répond que non. Les taux maximums proposés par la Commission ne comprennent pas les impôts locaux.

3. Questions concernant les impôts indirects

3.1 *Le groupe de travail du Conseil supérieur des Finances ne devrait-il pas revoir ses conclusions si l'harmonisation des impôts indirects au sein de la C.E., prévue pour 1992, n'est pas réalisée?* (Question de M. *Coëme*)

M. *Maldague* rappelle tout d'abord que toutes les réformes fiscales réalisées à l'étranger, à l'exception de celle qui a été opérée aux Etats-Unis, visent à faire glisser le centre de gravité de la pression fiscale des impôts directs vers les impôts indirects.

Toutefois, le problème qui se pose est que l'élasticité des impôts indirects est globalement inférieure à un.

Ce glissement des impôts directs vers les impôts indirects pourrait donc avoir, à moyen terme, une

ontvangsten op middellange termijn negatief beïnvloeden, te meer daar de voorstellen van de Koninklijke Commissie deze elasticiteit in de personenbelasting eveneens zullen doen afnemen.

Het is juist dat de binnen de E. G. voorgestelde harmonisatie der indirecte belastingen tot op heden beperkt is gebleven tot intentieverklaringen die de E. G.-commissie in haar Witboek van 1985 heeft uitgedrukt.

Er zij echter op gewezen dat in december 1985 de Europese Akte tot wijziging van de Europese Verdragen werd goedgekeurd krachtens dewelke tegen 1992 een « interne markt » zou moeten tot stand worden gebracht.

Aan de andere kant legt de E. G.-Commissie ook een « standstill »-voorstel voor dat bedoeld is om de Lidstaten te verbieden de huidige afwijkingen te vergroten of te versterken.

In het rapport van de Werkgroep werden 15 (in bijlage bij dit rapport weergegeven) hypothesen inzake B. T. W. en accijnsrechten bestudeerd.

Ook de E. G.-commissie had trouwens reeds de Belgische administratie om dergelijke studie gevraagd.

In de mate van het mogelijke werd nagegaan welke de macro-economische gevolgen van dergelijke hervorming kunnen zijn.

Het is zonder meer duidelijk dat hierbij ook negatieve effecten (inflatie, werkloosheid) kunnen optreden.

De werkgroep heeft aan het « Centre international de recherches et d'information sur l'économie publique, sociale et coopérative » (C. I. R. I. E. C.) gevraagd haar studie betreffende de weerslag van de indirecte belastingen op de verdeling van de gezinsinkomens in België (zie rapport blz. 25) aan te vullen op basis van drie door de werkgroep naar voor geschoven werkhypothesen. De besluiten van het C. I. R. I. E. C. worden in het rapport (blz. 29) woordelijk weergegeven.

De heer *Maldaque* geeft toe dat de indirecte belastingen een regressief effect hebben vooral wat betreft de accijnsrechten.

Er werd evenwel naar gestreefd deze regressieve effecten zo veel mogelijk te beperken.

Spreker besluit dat in de ogen van de Koninklijke Commissie de eventuele verhoging van de indirecte belastingen als compensatie kan gelden voor de verlaging van de directe belastingen, tenminste indien de fiscale hervorming een budgettair neutrale operatie moet zijn.

3.2 Welke opbrengst verwacht de werkgroep precies van de door haar voorgestelde vereenvoudiging van de B. T. W.-tarifiering? (vraag van de heer Coëme)

Ook inzake de B. T. W. heeft de werkgroep, aldus de heer *Maldaque*, meerdere werkhypothesen onderzocht. De belangrijkste hiervan is ongetwijfeld het (ook door de E. G.-commissie gewenste) herleiden van het aantal B. T. W.-tarieven tot drie (6 %, 20 % en 25 %).

Als mogelijke opbrengst van deze maatregel wordt 12 miljard F vooropgezet, hoewel alles natuurlijk afhangt van de klassificatie van de produkten per aanslagvoet.

3.3 Momenteel vertonen de petroleumprijzen opnieuw een stijgende lijn en men voorspelt dat deze trend zich tijdens de eerstkomende jaren zal doorzetten. Is het moment dan niet bijzonder slecht gekozen om een verhoging van de accijnzen op petroleum-produkten voor te stellen?

influence négative sur l'évolution des recettes fiscales, d'autant plus que les propositions de la Commission royale réduiront également l'élasticité de l'impôt des personnes physiques.

Il est exact que l'harmonisation des impôts indirects proposée au sein de la C. E. E. s'est limitée jusqu'à présent à des déclarations d'intention, que la Commission européenne a formulées dans son Livre blanc de 1985.

Il convient cependant de souligner que l'Acte unique visant à modifier les Traités européens a été adopté en décembre 1985, et que celui-ci prévoit la réalisation d'un « marché intérieur » pour 1992.

Par ailleurs, la Commission des C. E. a également présenté une proposition de statu quo, qui vise à interdire aux Etats membres de multiplier ou d'étendre les dérogations actuelles.

Dans le rapport du groupe de travail, 15 hypothèses en matière de T. V. A. et de droits d'accise ont été examinées (elles sont reprises dans l'annexe de ce rapport).

La Commission européenne avait d'ailleurs déjà demandé à l'administration belge de procéder à cet examen.

Il a été examiné, dans la mesure du possible, quelles pourraient être les conséquences macro-économiques d'une telle réforme.

Il est clair que des effets négatifs (inflation, chômage,...) peuvent également survenir.

Le groupe de travail a demandé au « Centre international de recherches et d'information sur l'économie publique, sociale et coopérative » (C. I. R. I. E. C.) de compléter son étude relative à l'incidence des impôts indirects sur la répartition des revenus des ménages en Belgique (voir rapport, p. 24) sur la base de trois hypothèses de travail avancées par le groupe de travail. Les conclusions du C. I. R. I. E. C. sont reprises textuellement dans le rapport (p. 27).

M. *Maldaque* reconnaît que les impôts indirects ont un effet régressif, surtout en ce qui concerne les droits d'accise.

On s'est néanmoins efforcé de limiter autant que possible ces effets régressifs.

L'intervenant souligne enfin qu'aux yeux de la Commission royale, la hausse éventuelle des impôts indirects pourrait constituer une compensation pour la réduction des impôts directs, si, du moins, la réforme fiscale doit être une opération neutre sur le plan budgétaire.

3.2 Que rapporterait exactement, selon le groupe de travail, la simplification qu'il propose en matière de taux de T. V. A. ? (question de M. Coëme)

M. *Maldaque* déclare que le groupe de travail a également examiné plusieurs hypothèses de travail en matière de T. V. A. La principale de celles-ci consiste indéniablement en la réduction du nombre de taux de T. V. A. à trois (6 %, 20 % et 25 %).

Cette mesure pourrait rapporter selon lui 12 milliards de F, bien que tout dépende évidemment de la classification des produits par taux d'imposition.

3.3 A l'heure actuelle, les prix des produits pétroliers recommencent à augmenter et l'on prévoit que cette tendance se poursuivra au cours des prochaines années. Le moment n'est-il dès lors pas particulièrement mal choisi pour proposer un relèvement des accises sur ces produits?

De werkgroep stelt o.m. voor een nieuwe accijns van 2,27 F per liter te heffen op huisbrandolie (zie het verslag van de werkgroep, blz. 24). Is het niet lichtzinnig om na de voorbije winterellende thans dergelijk voorstel te formuleren? (vraag van de heer Coëme)

Persoonlijk is de heer Maldague het met de heer Coëme eens dat een accijnsverhoging van de petroleumprodukten beter tijdens een periode van prijsdaling zou worden doorgevoerd.

Uit de schaarse statistische gegevens hieromtrent kan immers een stijging zoniet van het verbruik dan toch van de levering van energieprodukten worden afgeleid.

Nochtans houden de door de werkgroep vooropgestelde hypothesen inzake verhoging van de accijnsrechten wel degelijk rekening met de te voeren energiepolitiek.

Toch zou er zich een probleem kunnen stellen.

De accijnsverhoging van de petroleum-produkten zou immers als gevolg van een stijging van de petroleumprijzen, slechts tijdelijk kunnen zijn terwijl de ermee gepaard gaande verlaging van de personenbelasting van blijvende aard is.

De heer Maldague wijst er vervolgens op dat de accijnsrechten in België ook na de voorgestelde hervorming beduidend lager liggen dan het gewogen gemiddelde van die bij onze 4 voornaamste handelspartners (West-Duitsland, Frankrijk, Groot-Brittannië en Nederland) (zie tabel bijlage IV).

De werkgroep is er zich tenslotte van bewust dat haar voorstel problemen kan scheppen m.b.t. de huisbrandolie (waarop momenteel geen accijnzen worden geheven) en de zware stookolie.

Het is duidelijk dat de voorstellen op dit punt verfijnd moeten worden. Er moeten m.a.w. modaliteiten worden bepaald teneinde rekening te houden met de (economische) aspecten ervan t.a.v. gezinnen en bedrijven.

Desalniettemin dient vastgesteld dat er mogelijkheid is om via een verhoging van de accijnsrechten geheel of ten dele een verlaging van de personenbelasting te financieren.

De heer Delahaye stipt hierbij aan dat hijzelf als lid van de Koninklijke Commissie niet gebonden is door de besluiten en voorstellen van de werkgroep inzake de indirecte belastingen.

Hij benadrukt dat er geen structureel of budgettair verband bestaat tussen wat de werkgroep voorstelt enerzijds en de voorstellen van de Koninklijke Commissie anderzijds.

De minderontvangsten die uit de voorstellen van de Koninklijke Commissie voortvloeien (in 1990: 30 miljard F) hoeven dus niet noodzakelijk te worden gecompenseerd door de door de werkgroep voorgestelde verhoging der indirecte belastingen. Dit is trouwens een louter politieke beslissing waarover de Koninklijke Commissie zich niet wenst uit te spreken.

4. Vragen betreffende de vennootschapsbelasting

4.1. *Welke was de globale visie van de werkgroep met betrekking tot de vennootschapsbelasting?* (vraag van de heer Burgeon)

Heeft de werkgroep de mogelijkheid tot verlaging van de vennootschapsbelasting besproken? (vraag van de heer Dupré)

De heer Vanistendael antwoordt dat dit niet gebeurd is. Het tarief van de vennootschapsbelasting werd trouwens bij artikel 24 van de wet van 4 augustus 1986 houdende

Le groupe de travail propose notamment de percevoir une nouvelle accise de 2,27 F par litre sur le gazole de chauffage (voir le rapport du groupe de travail, p. 24). N'est-ce pas faire preuve de légèreté que de formuler une telle proposition après l'hiver rigoureux que nous avons connu? (question de M. Coëme)

Personnellement, M. Maldague est d'accord avec M. Coëme pour dire qu'il vaudrait mieux augmenter les accises sur les produits pétroliers au cours d'une période où les prix diminuent.

Il peut en effet être inféré des rares statistiques à ce sujet que, sinon la consommation, du moins la fourniture de produits énergétiques augmente.

Toutefois, les hypothèses avancées par le groupe de travail en matière d'augmentation des droits d'accise tiennent bien compte de la politique énergétique à mener.

Un problème pourrait pourtant se poser.

L'augmentation des droits d'accise sur les produits pétroliers faisant suite à une hausse des prix du pétrole pourrait en effet n'être que temporaire, alors que la diminution de l'impôt des personnes physiques qui l'accompagne est permanente.

M. Maldague fait ensuite observer que, même après la réforme proposée, les droits d'accise appliqués en Belgique resteraient bien inférieurs à la moyenne pondérée de ceux appliqués chez nos quatre principaux partenaires commerciaux (Allemagne de l'Ouest, France, Grande-Bretagne et Pays-Bas) (voir tableau de l'annexe IV).

Le groupe de travail est enfin conscient du fait que sa proposition pourrait poser des problèmes en ce qui concerne le fuel domestique (sur lequel aucun droit d'accise n'est perçu actuellement) et le fuel lourd.

Il est clair que, sur ce point, les propositions devront être affinées. Il faudra en effet fixer des modalités tenant compte des implications économiques pour les ménages et les entreprises.

Force est en tous cas de constater qu'un accroissement des droits d'accise permettrait de financer en tout ou en partie une diminution de l'impôt des personnes physiques.

M. Delahaye souligne à cet égard qu'en tant que membre de la Commission royale, il n'est pas lié par les décisions et les propositions formulées par le groupe de travail en matière d'impôts indirects.

Il souligne qu'il n'existe aucun lien structurel ou budgétaire entre les propositions du groupe de travail et celles de la Commission royale.

Les moins-values de recettes découlant des propositions de la Commission royale (30 milliards de F en 1990) ne doivent donc pas nécessairement être compensées par l'accroissement des impôts indirects proposé par le groupe de travail. Il s'agit d'ailleurs d'une décision purement politique au sujet de laquelle la Commission royale ne souhaite pas se prononcer.

4. Questions concernant l'impôt des sociétés

4.1. *Quelle est la vision globale du groupe de travail en ce qui concerne l'impôt des sociétés?* (question de M. Burgeon)

Le groupe de travail a-t-il examiné la possibilité de réduire l'impôt de sociétés? (question de M. Dupré)

M. Vanistendael répond que cette possibilité n'a pas été examinée. Le taux de l'impôt des sociétés a d'ailleurs été ramené de 45 à 43 % par l'article 24 de la loi du

fiscale bepalingen (*Belgisch Staatsblad* van 20 augustus 1986) teruggebracht van 45 naar 43 %.

Daarenboven is het niet de taak van de werkgroep om dit tarief vast te stellen, dit is een beleidsbeslissing. Er bestaan trouwens op dit vlak geen dwingende Europese richtlijnen en in tegenstelling tot het tarief in de personenbelasting, is het tarief van de vennootschapsbelasting niet veel hoger dan in onze buurlanden. Wel heeft de Commissie ernaar gestreefd de neutraliteit van de belasting t.o.v. de keuze van de financieringswijze van de vennootschappen te bewerkstelligen. Zij is daar niet ten volle in geslaagd.

Ook in het door de Commissie voorgestane fiscaal systeem blijft het niet- risicodragend kapitaal van een gunstiger regime genieten dan het risicodragend kapitaal.

Daartegenover staat dat op aandelen gerealiseerde meerwaarden in het privé-vermogen niet worden belast.

Voor kleine vennootschappen die in het algemeen geen openbaar beroep kunnen doen op het spaarwezen stelt de Commissie een vermindering van het tarief voor op de gereserveerde winsten, teneinde de financiering met eigen middelen (via aandelen op naam) aan te moedigen. Tegenover een belastingdruk van 25 % op het vreemd kapitaal (= de bevrijdende roerende voorheffing) staat aldus in het voorstel van de Commissie een belastingdruk van $\pm 30\%$ bij financiering met eigen middelen.

Overeenkomstig de richtlijnen van de E.E.G. stelt de Commissie tenslotte ook voor de verliezen overdraagbaar te maken zonder beperking in tijd.

4.2. *Is de door de werkgroep voorgestelde hervorming van de vennootschapsbelasting wel bestaanbaar met de maatregelen die vervat zijn in het wetsontwerp ter bevordering van het risicodragend kapitaal dat binnenkort door de Ministers van Economische Zaken en Financiën zal worden ingediend?* (vraag van de heren Busquin en Coëme)

De heer Maldague antwoordt dat dit de zaak van de Regering is. Het is evenwel zo dat, indien het door de Koninklijke Commissie geformuleerd voorstel wordt aangenomen, bepaalde door het wetsontwerp ter bevordering van het risicokapitaal ingevoerde aftrekken, zullen moeten geïntegreerd worden in de globale beleggingsaftrek van 50 000 F per belastingplichtige.

De heer Delahaye voegt hieraan toe dat in een harmonisch en coherent fiscaal systeem fiscale prikkels als dusdanig uit den boze zijn, omdat zij via de creatie van allerlei vluchtwegen de logica van het systeem zelf in gevaar brengen.

De bestaande fiscale gunstmaatregelen zijn trouwens, naar zijn oordeel, correctieven voor de overdreven zware fiscale druk die het huidige fiscale systeem kenmerkt.

4.3. *In het voorstel van de werkgroep (zie blz 54 van het verslag over de vennootschapsbelasting) wordt de invoering voorgesteld van een verrekenbare en terugbetaalbare compenserende heffing, gelijk aan het verschil tussen de belasting op de uitgekeerde winsten en de effectief betaalde vennootschapsbelasting. Hoe zal deze compenserende heffing berekend worden? Zal zij steeds betrekking hebben op hetzelfde dienstjaar als de betaalde vennootschapsbelasting of kan zij ook betrekking hebben op vorige dienstjaren?* (vraag van de heer Busquin)

De heer Vanistendael antwoordt dat de compenserende heffing wordt toegepast op het ogenblik van de winstuitkering. In principe wordt zolang de winst niet wordt uitgekeerd het normale tarief van de vennootschapsbelasting

4 août 1986 portant des dispositions fiscales (*Moniteur Belge* du 20 août 1986).

Qui plus est, il n'appartient pas au groupe de travail de fixer ce taux, étant donné qu'il s'agit d'une décision politique. Il n'existe d'ailleurs aucune directive européenne à cet égard et, contrairement au taux de l'impôt des personnes physiques, le taux de l'impôt des sociétés n'est pas beaucoup plus élevé chez nous que chez nos voisins, la commission s'est toutefois efforcée de rendre l'impôt neutre à l'égard du mode de financement choisi par les sociétés. Elle n'y est pas entièrement parvenue.

Dans le système fiscal préconisé par la Commission, le capital sans risque continue de bénéficier d'un régime plus favorable que le capital à risques.

Par contre, les plus-values réalisées sur des actions dans le patrimoine privé ne sont pas imposées.

Pour les petites sociétés qui ne peuvent généralement pas faire un appel public à l'épargne, la Commission propose une réduction du taux appliqué aux bénéfices réservés, afin d'encourager l'autofinancement (par le biais d'actions nominatives). Alors que la pression fiscale atteint 25 % lorsqu'il s'agit de fonds de tiers (précompte mobilier libératoire), la Commission propose une pression fiscale de $\pm 30\%$ en cas d'autofinancement.

Enfin, conformément aux directives de la C.E.E., la Commission propose que les pertes puissent être reportées sans limitation de temps.

4.2. *La réforme de l'impôt des sociétés proposée par le groupe de travail est-elle conciliable avec les mesures contenues dans le projet de loi visant à encourager le capital à risques qui sera bientôt déposé par les ministres des Affaires économiques et des Finances* (Question de MM. Busquin et Coëme)

M. Maldague répond que la réponse à cette question est du ressort du Gouvernement. Il est vrai que si la proposition formulée par la Commission royale est adoptée, certaines déductions prévues par le projet précité devront être intégrées dans la déduction globale pour épargne et investissement (50 000 F par contribuable).

M. Delahaye ajoute que dans un système fiscal harmonieux et cohérent, les incitants fiscaux en tant que tels sont à proscrire, dans la mesure où ils ébranlent la logique même du système par la création de toutes sortes d'abris fiscaux.

Il estime d'ailleurs que les incitants fiscaux existants ne sont que des correctifs à la pression excessive qui caractérise le système fiscal actuel.

4.3. *Le groupe de travail propose d'instaurer une retenue compensatoire imputable et remboursable, égale à la différence entre l'impôt sur les bénéfices distribués et l'impôt des sociétés effectivement payé (voir p. 51 du rapport sur l'impôt des sociétés). Comment sera calculée cette retenue compensatoire? Se rapportera-t-elle toujours au même exercice que l'impôt des sociétés payé ou pourra-t-elle aussi se rapporter à des exercices antérieurs* (question de M. Busquin)

M. Vanistendael répond que la retenue compensatoire est appliquée au moment de la distribution des bénéfices. Le taux normal de l'impôt des sociétés est en principe appliqué tant que les bénéfices ne sont pas distribués, ce

toegepast, wat leidt tot een taxatie aan het volle of verlaagde tarief of tot een vrijstelling. De compenserende heffing is inderdaad gelijk aan het verschil tussen het eenvormig tarief van de vennootschapsbelasting (43 %) en het effectieve tarief dat die winsten hebben ondergaan.

Op dit punt betekent het voorstel van de werkgroep geenszins een vereenvoudiging. Er zal immers een boekhouding moeten worden bijgehouden van de verschillende soorten winsten en de tarieven waartegen zij belast zijn geweest. Dit was echter onontbeerlijk om tot een meer correcte belastingheffing te komen.

Bij niet-uitkering van de winsten zal er een uitstel van belasting zijn, geen vermindering van de opbrengst!

4.4. De werkgroep stelt een wijziging voor van het bestaande systeem inzake het forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting (F.B.B.) Wat stelt zij daarvoor precies in de plaats? Is dergelijke door de banken zeker niet gewilde verandering haalbaar gelet op de door de Regering in het akkoord van 3 augustus 1986 met de kredietinstellingen aangegane verbintenis om tot 31 december 1990 geen verzwarende fiscale maatregelen te treffen t.o.v. de banken (vraag van de heer Coëme)

De heer Vanistendael antwoordt dat de werkgroep voorstelt om de verrekening van de buitenlandse belasting te beperken tot dat gedeelte van de Belgische belasting dat proportioneel betrekking heeft op het (in de belastbare winst opgenomen) bedrag aan buitenlandse inkomsten.

Met Oostenrijk is België thans het enige land dat het F.B.B. systeem aankleeft.

Momenteel wordt in Groot-Brittannië een hervorming overwogen waardoor het plaatsen van buitenlandse leningen via Londen veel minder aantrekkelijk wordt. Deze markt zal zich dan wellicht naar Brussel verplaatsen. Indien België dan nog het F.B.B.-systeem zou handhaven zullen de daaruit voortvloeiende minderontvangsten gevoelig toenemen. Vandaar dat de heer Vanistendael meent dat het systeem van de F.B.B. wellicht zal worden afgeschaft hoezeer dit ook problemen zou stellen voor de banken en financiële instellingen.

De heer Delahaye merkt op dat eerst de financiële weerslag voor de banken moet worden berekend vooraleer dit systeem kan afgeschaft worden.

De heer Vanistendael voegt hieraan toe dat de afschaffing van dit F.B.B. op velerlei manieren kan gebeuren. De uitvoeringsmodaliteiten moeten m.a.w. nog besproken worden. Men zou bijvoorbeeld de verrekening kunnen beperken tot de werkelijk geïnde belasting en/of een forfait van 2,5 of 5 (i.p.v. 15 %) toekennen, wat de budgettaire last reeds gevoelig zou verminderen.

Het lijkt evenwel uitgesloten dat men het F.B.B.-systeem in zijn huidige vorm zou behouden.

4.5 Blijkens haar verslag (blz. 82) stelt de werkgroep de opheffing voor van de aftrek « inkomsten van inkomsten » (Definitief Belaste Inkomsten) voor de inkomsten van vaste deelnemingen die de vennootschappen in bezit hebben. Zal de afschaffing van dat voor de electriciteitsmaatschappijen voordelige regime geen ongunstige repercussies hebben op de (nu reeds te hoge) electriciteitsprijs? Dient op deze — overigens positieve — maatregel geen uitzondering te worden voorzien voor de zuivere intercommunales? (Vraag van de heer Coëme)

qui donne lieu à une taxation au taux plein ou au taux réduit, ou à une exemption. La retenue compensatoire est en effet égale à la différence entre le taux uniforme de l'impôt des sociétés (43 %) et le taux effectif auquel les bénéficiaires ont été soumis.

Sur ce point, la proposition du groupe de travail ne constitue nullement une simplification. Il y aura en effet lieu de tenir une comptabilité des différentes sortes de bénéfices et des taux auxquels ils ont été imposés. Cette mesure s'imposait toutefois si l'on voulait arriver à une perception plus correcte de l'impôt.

En cas de non-distribution des bénéfices, il y aura un report du paiement, mais pas de diminution du produit!

4.4 Le groupe de travail propose de modifier le système actuel en ce qui concerne la quotité forfaitaire d'impôt étranger (Q.F.I.E.). En quoi consistent précisément ces modifications? Cette modification, qui n'est certainement pas voulue par les banques, est-elle réalisable, étant donné que dans l'accord du 3 août 1986 conclu avec les institutions de crédit, le Gouvernement s'est engagé à ne pas prendre, jusqu'au 31 décembre 1990, de mesures qui alourdiraient la charge fiscale supportée par les banques? (question de M. Coëme)

M. Vanistendael répond que le groupe de travail propose de limiter l'imputation de l'impôt étranger à la quotité d'impôt belge qui se rapporte proportionnellement au montant de revenus d'origine étrangère (compris dans les bénéfices imposables).

Avec l'Autriche, la Belgique est actuellement le seul pays qui s'en tienne au système de la quotité forfaitaire d'impôt étranger.

La Grande-Bretagne envisage actuellement de procéder à une réforme qui aurait pour effet qu'il serait beaucoup moins intéressant de placer des emprunts étrangers via Londres. Peut-être le marché se déplacera-t-il alors vers Bruxelles. Si, à ce moment, la Belgique applique encore le système de la quotité forfaitaire d'impôt étranger, les moins-values de recettes qui en résultent augmenteront sensiblement. M. Vanistendael estime dès lors que le système de la quotité forfaitaire d'impôt étranger sera sans doute supprimé, en dépit des problèmes importants que cela posera aux banques et aux institutions financières.

M. Delahaye fait observer qu'il convient de calculer l'incidence financière de cette mesure pour les banques avant de supprimer ce système.

M. Vanistendael précise que cette Q.F.I.E. peut être supprimée de plusieurs manières. Les modalités d'exécution doivent en d'autres termes encore être discutées. On pourrait par exemple limiter l'imputation à l'impôt réellement perçu et/ou accorder un forfait de 2,5 ou 5 % (au lieu de 15 %), ce qui permettrait déjà de diminuer sensiblement la charge budgétaire.

Il semble toutefois exclu de maintenir le système de la Q.F.I.E. dans sa forme actuelle.

4.5 Aux termes de son rapport (p. 77), le groupe de travail propose la suppression de la déduction « revenus de revenus » (Revenus définitivement taxés) pour les revenus de participations permanentes détenues par les sociétés. La suppression de ce régime, qui est avantageux pour les compagnies d'électricité, n'aura-t-elle pas une incidence néfaste sur le prix (déjà trop élevé) de l'électricité? Ne conviendrait-il pas de prévoir une exception à cette mesure — par ailleurs positive — en ce qui concerne les intercommunales pures? (Question de M. Coëme)

De heer Vanistendael antwoordt dat de werkgroep bij de studie van het probleem van de Definitief Belaste Inkomens (D.B.I.) geen oog heeft gehad voor de problemen van enige sector of holding.

Voor de opbouw van het door de Koninklijke Commissie nagestreefde systeem van globale belastingheffing is het essentieel dat de belastingdruk in de vennootschapsbelasting ongeveer dezelfde zou zijn als de maximale druk in de personenbelasting.

Thans is dit immers niet zo: de maximale druk in de personenbelasting is hoger dan die in de vennootschapsbelasting.

De Koninklijke Commissie verwerpt m.a.w. een systeem van cedulaire (d.w.z. per inkomenssoort gesplitste) belastingen.

Om dit evenwicht te bereiken zijn meerdere technieken mogelijk. Het voorstel van de werkgroep (het belasten van de winsten met een compenserende heffing gelijk aan het verschil tussen het maximale tarief van de vennootschapsbelasting en de effectief betaalde vennootschapsbelasting) vormt één der mogelijkheden daartoe.

Deze techniek heeft voor gevolg dat alle in de vennootschapsbelasting toegekende vrijstellingen bij winstuitkering worden tenietgedaan (heffing van het volle tarief van de vennootschapsbelasting).

De eventuele vrijstellingen voor de aandeelhouders dienen bijgevolg in de personenbelasting te worden toegekend.

Het huidige systeem daarentegen laat toe om in de vennootschapsbelasting verleende vrijstellingen door te geven aan de aandeelhouders.

De werkgroep heeft enkel het principe geformuleerd. Voor de concrete uitwerking ervan dienen nog enkele fundamentele keuzen te worden gemaakt die in het algemeen (niet enkel voor bepaalde sectoren of holdings) grote problemen stellen.

Met betrekking tot inkomsten van buitenlandse oorsprong of inkomsten die naar het buitenland gaan is het systeem van de compenserende heffing nog niet tot in alle consequenties uitgewerkt. De werkgroep poogt dit probleem te verhelpen zonder de Belgische ondernemingen in een fiscaal keurslijf te dringen.

Ook voor de elektriciteitsmaatschappijen kan deze hervorming inderdaad problemen stellen. In die sector zou indien het voorstel ongewijzigd wordt toegepast, de belastingdruk toenemen met $\pm 4,5$ miljard F.

Het eventuele behoud van het bestaande systeem voor bijvoorbeeld zuivere intercommunales is een politiek probleem.

Vanuit fiscaal oogpunt dient vennootschapsbelasting te worden betaald van zodra binnen een rechtspersoon een professionele of industriële activiteit wordt uitgeoefend.

Daarenboven stelt zich alsdan een probleem van concurrentievervalsing. Dergelijke voorkeurbehandeling voor zuivere intercommunales kan welbewust worden aangewend om bepaalde sectoren volledig in overheidshanden te doen overgaan.

Ook dit is uiteraard een politieke keuze.

4.6 In haar rapport (blz. 93 e.v.) heeft de werkgroep het ook over de fiscale coördinatiecentra

Hoe evalueert zij de werking van deze centra?

Hoeveel bedroegen de uit deze maatregel voortvloeiende minderontvangsten voor de Schatkist?

M. Vanistendael répond que le groupe de travail n'a tenu aucun compte des problèmes de quelque secteur ou holding que ce soit lors de l'étude de la question des revenus définitivement taxés (R.D.T.).

Pour édifier le système de taxation globale que la Commission royale cherche à mettre sur pied, il importe que le taux de l'impôt des sociétés soit pratiquement égal au taux maximal de l'impôt des personnes physiques.

Il n'en va pas ainsi actuellement: le taux maximal de l'impôt des personnes physiques est supérieur à celui de l'impôt des sociétés.

En d'autres termes, la Commission royale rejette un système d'impôts cédulaires (c'est-à-dire dissociés par catégorie de revenus).

Pour atteindre cet équilibre, il est possible d'utiliser plusieurs techniques. La proposition du groupe de travail (la taxation des bénéfices assortie d'une retenue compensatoire égale à la différence entre le taux maximum de l'impôt des sociétés et le taux effectivement subi) constitue une de ces techniques.

Cette technique a pour conséquence que toutes les exonérations accordées lors de la distribution des bénéfices, dans le cadre de l'impôt des sociétés, sont annulées.

Les exonérations éventuelles doivent donc être accordées aux actionnaires dans le cadre de l'impôt des personnes physiques.

Le système actuel permet par contre de transférer aux actionnaires les exonérations accordées dans le cadre de l'impôt des sociétés.

Le groupe de travail s'est borné à formuler le principe du nouveau système. La concrétisation de ce principe nécessite une série de choix fondamentaux qui posent de grands problèmes généraux (pas seulement dans certains secteurs ou holdings).

En ce qui concerne les revenus d'origine étrangère ou les revenus transférés à l'étranger, le système de la retenue compensatoire n'a pas encore été élaboré dans toutes ses conséquences. Le groupe de travail tente de résoudre ce problème sans imposer un carcan fiscal aux entreprises belges.

Cette réforme risque effectivement de poser des problèmes aux compagnies d'électricité. Dans ce secteur, la pression fiscale augmenterait d'environ 4,5 milliards de F si la proposition était appliquée telle quelle.

Le maintien éventuel du système existant, par exemple pour les intercommunales pures, pose un problème politique.

Du point de vue fiscal, un impôt des sociétés doit être payé dès lors qu'une activité professionnelle ou industrielle est exercée au sein d'une personne morale.

En outre, un problème de distorsion de la concurrence se pose. On pourrait délibérément tirer parti du traitement de faveur réservé aux intercommunales pures pour nationaliser entièrement certains secteurs.

Il s'agit évidemment aussi d'un choix politique.

4.6 Dans son rapport (p. 86 et suivantes), le groupe de travail aborde également le problème des centres de coordination fiscale.

Comment évalue-t-il le fonctionnement de ces centres?

A combien se sont élevées les moins-values de recettes que cette mesure a entraînées pour le Trésor?

Mag uit het geringe resultaat inzake tewerkstelling worden afgeleid dat deze centra vooral in hoofde van multinationale ondernemingen enkel de rol van financiële draaischijf vervullen, zonder enige reële economische impact?

(vraag van de heer Coëme)

De heer Vanistendael antwoordt dat de werkgroep (zie het rapport, blz. 95) niet heeft kunnen beschikken over precieze statistieken met betrekking tot de aangifte van deze centra.

In principe moeten alle uitzonderingsregimes in het kader van het streven naar harmonisering en vereenvoudiging verdwijnen.

De Koninklijke Commissie streeft evenwel ook naar een stabiel fiscaal systeem.

De afschaffing van recentelijk ingevoerde uitzonderingsregelingen (bvb. het pensioensparen) zou de geloofwaardigheid van België in het buitenland schaden.

Over de reële economische impact van de fiscale coördinatiecentra, zijn, zoals gezegd, geen cijfers beschikbaar.

Persoonlijk meent de heer Vanistendael echter dat de door bepaalde grote (in België gevestigde) ondernemingen verrichte investeringen ter vernieuwing van hun productieapparaat alleszins hebben bijgedragen om de bestaande tewerkstelling te beveiligen.

Het is echter evenzeer waar dat een gedeelte van de activiteiten der coördinatiecentra van louter financiële aard is en dat de macro-economische impact (op produktiviteit en tewerkstelling) wellicht niet zeer groot is.

Op termijn zouden uitzonderingsregelingen zoals de fiscale coördinatiecentra moeten verdwijnen.

Op uitdrukkelijke vraag van de heer Vermeiren voegt de heer Vanistendael hieraan toe dat deze slotbemerking niet geldt voor het pensioensparen.

De Rapporteurs,
G. COËME
A. DENYS

De Voorzitter,
Ch.-F. NOTHOMB

Compte tenu des modestes résultats obtenus en matière d'emploi, peut-on affirmer que ces centres ne jouent qu'un rôle de plaque tournante financière pour les multinationales et qu'ils n'ont aucune incidence économique réelle?

(question de M. Coëme)

M. Vanistendael répond que le groupe de travail n'a pas pu disposer de statistiques précises en ce qui concerne la déclaration de ces centres (voir rapport, p. 89).

En principe, tous les régimes d'exception doivent être supprimés dans le cadre de l'harmonisation et de la simplification de la fiscalité.

La Commission royale s'efforce toutefois également d'élaborer un régime fiscal stable.

La suppression des régimes d'exception qui ont été instaurés récemment (par exemple l'épargne-pension) pourrait entamer la crédibilité de la Belgique à l'étranger.

Quant à l'incidence économique réelle des centres de coordination fiscale, nous ne disposons, comme on l'a dit, d'aucune donnée.

M. Vanistendael estime pour sa part que les investissements effectués par certaines grandes entreprises établies en Belgique en vue de renouveler leur appareil de production ont contribué à préserver l'emploi existant.

Il est vrai, cependant, que certaines activités des centres de coordination sont purement financières et que l'incidence macro-économique (sur la productivité et l'emploi) n'est probablement pas très importante.

Les régimes d'exception tels que celui en vigueur pour les centres de coordination fiscale devraient disparaître à terme.

A la demande expresse de M. Vermeiren, M. Vanistendael ajoute que cette dernière réflexion ne s'applique pas à l'épargne-pension.

Les Rapporteurs,
G. COËME
A. DENYS

Le Président,
Ch.-F. NOTHOMB

BIJLAGE 1

(Bijlage verstrekt door de Koninklijke Commissie)

DEEL 1

Vergelijking van de volgens de vigerende wetgeving verschuldigde belasting met die welke verschuldigd is volgens de door de Commissie voorgestelde wetgeving

Voorbeelden

Voorafgaande opmerking

De Commissie had tot opdracht op zeer korte termijn aan de Regering voorstellen te doen tot harmonisering en vereenvoudiging van de fiscaliteit.

De bedoeling was aan de Regering een hervorming voor te stellen die zo spoedig mogelijk (in 1988 of 1989) in werking zou kunnen treden.

Aangezien er geen budgettaire «enveloppe» beschikbaar was gesteld, moest de hervorming daarenboven een beperkte operatie blijven voor de regering, die zich precies inspannt om het tekort op de overheidsfinanciën te verminderen.

Bij de opstelling van de belastingschalen kon de Commissie derhalve de budgettaire imperatieven niet zonder meer negeren. Daarom heeft zij, op korte termijn, een «realistisch» belastingtarief voorgesteld dat rekening houdt met de budgettaire toestand.

Met uitzondering van de verhoging van het belastingvrije minimum en de verlaging van de marginale aanslagvoet, ondergaat de gemiddelde belastingdruk dus uiteraard niet veel verandering.

Dit brengt mede dat de belasting, met name voor de gemiddelde inkomens, slechts weinig verschilt van de huidige.

Toch wil de Commissie benadrukken dat zij er de Regering van meet af aan op gewezen heeft dat «indien een bijkomende beleidsruimte zou kunnen worden vrijgemaakt, weze het langs de kant van de ontvangsten of de uitgaven, zij bij voorrang zal moeten worden toegewezen aan een vermindering van de tarieven van het voorgestelde barema, in het bijzonder voor de middelgrote inkomens waarvoor de belastingvermindering, ook in de ogen van de Commissie, zeer ontoereikend blijft wegens de budgettaire beperkingen, dit in tegenstelling tot wat is gedaan voor de lage en hoge inkomens.»

Deze beleidsruimte zou ook toelaten bepaalde essentiële elementen van de voorgestelde hervorming meer volledig te ontplooiën:

- het «buiten barema» stellen van het belastbare minimum en de aftrekken voor personen ten laste, teneinde in de toekomst de progressiviteit van de belasting niet aan te tasten;
- de verbetering van de splittingverhouding;
- de uitbreiding van de forfaitaire beleggingsaftrek. » (zie Verslag, §§ 94 en 95).

* * *

1) Uitgaande van een representatieve steekproef uit de aangiften van de inkomsten voor het aanslagjaar 1985 - inkomsten 1984 (d.i. het laatste jaar waarvoor de gewone aanslagtermijn verstreken is) werden de aangiften onderverdeeld op grond van vier criteria die elkaar doorkruisen:

- volgens de globaal belastbare inkomensklasse (22 klassen);
- volgens de gezinstoestand:
 - alleenstaanden;
 - gezinnen met één inkomen;
 - gezinnen met twee inkomens.
- volgens de categorie van de bedrijfsinkomsten:
 - aangiften uitsluitend bestaande uit lonen en wedden;
 - aangiften uitsluitend bestaande uit winsten en baten;
 - aangiften uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens;
 - aangiften uitsluitend bestaande uit inkomsten die tot de eerste twee categorieën behoren;

ANNEXE 1

(Annexe fournie par la Commission royale)

PARTIE 1

Comparaison de l'impôt du selon la législation en vigueur et selon la législation proposée par la Commission

Exemples types

Remarque préliminaire

La Commission avait pour mission de faire au Gouvernement des propositions d'harmonisation et de simplification de la fiscalité, et ce dans un délai très bref.

Il s'agissait de présenter au Gouvernement une réforme qui puisse être mise en œuvre le plus rapidement possible (en 1988 ou 1989).

De surcroît, puisqu'aucune «enveloppe» budgétaire n'avait été prévue, la réforme devait rester une opération limitée pour le Gouvernement, qui tente précisément de diminuer le déficit des finances publiques.

Lors de l'élaboration du barème d'imposition, la Commission ne pouvait dès lors ignorer purement et simplement les impératifs d'ordre budgétaire. C'est ce qui a conduit la Commission à proposer, à court terme, un barème «réaliste», tenant compte de la situation budgétaire.

Sauf en ce qui concerne le relèvement du revenu minimum exonéré et la diminution du taux d'imposition marginal, la pression fiscale moyenne reste forcément proche de la pression actuelle.

Il en résulte des variations relatives d'impôt parfois assez minimes, notamment pour les revenus moyens.

La Commission entend toutefois souligner qu'elle a d'emblée indiqué au Gouvernement que «si une marge de manœuvre supplémentaire pouvait être dégagée, elle devrait être affectée par priorité à une réduction des taux du barème proposé, spécialement pour les revenus moyens pour lesquels la diminution d'impôt, aux yeux même de la Commission, reste très insuffisante, en raison des contraintes budgétaires, par rapport à ce qui est fait pour les revenus modestes et élevés.»

«Cette marge de manœuvres permettrait aussi de déployer plus complètement certains éléments essentiels de la réforme proposée:

- mettre «hors barème» le minimum imposable et les abattements pour charges de famille, afin de ne pas altérer à l'avenir la progressivité de l'impôt;
- améliorer la fraction du splitting;
- élargir la déduction forfaitaire pour épargne et investissement. » (voir Rapport, §§94 et 95).

* * *

1) A partir d'un échantillon représentatif des déclarations de revenus de l'exercice d'imposition 1985-revenus de 1984 (dernier exercice pour lequel le délai ordinaire d'imposition est terminé), une ventilation des déclarations a été réalisée en fonction de quatre critères croisés:

- par classe de revenu imposable globalement (22 classes);
- par situation familiale:
 - isolés;
 - ménages à un revenu;
 - ménages à deux revenus.
- par catégories de revenus professionnels:
 - déclarations comportant exclusivement des salaires et traitements;
 - déclarations comportant exclusivement des bénéfices et profits;
 - déclarations comportant exclusivement des revenus de remplacement;
 - déclarations comportant exclusivement des revenus des deux premières catégories;

- aangiften bestaande uit inkomsten die, naast tot de derde categorie behorende inkomsten, ook tot een van de eerste twee categorieën behorende inkomsten omvatten.

— volgens het al dan niet bestaan van kinderen ten laste.

De aangiften werden dus verdeeld in 660 verschillende groepen. Indien men rekening zou gehouden hebben met bijkomende criteria, zoals het bestaan en de omvang van onroerende en roerende inkomsten, eventuele aftrek of vermindering van het belastbaar inkomen, zou het aantal groepen nog groter geweest zijn en zou het globale opzet al te zeer versnipperd geworden zijn.

2) Onder die 660 groepen werden de 50 groepen uitgekozen die het meest voorkomen. Samen vertegenwoordigen zij meer dan 60 % van de aangiften. Op basis van de door de steekproef verstrekte statistieken werd het bedrag vastgesteld van de globaal belastbare inkomsten, evenals van de diverse categorieën van bedrijfsinkomsten en vervangingsinkomens. Er werd geen rekening gehouden met om het even welke andere inkomsten, noch met enige aftrek of vermindering.

Voor de berekening van de belasting worden de vermelde bedrijfsinkomsten altijd beschouwd als brutolonen waarvan nadien forfaitaire bedrijfslasten worden afgetrokken. Met uitzondering van vijf gevallen waarin uitdrukkelijk melding wordt gemaakt van werkloosheidsuitkeringen worden met vervangingsinkomens steeds pensioenen bedoeld. Deze keuze is helemaal geen aanwijzing voor het relatieve belang van de pensioenen onder de vervangingsinkomens, maar is alleen bedoeld om de vergelijkingen te vergemakkelijken. Uit de wijze waarop de belasting berekend wordt op de pensioenen, treedt de belastingvermindering voor vervangingsinkomens immers het duidelijkst naar voor.

De in die 50 modelgevallen verschuldigde belasting werd berekend enerzijds op grond van de vigerende wetgeving voor het aanslagjaar 1986 (dienstjaar vóór het begin van de toepassing van de wet van 1 augustus 1985) en anderzijds overeenkomstig de door de Koninklijke Commissie gedane voorstellen. De belasting die bedoeld wordt is de hoofdbelasting, welke aan de Staat verschuldigd is. Zij houdt geen rekening met opcentiemen, noch met eventuele belastingvermeerderingen of -bonificaties. Er wordt steeds toepassing gemaakt van het systeem dat voor de belastingplichtige het gunstigst uitvalt.

De lijst vermeldt voor elk voorbeeld: de karakteristieken van deze modelaangifte, het aantal keren dat zij in het totaal aantal aangiften voorkomt, de in de beide systemen verschuldigde belasting, evenals het verschil tussen die twee.

3) Vervolgens werd een tweede lijst opgesteld waarin de 50 meest voorkomende gevallen zijn opgenomen, niet meer op grond van het aantal aangiften per groep, maar rekening houdend met de potentiële belastingplichtigen, d.w.z. dat een gezin voor twee belastingplichtigen wordt geteld.

4) Ten slotte werd op dezelfde wijze een derde lijst opgesteld maar ditmaal steunend op het aantal betrokken personen. In dit geval wordt eveneens rekening gehouden met de kinderen ten laste.

* * *

Voorname besluiten die uit de voorbeelden kunnen worden getrokken

1) De modelaangiften waarin geen vervangingsinkomens vervat zijn, komen alle in aanmerking voor een belastingvermindering. Belastingverhogingen zijn er dus alleen voor de modelaangiften waarin vervangingsinkomens voorkomen (alleen, of in samenloop met bedrijfsinkomsten.)

2) Wat betreft de modelaangiften die vervangingsinkomens bevatten:

- ongeveer een derde geven aanleiding tot een belastingverlaging, de rest tot een belastingverhoging;
- de belastingverlaging geldt uitsluitend voor de aangiften met gemengde inkomsten (vervangingsinkomens met bedrijfsinkomsten);
- de meeste aangiften waarin gemengde inkomsten voorkomen geven aanleiding tot een belastingvermindering.

- déclarations comportant des revenus de la troisième catégorie et de l'une ou des deux premières catégories.

— selon la présence ou non d'enfants à charge.

Les déclarations ont donc été réparties en 660 groupes différents. La prise en compte de critères de sélection supplémentaires, tels que présence et importance de revenus immobiliers et mobiliers, présence d'abattements ou de déductions de revenus imposables, aurait multiplié le nombre de groupes et aurait morcelé exagérément l'ensemble.

2) Parmi ces 660 groupes, les 50 groupes dont la fréquence est la plus élevée ont été mis en évidence. Ils représentent ensemble plus de 60 % des déclarations. Sur base des statistiques fournies par l'échantillon, les montants des revenus imposables globalement, ainsi que des différentes catégories de revenus professionnels et de revenus de remplacement, ont été fixés. Aucun autre type de revenu ni aucun abattement ou déduction n'ont été considérés.

Pour le calcul de l'impôt, les revenus professionnels mentionnés sont toujours considérés comme des salaires bruts desquels des charges professionnelles forfaitaires sont ensuite déduites. Sauf dans 5 cas où il est fait explicitement mention d'allocations de chômage, les revenus de remplacement sont toujours considérés comme des pensions. Ce choix ne reflète en rien l'importance relative des pensions parmi les revenus de remplacement, mais est seulement destiné à faciliter les comparaisons. En effet, le mécanisme de calcul de l'impôt dû sur les pensions rend compte le plus clairement de la réduction d'impôt pour revenus de remplacement.

L'impôt dû dans ces 50 cas types a été calculé, d'une part, sur base de la législation en vigueur pour l'exercice d'imposition 1986 (exercice avant le début d'application de la loi du 1er août 1985) et, d'autre part, sur base des propositions de la Commission Royale. L'impôt dû est en fait le principal de l'impôt, dû à l'Etat. Il ne prend en compte ni les centimes additionnels, ni les éventuelles majorations ou bonifications d'impôt. Le système le plus favorable au contribuable a toujours été appliqué.

La liste indique pour chaque exemple: les caractéristiques de cette déclaration type, sa fréquence dans l'ensemble des déclarations, l'impôt dû dans les deux systèmes et la différence d'impôt dû.

3) Une deuxième liste a ensuite été dressée en retenant les 50 fréquences les plus élevées, non plus en fonction du nombre de déclarations par groupe, mais en tenant compte des contribuables potentiels; c'est-à-dire que les ménages ont été comptés comme deux contribuables.

4) Une troisième liste a enfin été établie de la même manière, mais en se basant cette fois sur le nombre de personnes concernées. Dans ce cas, les enfants à charge ont donc également été pris en compte.

* * *

Principaux enseignements à tirer des exemples types

1) Les déclarations types qui ne comprennent aucun revenu de remplacement bénéficient toutes d'une diminution d'impôt. Les augmentations d'impôt se retrouvent donc uniquement parmi les déclarations types qui comportent des revenus de remplacement (seuls ou en combinaison avec d'autres revenus professionnels).

2) Pour les déclarations types qui comprennent des revenus de remplacement:

- environ un tiers font apparaître une diminution de l'impôt, les autres se soldent par une augmentation d'impôt;
- les diminutions d'impôt se retrouvent uniquement parmi les déclarations à revenus mixtes (revenus de remplacement avec d'autres revenus professionnels);
- parmi ces déclarations à revenus mixtes, une majorité bénéficie d'une réduction d'impôt.

BIJLAGE I

DEEL 2

Lijst van de 50 meest
voorkomende modelaangiften

ANNEXE I

PARTIE 2

Liste des 50 déclarations-types
les plus fréquentes

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal aangiften) — Fréquence (nombre déclarations)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
1) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 345 000 F pensioen. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 et 400 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 345 000 F de pension	140 976	10 307	44 325	+ 34 018
2) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, uitsluitend bestaand uit wedden en lonen. Voorbeeld: 405 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 et 400 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Exemple: 405 000 F de revenus professionnels	138 699	76 727	66 900	— 9 827
3) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. Voorbeeld: 500 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 et 500 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Exemple: 500 000 F de revenus professionnels	133 518	115 116	103 000	— 12 116
4) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 200 000 F en 300 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 255 000 F vervangingsinkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 200 000 et 300 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 255 000 F de revenus de remplacement	91 113	0	19 350	+ 19 350
5) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen lager dan 100 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. Voorbeeld: 60 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement inférieur à 100 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Exemple: 60 000 F de revenus professionnels	90 057	0	0	0
6) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 200 000 F en 300 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. Voorbeeld: 180 000 F bedrijfsinkomsten en 104 000 F vervangingsinkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 200 000 et 300 000 F et composé de revenus mixtes. Exemple: 180 000 F de revenus professionnels et 104 000 F de revenus de remplacement	86 625	22 092	27 180	+ 5 088
7) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. Voorbeeld: 605 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 F et 600 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Exemple: 605 000 F de revenus professionnels	78 837	158 322	142 900	— 15 422
8) Gezin met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 355 000 F pensioen. — Ménage ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 F et 400 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 355 000 F de pension	74 613	0	30 773	+ 30 773
9) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, uitsluitend bestaande uit gemengde inkomens. Voorbeeld: 270 000 F bedrijfsinkomsten en 120 000 F vervangingsinkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 F et 400 000 F et composé de revenus mixtes. Exemple: 270 000 F de revenus professionnels et 120 000 F de revenus de remplacement	74 151	52 524	61 200	+ 8 676

Voorbeelden van aangiften — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal aangiften) — Fréquence (nombre déclarations)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Vershil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
10) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 600 000 F en 700 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 600 000 F et 700 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld: — Exemple: — een kind. — un enfant — man: 535 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 535 000 F de revenus professionnels — vrouw: 175 000 F vervangingsinkomens. — femme: 175 000 F de revenus de remplacement — zelfde voorbeeld met drie kinderen — même exemple avec 3 enfants	66 891	123 502 87 502	118 678 69 928	— 4 824 — 17 574
11) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 440 000 F pensioen. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 F et 500 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 440 000 F de pension	62 502	50 450	80 200	+ 29 750.
12) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 200 000 F en 300 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. Voorbeeld: 300 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 200 000 F et 300 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Exemple: 300 000 F de revenus professionnels	58 938	39 111	31 500	— 7 611.
13) Gezin met één inkomen met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 440 000 F pensioen. — Ménage à un revenu ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 et 500 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 440 000 F de pension	55 803	26 986	48 900	+ 21 914
14) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen lager dan 100 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement inférieur à 100 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld: 20 000 F bedrijfsinkomsten en 5 000 F vervangingsinkomens. — Exemple: 20 000 F de revenus professionnels et 5 000 F de revenus de remplacement	54 021	0	0	0
15) Gezin met kind, twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 800 000 F en 900 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 800 000 et 900 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — een kind. — un enfant — man: 480 000 F bedrijfsinkomsten en 70 000 F werkloosheidsuitkering. — homme: 480 000 F de revenus professionnels et 70 000 F d'allocations de chômage — vrouw: 290 000 F bedrijfsinkomsten en 100 000 F werkloosheidsuitkering. — femme: 290 000 F de revenus professionnels et 100 000 F allocations de chômage	50 985	221 182	192 200	— 28 982
16) Gezin met kind met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à un revenu avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 et 600 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — 610 000 F bedrijfsinkomsten. — 610 000 F de revenus professionnels — twee kinderen. — deux enfants	50 160	114 472	78 815	— 35 657
17) Gezin met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 et 500 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement				

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal aangiften) — Fréquence (nombre déclarations)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verschu in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
Voorbeeld. — Exemple : — man : 315 000 F vervangingsinkomens. — homme : 315 000 F de revenus de remplacement — vrouw : 135 000 F vervangingsinkomens. — femme : 135 000 F de revenus de remplacement	46 431	8 399	47 025	+ 38 626
18) Gezin met kind, twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 et 600 000 F et composé de revenus mixtes — een kind. — un enfant — man : 295 000 F bedrijfsinkomsten en 198 000 F werkloosheidsuitkering. — homme : 295 000 F de revenus professionnels et 198 000 F d'allocations de chômage — vrouw : 135 000 F bedrijfsinkomsten en 97 000 F werkloosheidsuitkering. — femme : 135 000 F de revenus professionnels et 97 000 F d'allocations de chômage	46 365	116 233	122 480	+ 6 247
Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants		80 233	73 730	— 6 503
19) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 et 500 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld : 380 000 F bedrijfsinkomsten en 70 000 F vervangingsinkomens. — Exemple : 380 000 F de revenus professionnels et 70 000 F de revenus de remplacement	45 573	85 930	84 000	— 1 930
20) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 600 000 F en 700 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 600 000 et 700 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld : 710 000 F bedrijfsinkomsten. — Exemple : 710 000 F de revenus professionnels	42 339	204 122	182 800	— 21 322
21) Gezin met kind, met een inkomen met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à un revenu avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 et 500 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple : — twee kinderen. — deux enfants — 510 000 F bedrijfsinkomsten. — 510 000 F de revenus professionnels	41 943	76 185	43 665	— 32 520
Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants		61 900	8 415	— 53 485
22) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 900 000 F en 1 000 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 900 000 et 1 million de F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple : — een kind. — un enfant — man : 605 000 F bedrijfsinkomsten. — homme : 605 000 F de revenus professionnels — vrouw : 460 000 F bedrijfsinkomsten. — femme : 460 000 F de revenus professionnels	41 415	290 018	239 700	— 50 318
23) Gezin met kind, met één inkomen met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 600 000 F en 700 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à un revenu avec enfant, ayant un revenu net imposable globalement compris entre 600 000 et 700 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple : — twee kinderen. — deux enfants				

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal aangiften) — Fréquence (nombre déclarations)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Vershil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
— 710 000 F bedrijfsinkomsten. — 710 000 F de revenus professionnels	39 996	153 728	113 965	— 39 763
Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants	—	129 228	78 715	— 50 513
24) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 800 000 F en 900 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 800 000 F et 900 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld: — Exemple: — man: 550 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 550 000 F de revenus professionnels — vrouw: 400 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 400 000 F de revenus professionnels — een kind. — un enfant	39 831	221 442	196 000	— 25 442
25) Gezin met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 F et 600 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Voorbeeld: — Exemple: — man: 370 000 F pensioen. — homme: 370 000 F de pension. — vrouw: 175 000 F pensioen. — femme: 175 000 F de pension	38 280	40 077	73 850	+ 33 773
26) Gezin, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 600 000 F en 700 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 600 000 F et 700 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld: — Exemple: — man: 320 000 F bedrijfsinkomsten en 123 000 F werkloosheidsuitkering. — homme: 320 000 F de revenus professionnels et 123 000 F d'allocations de chômage — vrouw: 190 000 F bedrijfsinkomsten en 97 000 F werkloosheidsuitkering. — femme: 190 000 F de revenus professionnels et 97 000 F d'allocations de chômage	36 861	120 710	131 830	+ 11 120
27) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 1 000 000 F en 1 100 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 1 000 000 F et 1 100 000 F et composé exclusive- ment de traitements et salaires. Voorbeeld: — Exemple: — man: 670 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 670 000 F de revenus professionnels. — vrouw: 430 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 430 000 F de revenus professionnels. — twee kinderen. — deux enfants	35 442	301 887	239 500	— 62 387
28) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 700 000 F en 750 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 700 000 F et 750 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld: — Exemple: — man: 430 000 F bedrijfsinkomsten en 76 000 F werkloosheidsuitkering. — homme: 430 000 F de revenus professionnels et 76 000 F d'allocations de chômage. — vrouw: 205 000 F bedrijfsinkomsten en 98 000 F werk- loosheidsuitkeringen. — femme: 205 000 F de revenus profes- sionnels et 98 000 F d'allocations de chômage. — één kind. — un enfant	34 122	152 898	146 635	— 6 263.
Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants	—	116 898	97 885	— 19 013

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal aangiften) — Fréquence (nombre déclarations)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verschil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
29) Alleenstaande, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 150 000 F en 200 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 175 000 F pensioen. — Isolé avec un revenu net imposable globalement compris entre 150 000 F et 200 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 175 000 F de pension.	33 627	0	0	0
30) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 750 000 F en 800 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 750 000 F et 800 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld: — Exemple: — man: 670 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 670 000 F de revenus professionnels. — vrouw: 170 000 F vervangingsinkomens. — femme: 170 000 F de revenus de remplacement. — één kind. — un enfant	32 142	190 244	173 000	- 17 244
31) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 900 000 F en 1 000 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec un enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 900 000 F et 1 million de F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld: — Exemple: — man: 560 000 F bedrijfsinkomsten en 71 000 F werkloosheidsuitkering. — homme: 560 000 F de revenus professionnels et 71 000 F d'allocations de chômage. — vrouw: 260 000 F bedrijfsinkomsten en 92 000 F werkloosheidsuitkering. — femme: 260 000 F de revenus professionnels et 92 000 F d'allocations de chômage. — één kind. — un enfant	31 977	250 894	208 540	- 42 354.
32) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 150 000 F en 200 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. Voorbeeld: 125 000 F bedrijfsinkomsten en 77 000 F pensioen. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 150 000 F et 200 000 F et composé de revenus mixtes. Exemple: 125 000 F de revenus professionnels et 77 000 F de pension	30 459	10 032	5 040	- 4.992
33) Gezin met kind met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à un revenu avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 F et 500 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld: — Exemple: — 395 000 F bedrijfsinkomsten en 110 000 F vervangingsinkomens. — 395 000 F de revenus professionnels et 110 000 F de revenus de remplacement. — twee kinderen. — deux enfants. Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants	30 426	61 279 46 954	41 908 6 728	- 19 371 - 40 226
34) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 545 000 F pensioen. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 F et 600 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 545 000 F de pension	29 667	95 960	120 200	+ 24 240
35) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 100 000 F en 150 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. Voorbeeld: 155 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 100 000 F et 150 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Exemple: 155 000 F de revenus professionnels	29 568	5 005	0	- 5 005
36) Gezin met twee inkomens met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 F et 600 000 F et composé de revenus mixtes.				

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal aangiften) — Fréquence (nombre déclarations)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
Voorbeeld. — Exemple: — man: 247 000 F bedrijfsinkomsten en 138 000 F vervangingsinkomens. — homme: 247 000 F de revenus professionnels et 138 000 F de revenus de remplacement — vrouw: 150 000 F bedrijfsinkomsten en 90 000 F vervangingsinkomens. — femme: 150 000 F de revenus professionnels et 90 000 F de revenus de remplacement	28 743	75 585	97 100	+ 21 515
37) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 100 000 F en 150 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 100 000 F et 150 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Voorbeeld: 122 000 F pensioen. — Exemple: 122 000 F de pension	26 664	0	0	0
38) Gezin met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 800 000 F en 900 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 800 000 et 900 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — man: 435 000 F bedrijfsinkomsten en 118 000 F vervangingsinkomens. — homme: 435 000 F de revenus professionnels et 118 000 F de revenus de remplacement. — vrouw: 275 000 F bedrijfsinkomsten en 110 000 F vervangingsinkomens. — femme: 275 000 F de revenus professionnels et 110 000 F de revenus de remplacement	25 938	217 908	204 940	— 12 968
39) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 1 100 000 F en 1 200 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 1 100 000 et 1 200 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — man: 740 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 740 000 F de revenus professionnels. — vrouw: 535 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 535 000 F de revenus professionnels. — één kind. — un enfant	25 311	399 590	319 500	— 80 090
40) Gezin met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. — Ménage à un revenu ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 et 600 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Voorbeeld: 545 000 F pensioen. — Exemple: 545 000 F de pension	25 212	69 417	82 968	+ 13 551
41) Gezin met kind met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à un revenu avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 et 600 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — 475 000 F bedrijfsinkomsten en 120 000 F vervangingsinkomens. — 475 000 F de revenus professionnels et 120 000 F de revenus de remplacement. — één kind. — un enfant	24 024	108 730	87 043	— 21 687
42) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 150 000 F en 200 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Isolé avec un revenu net imposable globalement compris entre 150 000 et 200 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — 210 000 F bedrijfsinkomsten. — 210 000 F de revenus professionnels	23 925	1 7022	7 200	— 9 822
43) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec				

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal aangiften) — Fréquence (nombre déclarations)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 F et 500 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — man: 185 000 F bedrijfsinkomsten en 120 000 F vervangingsinkomens. — homme: 185 000 F de revenus professionnels et 120 000 F de revenus de remplacement. — vrouw: 125 000 F bedrijfsinkomsten en 86 000 F vervangingsinkomens. — femme: 125 000 F de revenus professionnels et 86 000 F de revenus de remplacement. — een kind. — un enfant	23 694	32 987	49 395	+ 16 408
44) Gezin met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 et 400 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Voorbeeld. — Exemple: — man: 253 000 F vervangingsinkomens. — homme: 253 000 F de revenus de remplacement. — vrouw: 102 000 F vervangingsinkomens. — femme: 102 000 F de revenus de remplacement	21 945	0	28 053	+ 28 053
45) Gezin met kind met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à un revenu avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 F et 400 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — 215 000 F bedrijfsinkomsten en 178 000 F vervangingsinkomens. — 215 000 F de revenus professionnels et 178 000 F de revenus de remplacement. — twee kinderen. — deux enfants	21 681	20 349	11 354	- 8 995
46) Gezin met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 600 000 F en 700 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 600 000 et 700 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Voorbeeld. — Exemple: — man: 445 000 F vervangingsinkomens. — homme: 445 000 F de revenus de remplacement. — vrouw: 200 000 F vervangingsinkomens. — femme: 200 000 F de revenus de remplacement	21 582	80 247	108 868	+ 28 621
47) Gezin met één inkomen met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à un revenu ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 F et 500 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — 298 000 F bedrijfsinkomsten en 202 000 F vervangingsinkomens. — 298 000 F de revenus professionnels et 202 000 F de revenus de remplacement	20 922	67 729	67 150	- 579
48) Alleenstaande, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. Voorbeeld: 480 000 F bedrijfsinkomsten en 120 000 F vervangingsinkomens. — Isolé avec un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 et 600 000 F et composé de revenus mixtes. Exemple: 480 000 F de revenus professionnels et 120 000 F de revenus de remplacement	20 625	145 253	141 000	- 4 253
49) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 1 200 000 F en 1 300 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 1 200 000 et 1 300 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — man: 775 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 775 000 F de revenus professionnels.				

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal aangiften) — Fréquence (nombre déclarations)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
— vrouw: 595 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 595 000 F de revenus professionnels. — twee kinderen. — deux enfants	20 394	435 472	342 100	— 93 372
50) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 1 500 000 F en 2 000 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 1 500 000 F et 2 000 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — man: 1 140 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 1 140 000 F de revenus professionnels. — vrouw: 680 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 680 000 F de revenus professionnels. — een kind. — un enfant	20 130	686 107	556 900	— 129 207
Totaal. — Total	2365 143 belastingplichtigen (op 3 885 981). 2365 143 contribuables (sur 3 885 981).			

BIJLAGE I

DEEL 3

Lijst van de 50 modelaangiften
met het grootste aantal belastingplichtigen
(onafgezien van de kinderen ten laste)

ANNEXE I

PARTIE 3

Liste des 50 déclarations-types où les contribuables
(sans prise en compte des enfants à charge)
sont les plus nombreux

Voorbeelden van aangifte Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentiële belastingplichtigen) Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
1) Gezin met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 355 000 F pensioen. — Ménage ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 et 400 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 355 000 F de pension	149 226	0	30 773	+ 30 773
2) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 345 000 F pensioen. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 et 400 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 345 000 F de pension	140 976	10 307	44 325	+ 34 018
3) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. Voorbeeld: 405 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 et 400 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Exemple: 405 000 F de revenus professionnels	138 699	76 727	66 900	— 9 827
4) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 600 000 F en 700 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 600 000 et 700 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — een kind. — un enfant — man: 535 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 535 000 F de revenus professionnels — vrouw: 175 000 F vervangingsinkomens. — femme: 175 000 F de revenus de remplacement	133 782	123 502	118 678	— 4 824
Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants	—	87 502	69 928	— 17 574
5) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. Voorbeeld: 500 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 et 500 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Exemple: 500 000 F de revenus professionnels	133 518	115 116	103 000	— 12 116
6) Gezin met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 440 000 F pensioen. — Ménage à un revenu ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 et 500 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 440 000 F de pension	111 606	26 986	48 900	+ 21 914
7) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 800 000 F en 900 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 800 000 et 900 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — een kind. — un enfant — man: 480 000 F bedrijfsinkomsten en 70 000 F werkloosheidsuitkering. — homme: 480 000 F de revenus professionnels et 70 000 F d'allocations de chômage				

Voorbeelden van aangifte Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentielle belastingplichtigen) — Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
— vrouw: 290 000 F bedrijfsinkomsten en 100 000 F werkloosheidsuitkeringen. — femme: 290 000 F de revenus professionnels et 100 000 F d'allocations de chômage	101 970	221 182	192 200	— 28 982
8) Gezin met kind met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à un revenu avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 et 600 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires.				
Voorbeeld. — Exemple:				
— twee kinderen. — deux enfants				
— 610 000 F bedrijfsinkomsten. — 610 000 F de revenus professionnels	100 320	114 472	78 815	— 35 657
9) Gezin met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 et 500 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement.				
Voorbeeld. — Exemple:				
— man: 315 000 F vervangingsinkomens. — homme: 315 000 F de revenus de remplacement				
— vrouw: 135 000 F vervangingsinkomens. — femme: 135 000 F de revenus de remplacement	92 862	8 399	47 025	+ 38 626
10) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 et 600 000 F et composé de revenus mixtes.				
Voorbeeld. — Exemple:				
— een kind. — un enfant				
— man: 295 000 F bedrijfsinkomsten en 198 000 F werkloosheidsuitkering. — homme: 295 000 F de revenus professionnels et 198 000 F d'allocations de chômage				
— vrouw: 135 000 F bedrijfsinkomsten en 97 000 F werkloosheidsuitkering. — femme: 135 000 F de revenus professionnels et 97 000 F d'allocations de chômage	92 730	116 233	122 480	+ 6 247
Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants	—	80 233	73 730	— 6 503
11) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 200 000 F en 300 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 255 000 F vervangingsinkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 200 000 et 300 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 255 000 F de revenus de remplacement	91 113	0	19 350	+ 19 350
12) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen lager dan 100 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. Voorbeeld: 60 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement inférieur à 100 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Exemple: 60 000 F de revenus professionnels	90 057	0	0	0
13) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 200 000 F en 300 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. Voorbeeld: 180 000 F bedrijfsinkomsten en 104 000 F vervangingsinkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 200 000 et 300 000 F et composé de revenus mixtes. Exemple: 180 000 F de revenus professionnels et 104 000 F de revenus de remplacement . . .	86 625	22 092	27 180	+ 5 088
14) Gezin met kind met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à un revenu avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 et 500 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires.				
Voorbeeld. — Exemple:				
— twee kinderen. — deux enfants				
— 510 000 F bedrijfsinkomsten. — 510 000 F de revenus professionnels	83 886	76 185	43 665	— 32 520

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentiele belastingplichtigen) — Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants	—	61 900	8 415	— 53 485
15) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 900 000 F en 1 000 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable compris entre 900 000 et 1 million de F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — een kind. — un enfant — man: 605 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 605 000 F de revenus professionnels — vrouw: 460 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 460 000 F de revenus professionnels	82 830	290 018	239 700	— 50 318
16) Gezin met kind met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 600 000 F en 700 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à un revenu avec enfant, ayant un revenu net imposable globalement compris entre 600 000 et 700 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — twee kinderen. — deux enfants — 710 000 F bedrijfsinkomsten. — 710 000 F de revenus professionnels	79 992	153 728	113 965	— 39 763
Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants	—	129 228	78 715	— 50 513
17) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 800 000 F en 900 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 800 000 F et 900 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — man: 550 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 550 000 F de revenus professionnels — vrouw: 400 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 400 000 F de revenus professionnels — een kind. — un enfant	79 662	221 442	196 000	— 25 442
18) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. Voorbeeld: 605 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 F et 600 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Exemple: 605 000 F de revenus professionnels	78 837	158 322	142 900	— 15 422
19) Gezin met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 F et 600 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Voorbeeld. — Exemple: — man: 370 000 F pensioen. — homme: 370 000 F de pension. — vrouw: 175 000 F pensioen. — femme: 175 000 F de pension	76 560	40 077	73 850	+ 33 773
20) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. Voorbeeld: 270 000 F bedrijfsinkomsten en 120 000 F vervangingsinkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 F et 400 000 F et composé de revenus mixtes. Exemple: 270 000 F de revenus professionnels et 120 000 F de revenus de remplacement . . .	74 151	52 524	61 200	+ 8 676
21) Gezin, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 600 000 F en 700 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 600 000 F et 700 000 F et composé de revenus mixtes.				

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentiële belastingplichtigen) — Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
Voorbeeld: — Exemple: — man: 320 000 F bedrijfsinkomsten en 123 000 F werkloosheidsuitkering. — homme: 320 000 F de revenus professionnels et 123 000 F d'allocations de chômage — vrouw: 190 000 F bedrijfsinkomsten en 97 000 F werkloosheidsuitkering. — femme: 190 000 F de revenus professionnels et 97 000 F d'allocations de chômage	73 722	120 710	131 830	+ 11 120
22) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 1 000 000 F en 1 100 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre un million et 1 100 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld: — Exemple: — man: 670 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 670 000 F de revenus professionnels. — vrouw: 430 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 430 000 F de revenus professionnels. — twee kinderen. — deux enfants	70 884	301 887	239 500	— 62 387
23) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 700 000 F en 750 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 700 000 F et 750 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld: — Exemple: — man: 430 000 F bedrijfsinkomsten en 76 000 F werkloosheidsuitkering. — homme: 430 000 F de revenus professionnels et 76 000 F d'allocations de chômage. — vrouw: 205 000 F bedrijfsinkomsten en 98 000 F werkloosheidsuitkering. — femme: 205 000 F de revenus professionnels et 98 000 F d'allocations de chômage. — één kind. — un enfant Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants	68 244 —	152 898 116 898	146 635 97 885	— 6 263 — 19 013
24) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 750 000 F en 800 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 750 000 F et 800 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld: — Exemple: — man: 670 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 670 000 F de revenus professionnels. — vrouw: 170 000 F vervangingsinkomens. — femme: 170 000 F de revenus de remplacement. — één kind. — un enfant	64 284	190 244	173 000	— 17 244
25) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 900 000 F en 1 000 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec un enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 900 000 F et 1 million de F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld: — Exemple: — man: 560 000 F bedrijfsinkomsten en 71 000 F werkloosheidsuitkering. — homme: 560 000 F de revenus professionnels et 71 000 F d'allocations de chômage. — vrouw: 260 000 F bedrijfsinkomsten en 92 000 F werkloosheidsuitkering. — femme: 260 000 F de revenus professionnels et 92 000 F d'allocations de chômage. — één kind. — un enfant	63 954	250 894	208 540	— 42 354.
26) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 445 000 F pensioen. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 F et 500 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 445 000 F de pension	62 502	50 450	80 200	+ 29 750

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentiële belastingplichtigen) — Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
27) Gezin met kind met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à un revenu avec un enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 F et 500 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld: — Exemple: — 395 000 F bedrijfsinkomsten en 110 000 F vervangingsinkomens. — 395 000 F de revenus professionnels et 110 000 F de revenus de remplacement. — twee kinderen. — deux enfants. Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants	60 852	61 279	41 908	- 19 371
		46 984	6 728	- 40 256
28) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 200 000 F en 300 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. Voorbeeld: 300 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 200 000 F et 300 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Exemple: 300 000 F de revenus professionnels	58 938	39 111	31 500	- 7 611.
29) Gezin met twee inkomens met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 F et 600 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — man: 247 000 F bedrijfsinkomsten en 138 000 F vervangingsinkomens. — homme: 247 000 F de revenus professionnels et 138 000 F de revenus de remplacement — vrouw: 150 000 F bedrijfsinkomsten en 90 000 F vervangingsinkomens. — femme: 150 000 F de revenus professionnels et 90 000 F de revenus de remplacement	57 486	75 585	97 100	+ 21 515
30) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen lager dan 100 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement inférieur à 100 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld: 20 000 F bedrijfsinkomsten en 5 000 F vervangingsinkomens. — Exemple: 20 000 F de revenus professionnels et 5 000 F de revenus de remplacement	54 021	0	0	0
31) Gezin met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 800 000 F en 900 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 800 000 et 900 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — man: 435 000 F bedrijfsinkomsten en 110 000 F vervangingsinkomens. — homme: 435 000 F de revenus professionnels et 118 000 F de revenus de remplacement. — vrouw: 275 000 F bedrijfsinkomsten en 110 000 F vervangingsinkomens. — femme: 275 000 F de revenus professionnels et 110 000 F de revenus de remplacement	51 876	217 908	204 940	- 12 968
32) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 1 100 000 F en 1 200 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 1 100 000 et 1 200 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — man: 740 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 740 000 F de revenus professionnels. — vrouw: 535 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 535 000 F de revenus professionnels. — één kind. — un enfant	50 622	399 590	319 500	- 80 090
33) Gezin met één inkomen met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. — Ménage à un revenu ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 et 600 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement.				

Voorbeelden van aangifte Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentiële belastingplichtigen) — Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
Voorbeeld: 545 000 F pensioen. — Exemple: 545 000 F de pension	50 424	69 417	82 968	+ 13 551
34) Gezin met kind met één inkomen met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à un revenu avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 F et 600 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — 475 000 F bedrijfsinkomsten en 120 000 F vervangingsinkomens. — 475 000 F de revenus professionnels et 120 000 F de revenus de remplacement. — één kind. — un enfant	48 048	108 730	87 043	— 21 687
35) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 F et 500 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — man: 185 000 F bedrijfsinkomsten en 120 000 F vervangingsinkomens. — homme: 185 000 F de revenus professionnels et 120 000 F de revenus de remplacement. — vrouw: 125 000 F bedrijfsinkomsten en 86 000 F vervangingsinkomens. — femme: 125 000 F de revenus professionnels et 86 000 F de revenus de remplacement. — een kind. — un enfant	47 388	32 987	49 395	+ 16 408
36) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 F et 500 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld: 380 000 F bedrijfsinkomsten en 70 000 F vervangingsinkomens. — Exemple: 380 000 F de revenus professionnels et 70 000 F de revenus de remplacement.	45 573	85 930	84 000	— 1 930
37) Gezin met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 F et 400 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Voorbeeld. — Exemple: — man: 253 000 F vervangingsinkomens. — homme: 253 000 F de revenus de remplacement. — vrouw: 102 000 F vervangingsinkomens. — femme: 102 000 F de revenus de remplacement.	43 890	0	28 053	+ 28 053
38) Gezin met kind met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à un revenu avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 F et 400 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — 215 000 F bedrijfsinkomsten en 178 000 F vervangingsinkomens. — 215 000 F revenus professionnels et 178 000 F revenus de remplacement. — twee kinderen. — deux enfants.	43.362	20 349	11 354	— 8 995
39) Gezin met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 600 000 F en 700 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 600 000 F et 700 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Voorbeeld. — Exemple: — man: 445 000 F vervangingsinkomens. — homme: 445 000 F de revenus de remplacement. — vrouw: 200 000 F vervangingsinkomens. — femme: 200 000 F de revenus de remplacement.	43 164	80 247	108 868	+ 28 621

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentielle belastingplichtigen) — Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
40) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 600 000 F en 700 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 600 000 et 700 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld: 710 000 F bedrijfsinkomsten. — Exemple: 710 000 F de revenus professionnels	42 339	204 122	182 800	— 21 322
41) Gezin met één inkomen met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à un revenu ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 F et 500 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — 298 000 F bedrijfsinkomsten en 202 000 F vervangingsinkomens. — 298 000 F de revenus professionnels et 202 000 F de revenus de remplacement.	41 844	67 729	67 150	— 579
42) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 1 200 000 F en 1 300 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 1 200 000 F et 1 300 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — man: 775 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 775 000 F de revenus professionnels. — vrouw: 595 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 595 000 F de revenus professionnels. — twee kinderen. — deux enfants.	40 788	435 472	342 100	— 93 372
43) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 1 500 000 F en 2 000 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 1 500 000 F et 2 000 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — man: 1 140 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 1 140 000 F de revenus professionnels. — vrouw: 680 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 680 000 F de revenus professionnels. — één kind. — un enfant	40 260	686 107	556 900	— 129 207
44) Gezin met kind met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 800 000 F en 900 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à un revenu avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 800 000 F et 900 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — 920 000 F bedrijfsinkomsten. — 920 000 F de revenus professionnels. — twee kinderen. — deux enfants.	39 996	262 762	187 780	— 74 982
45) Gezin met één inkomen met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 F et 600 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: 610 000 F bedrijfsinkomsten. — 610 000 F de revenus professionnels	39 468	133 972	105 815	— 28 157
46) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 1 000 000 F en 1 100 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre un million et 1 100 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — één kind. — un enfant.				

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentiele belastingplichtigen) — Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
— man: 590 000 F bedrijfsinkomsten en 85 000 F vervangingsinkomens. — homme: 590 000 F de revenus professionnels et 85 000 F de revenus de remplacement. — vrouw: 390 000 F bedrijfsinkomsten en 90 000 F vervangingsinkomens. — femme: 390 000 F de revenus professionnels et 90 000 F de revenus de remplacement	37 884	344 834	273 900	— 70 934
47) Gezin met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 F et 500 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — man: 155 000 F bedrijfsinkomsten en 155 000 F vervangingsinkomens. — homme: 155 000 F de revenus professionnels et 155 000 F de revenus de remplacement. — vrouw: 125 000 F bedrijfsinkomsten en 75 000 F vervangingsinkomens. — femme: 125 000 F de revenus professionnels et 75 000 F de revenus de remplacement	36 036	35 618	61 350	+ 25 732
48) Gezin met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 800 000 F en 900 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 800 000 F et 900 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — man: 360 000 F bedrijfsinkomsten en 125 000 F vervangingsinkomens. — homme: 360 000 F de revenus professionnels et 125 000 F de revenus de remplacement. — vrouw: 220 000 F bedrijfsinkomsten en 105 000 F vervangingsinkomens. — femme: 220 000 F de revenus professionnels et 105 000 F de revenus de remplacement	34 518	146 634	158 425	+ 11 791
49) Gezin met kind en twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 750 000 F en 800 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant, ayant un revenu net imposable globalement compris entre 750 000 F et 800 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — één kind. — un enfant. — man: 525 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 525 000 F de revenus professionnels. — vrouw: 320 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 320 000 F de revenus professionnels	34 782	181 893	170 100	— 11 793
50) Gezin met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 700 000 F en 750 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 700 000 F et 750 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — man: 360 000 F bedrijfsinkomsten en 125 000 F vervangingsinkomens. — homme: 360 000 F de revenus professionnels et 125 000 F de revenus de remplacement. — vrouw: 220 000 F bedrijfsinkomsten en 105 000 F vervangingsinkomens. — femme: 220 000 F de revenus professionnels et 105 000 F de revenus de remplacement	34 518	146 634	158 425	+ 11 791

Totaal. — Total

3 502 389 belastingplichtigen (op 6 104 340).
3 502 389 contribuables (sur 6 104 340).

BIJLAGE I

DEEL 4

Lijst van de 50 modelaangiften
met het hoogste aantal betrokken personen
(belastingplichtigen, met inbegrip
van de kinderen ten laste)

ANNEXE I

PARTIE 4

Liste des 50 déclarations-types
où les personnes concernées
(contribuables, y compris les enfants à charge)
sont les plus nombreuses

Voorbeelden van aangifte Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentiële belastingplichtigen) — Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
1) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 600 000 F en 700 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 600 000 et 700 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — één kind. — un enfant — man: 535 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 535 000 F de revenus professionnels — vrouw: 175 000 F vervangingsinkomens. — femme: 175 000 F de revenus de remplacement	245 157	123 502	118 678	— 4 824
Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants	—	87 502	69 928	— 17 574
2) Gezin met kind, met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à un revenu avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 et 600 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — twee kinderen. — deux enfants — 610 000 F bedrijfsinkomsten. — 610 000 F de revenus professionnels	201 531	114 472	78 815	— 35 657
3) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 800 000 F en 900 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 800 000 et 900 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — één kind. — un enfant — man: 480 000 F bedrijfsinkomsten en 70 000 F werkloosheidsuitkering. — homme: 480 000 F de revenus professionnels et 70 000 F d'allocations de chômage — vrouw: 290 000 F bedrijfsinkomsten en 100 000 F werkloosheidsuitkering. — femme: 290 000 F de revenus professionnels et 100 000 F d'allocations de chômage	182 985	221 182	192 200	— 28 982
4) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 et 600 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — één kind. — un enfant — man: 295 000 F bedrijfsinkomsten en 198 000 F werkloosheidsuitkering. — homme: 295 000 F de revenus professionnels et 198 000 F d'allocations de chômage — vrouw: 135 000 F bedrijfsinkomsten en 97 000 F werkloosheidsuitkering. — femme: 135 000 F de revenus professionnels et 97 000 F d'allocations de chômage	171 600	116 233	122 480	+ 6 247
Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants	—	80 233	73 730	— 6 503
5) Gezin met kinderen, met een inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à un				

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentielle belastingplichtigen) — Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
revenu avec enfants ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 et 500 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires.				
Voorbeeld. — Exemple: — 2 kinderen. — 2 enfants — 510 000 F bedrijfsinkomsten. — 510 000 F de revenus professionnels	167 640	76 185	43 665	— 32 520
Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants	—	61 900	8 415	— 53 485
6) Gezin met kinderen, met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 600 000 F en 700 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à un revenu avec enfants, ayant un revenu net imposable globalement compris entre 600 000 et 700 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires.				
Voorbeeld. — Exemple: — twee kinderen. — deux enfants — 710 000 F bedrijfsinkomsten. — 710 000 F de revenus professionnels	159 654	153 728	113 965	— 39 763
Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants	—	129 228	78 715	— 50 513
7) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 900 000 F en 1 miljoen F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 900 000 et 1 million de F et composé exclusivement de traitements et salaires.				
Voorbeeld. — Exemple: — één kind. — un enfant — man: 605 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 605 000 F de revenus professionnels — vrouw: 460 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 460 000 F de revenus professionnels	150 909	290 018	239 700	— 50 318
8) Gezin met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 355 000 F pensioen. — Ménage à un revenu ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 et 400 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 355 000 F de pension	149 226	0	30 773	+ 30 773
9) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 800 000 F en 900 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 800 000 et 900 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires.				
Voorbeeld. — Exemple: — man: 550 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 550 000 F de revenus professionnels — vrouw: 400 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 400 000 F de revenus professionnels — één kind. — un enfant	142 626	221 442	196 000	— 25 442
10) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 345 000 F pensioen. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 et 400 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 345 000 F de pension	140 976	10 307	44 325	+ 34 018
11) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. Voorbeeld: 405 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 et 400 000 F et composé exclusivement de revenus de traitements et salaires. Exemple: 405 000 F de revenus professionnels	138 699	76 727	66 900	— 9 827

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentiële belastingplichtigen) — Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verschl in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
12) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. Voorbeeld: 500 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 et 500 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Exemple: 500 000 F de revenus professionnels	133 518	115 116	103 000	— 12 116
13) Gezin met kinderen en met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 1 miljoen F en 1 100 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfants ayant un revenu net imposable globalement compris entre 1 million de F et 1 100 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — man: 670 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 670 000 F de revenus professionnels — vrouw: 430 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 430 000 F de revenus professionnels — twee kinderen. — deux enfants	129 855	301 887	239 500	— 62 387
14) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 700 000 F en 750 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 700 000 et 750 000 F et composé de revenus mixtes Voorbeeld. — Exemple: — man: 430 000 F bedrijfsinkomsten en 76 000 F werkloosheidsuitkering. — homme: 430 000 F de revenus professionnels et 76 000 F d'allocations de chômage — vrouw: 205 000 F bedrijfsinkomsten en 98 000 F werkloosheidsuitkering. — femme: 205 000 F de revenus professionnels et 98 000 F d'allocations de chômage — een kind. — un enfant	124 443	152 898	146 635	— 6 263
Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants	—	116 898	97 885	— 19 013
15) Gezin met kinderen en een inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à un revenu avec enfants ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 et 500 000 F et composé de revenus mixtes Voorbeeld. — Exemple: — 395 000 F bedrijfsinkomsten en 110 000 F vervangingsinkomen. — 395 000 F de revenus professionnels et 110 000 F de revenus de remplacement — twee kinderen. — deux enfants	123 057	61 279	41 908	— 19 371
Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — Même exemple avec trois enfants	—	46 954	6 728	— 40 226
16) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 750 000 F en 800 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 750 000 et 800 000 F et composé de revenus mixtes Voorbeeld. — Exemple: — man: 670 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 670 000 F de revenus professionnels — vrouw: 170 000 F vervangingsinkomsten. — femme: 170 000 F de revenus de remplacement — één kind. — un enfant	115 830	190 244	173 000	— 17 244
17) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 900 000 F en 1 miljoen F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant, ayant un revenu net imposable globalement compris entre 900 000 F et un million de F et composés de revenus mixtes Voorbeeld. — Exemple: — man: 560 000 F bedrijfsinkomsten en 71 000 F werkloosheidsuitkering. — homme: 560 000 F de revenus professionnels et 71 000 F d'allocations de chômage				

Voorbeelden van aangifte Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentiële belastingplichtigen) — Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
— vrouw: 260 000 F bedrijfsinkomsten en 92 000 F werkloosheidsuitkering. — femme: 260 000 F de revenus professionnels et 92 000 F d'allocations de chômage — één kind. — un enfant	114 147	250 894	208 540	— 42 354
18) Gezin met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 440 000 F pensioen. — Ménage à un revenu ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 F et 500 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 440 000 F de pension	111 606	26 986	48 900	+ 21 914
19) Gezin met kind, met een inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à revenu avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 F et 600 000 F et composé de revenus mixtes Voorbeeld. — Exemple: — 475 000 F bedrijfsinkomsten en 120 000 F vervangingsinkomen. — 475 000 F de revenus professionnels et 120 000 F de revenus de remplacement — een kind. — un enfant	96 195	108 730	87 043	— 21 687
20) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 1 100 000 F en 1 200 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 1 100 000 F et 1 200 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires Voorbeeld. — Exemple: — man: 740 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 740 000 F de revenus professionnels — vrouw: 535 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 535 000 F de revenus professionnels — een kind. — un enfant	95 271	399 590	319 500	— 80 090
21) Gezin met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. — Ménage à deux revenus ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 F et 500 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement Voorbeeld. — Exemple: — man: 315 000 F vervangingsinkomens. — homme: 315 000 F de revenus de remplacement — vrouw: 135 000 F vervangingsinkomens. — femme: 135 000 F de revenus de remplacement	92 862	8 399	47 025	+ 38 626
22) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 200 000 F en 300 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. Voorbeeld: 255 000 F vervangingsinkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 200 000 F et 300 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Exemple: 255 000 F de revenus de remplacement	91 113	0	19 350	+ 19 350
23) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen lager dan 100 000 F uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. Voorbeeld: 60 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement inférieur à 100 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Exemple: 60 000 F de revenus professionnels	90 057	0	0	0
24) Gezin met kind, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 F et 500 000 F et composé de revenus mixtes Voorbeeld. — Exemple: — man: 185 000 F bedrijfsinkomsten en 120 000 F vervangingsinkomens. — homme: 185 000 F de revenus professionnels et 120 000 F de revenus de remplacement				

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentiële belastingplichtigen) — Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
— vrouw: 125 000 F bedrijfsinkomsten en 86 000 F vervangingsinkomen. — femme: 125 000 F de revenus professionnels et 86 000 F de revenus de remplacement — één kind. — un enfant	87 186	32 987	49 395	+ 16 408
25) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 200 000 F en 300 000 F bestaande uit gemengde inkomens. Voorbeeld: 180 000 F bedrijfsinkomsten en 104 000 F vervangingsinkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 200 000 F et 300 000 F et composé de revenus de mixtes. Exemple: 180 000 F de revenus professionnels et 104 000 F de revenus de remplacement . .	86 625	22 092	27 180	+ 5 088
26) Gezin met kinderen met een inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à un revenu avec enfants ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 F et 400 000 F et composé de revenus mixtes Voorbeeld. — Exemple: — 250 000 F bedrijfsinkomsten en 178 000 F vervangingsinkomens. — 250 000 F de revenus professionnels et 178 000 F de revenus de remplacement — 2 kinderen. — 2 enfants	86 361	20 349	11 354	— 8 995
27) Gezin met kinderen, met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 800 000 F en 900 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à un revenu avec enfants, ayant un revenu net imposable globalement compris entre 800 000 F et 900 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires Voorbeeld. — Exemple: — 920 000 F bedrijfsinkomsten. — 920 000 F de revenus professionnels — twee kinderen. — deux enfants	79 926	262 762	187 780	— 74 982
28) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. Voorbeeld: 605 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 F et 600 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Exemple: 605 000 F de revenus professionnels	78 837	158 322	142 900	— 15 422
29) Gezin met kind met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 1 500 000 F en 2 000 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 1 500 000 F et 2 000 000 F et composé de traitements et salaires Voorbeeld. — Exemple: — man: 1 140 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 1 140 000 F de revenus professionnels — vrouw: 680 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 680 000 F de revenus professionnels — een kind. — un enfant	78 474	686 107	556 900	— 129 207
30) Gezin met kinderen met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 1 200 000 F en 1 300 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfants ayant un revenu net imposable globalement compris entre 1 200 000 F et 1 300 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires Voorbeeld. — Exemple: — man: 775 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 775 000 F de revenus professionnels — vrouw: 595 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 595 000 F de revenus professionnels — twee kinderen. — deux enfants	77 121	435 472	342 100	— 93 372
31) Gezin zonder kinderen met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. — Ménage à deux revenus sans enfant ayant un revenu net				

Voorbeelden van aangifte Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentiële belastingplichtigen) — Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
imposable globalement compris entre 500 000 F et 600 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement Voorbeeld. — Exemple : — man: 370 000 F pensioen. — homme: 370 000 F de pension — vrouw: 175 000 F pensioen. — femme: 175 000 F de pension	76 560	40 077	73 850	+ 33 773
32) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. Voorbeeld: 270 000 F bedrijfsinkomsten en 120 000 F vervangingsinkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 F et 400 000 F et composé de revenus mixtes. Exemple: 270 000 F de revenus professionnels et 120 000 F de revenus de remplacement . .	74 151	52 524	61 200	+ 8 676
33) Gezin, zonder kinderen met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 600 000 F en 700 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus sans enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 600 000 F et 700 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld: — Exemple : — man: 320 000 F bedrijfsinkomsten en 123 000 F werkloosheidsuitkering. — homme: 320 000 F de revenus professionnels et 123 000 F d'allocations de chômage — vrouw: 190 000 F bedrijfsinkomsten en 97 000 F werkloosheidsuitkering. — femme: 190 000 F de revenus professionnels et 97 000 F d'allocations de chômage	73 722	120 710	131 830	+ 11 120
34) Gezin met kind met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 1 000 000 F en 1 100 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre un million et 1 100 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple : — één kind. — un enfant. — man: 590 000 F bedrijfsinkomsten en 85 000 F vervangingsinkomens. — homme: 590 000 F de revenus professionnels et 85 000 F de revenus de remplacement. — vrouw: 390 000 F bedrijfsinkomsten en 90 000 F vervangingsinkomens. — femme: 390 000 F de revenus professionnels et 90 000 F de revenus de remplacement	67 650	344 834	273 900	- 70 934
35) Gezin met kinderen met twee inkomens met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfants, ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 F et 500 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple : — twee kinderen. — deux enfants. — man: 345 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 345 000 F de revenus professionnels. — vrouw: 160 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 160 000 F de revenus professionnels	64 812	46 199	33 525	- 12 674
36) Gezin met kind met twee inkomens met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant, ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 F et 400 000 F et composé exclusivement de revenus de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple : — één kind. — un enfant. — man: 275 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 275 000 F de revenus professionnels. — vrouw: 130 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 130 000 F de revenus professionnels	64 746	26 196	22 500	- 3 696
37) Gezin met kind met twee inkomens met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 600 000 F en 700 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux				

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentiële belastingplichtigen) — Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verskil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
revenus avec enfant, ayant un revenu net imposable globalement compris entre 600 000 F et 700 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple : — één kind. — un enfant. — man : 500 000 F bedrijfsinkomsten. — homme : 500 000 F de revenus professionnels. — vrouw : 220 000 F bedrijfsinkomsten. — femme : 220 000 F de revenus professionnels	63 888	127 543	121 360	— 6 183
38) Gezin met kind met twee inkomens met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 750 000 F en 800 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfant, ayant un revenu net imposable globalement compris entre 750 000 F et 800 000 F et composé exclusivement de revenus de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple : — één kind. — un enfant. — man : 525 000 F bedrijfsinkomsten. — homme : 525 000 F de revenus professionnels. — vrouw : 320 000 F bedrijfsinkomsten. — femme : 320 000 F de revenus professionnels	63 294	181 893	170 100	— 11 793
39) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 400 000 F en 500 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 400 000 F et 500 000 F et composé exclusivement de revenus de remplacement. Voorbeeld : 445 000 F pensioen. — Exemple : 445 000 F de pension	62 502	50 450	80 200	+ 29 750
40) Gezin met kind, met één inkomen met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 700 000 F en 750 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à un revenu avec enfant, ayant un revenu net imposable globalement compris entre 700 000 F et 750 000 F et composé exclusivement de revenus de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple : — één kind. — un enfant. — 750 000 F bedrijfsinkomsten. — 750 000 F de revenus professionnels. Zelfde voorbeeld met drie kinderen. — même exemple avec trois enfants	61 347	200 997 164 997	157 343 108 593	— 43 634 — 56 404
41) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 200 000 F en 300 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. Voorbeeld : 300 000 F bedrijfsinkomsten. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement compris entre 200 000 F et 300 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Exemple : 300 000 F de revenus professionnels	58 938	39 111	31 500	— 7 611.
42) Gezin zonder kinderen met twee inkomens met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus sans enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 F et 600 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple : — man : 247 000 F bedrijfsinkomsten en 138 000 F vervangingsinkomen. — homme : 247 000 F de revenus professionnels et 138 000 F de revenus de remplacement — vrouw : 150 000 F bedrijfsinkomsten en 90 000 F vervangingsinkomen. — femme : 150 000 F de revenus professionnels et 90 000 F de revenus de remplacement	57 486	75 585	97 100	+ 21 515
43) Gezin met kind met één inkomen met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, uitsluitend bestaande uit vervangingsinkomens. — Ménage à un revenu avec enfant, ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 F et 400 000 F et composé exclusivement de revenus remplacement. Voorbeeld. — Exemple : — één kind. — un enfant.				

Voorbeelden van aangifte Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentiële belastingplichtigen) Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Vershil in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
— 345 000 F werkloosheidsuitkering. — 345 000 F d'allocation de chômage	56 859	0	15 278	+ 15 278
Zelfde voorbeelden met twee kinderen. — même exemple avec deux enfants		0	1 778	+ 1 778
44) Gezin met kinderen met twee inkomens met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 500 000 F en 600 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfants ayant un revenu net imposable globalement compris entre 500 000 et 600 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — twee kinderen. — deux enfants. — man: 415 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 415 000 F de revenus professionnels. — vrouw: 190 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 190 000 F de revenus professionnels	55 209	76 454	68 000	— 8 454
45) Gezin met kinderen met twee inkomens met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 1 300 000 F en 1 400 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à deux revenus avec enfants ayant un revenu net imposable globalement compris entre 1 300 000 et 1 400 000 F et composé exclusivement de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — twee kinderen. — deux enfants. — man: 885 000 F bedrijfsinkomsten. — homme: 885 000 F de revenus professionnels. — vrouw: 600 000 F bedrijfsinkomsten. — femme: 600 000 F de revenus professionnels	55 044	492 828	391 875	— 100 953
46) Alleenstaande met een globaal belastbaar netto-inkomen lager dan 100 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Isolé ayant un revenu net imposable globalement inférieur à 100 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld: 20 000 F bedrijfsinkomsten en 5 000 F vervangingsinkomens. — Exemple: 20 000 F de revenus professionnels et 5 000 F de revenus de remplacement	54 021	0	0	0
47) Gezin met kind, met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 600 000 F en 700 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à un revenu avec enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 600 000 F et 700 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — één kind. — un enfant — 585 000 F bedrijfsinkomsten en 120 000 F vervangingsinkomens. — 585 000 F de revenus professionnels et 120 000 F de revenus de remplacement	51 975	154 749	125 708	— 29 041
48) Gezin zonder kinderen, met twee inkomens, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 800 000 F en 900 000 F, bestaande uit gemengde inkomens. — Ménage à deux revenus sans enfant ayant un revenu net imposable globalement compris entre 800 000 et 900 000 F et composé de revenus mixtes. Voorbeeld. — Exemple: — man: 435 000 F bedrijfsinkomsten en 118 000 F vervangingsinkomens. — homme: 435 000 F de revenus professionnels et 118 000 F de revenus de remplacement. — vrouw: 275 000 F bedrijfsinkomsten en 110 000 F vervangingsinkomens. — femme: 275 000 F de revenus professionnels et 110 000 F de revenus de remplacement	51 876	217 908	204 940	— 12 968
49) Gezin met kind en één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 750 000 F en 800 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à un revenu ayant un revenu net imposable globalement compris entre 750 000 et 800 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — één kind. — un enfant. — 845 000 F bedrijfsinkomsten. — 845 000 F de revenus professionnels	49 533	227 209	174 918	— 52 291

Voorbeelden van aangifte — Exemples de déclarations	Frequentie (aantal potentiële belastingplichtigen) — Fréquence (nombre de contribuables potentiels)	Aanslagjaar 1986 — Exercice d'imposition 1986	Voorstel van de commissie — Propositions de la commission	Verschul in verschuldigde belasting — Différence dans l'impôt dû
50) Gezin met kinderen met één inkomen, met een globaal belastbaar netto-inkomen tussen 300 000 F en 400 000 F, uitsluitend bestaande uit wedden en lonen. — Ménage à un revenu avec enfants ayant un revenu net imposable globalement compris entre 300 000 et 400 000 F et composé exclusivement de traitements et salaires. Voorbeeld. — Exemple: — twee kinderen. — deux enfants. — 415 000 F bedrijfsinkomsten. — 415 000 F de revenus professionnels.	47 289	43 459	15 743	— 27 716
Totaal. — Total		4 954 389 betrokken personen (op 8 589 207). 4 954 389 personnes concernées (sur 8 589 207).		

BIJLAGE II
(Bijlage verstrekt door de Koninklijke Commissie)

Personenbelasting
Fiscale uitgaven
I. Aftrekken

ANNEXE II
(Annexe fournie par la Commission Royale)

Impôts des personnes physiques
Dépenses fiscales
I. Déductions et abattements

Type van aftrek — Type de déduction	Inkomstenschijven — Tranches de revenus												Geheel van de aangiften — Ensemble des déclarations		
	0 - 750 000				750 000 - 1 500 000				+ 1 500 000				Aantal aangiften — Nombre de déclarations	%	Gemiddelde aftrek — Dédution moyenne
	Aantal Aangiften — Nombre de déclarations	%	Gemiddelde aftrek — Dédution moyenne (1)	Maximum aftrek — Dédution maximale (1) (2)	Aantal aangiften — Nombre de déclarations	%	Gemiddelde aftrek — Dédution moyenne (1)	Maximum aftrek — Dédution maximale (1) (2)	Aantal aangiften — Nombre de déclarations	%	Gemiddelde aftrek — Dédution moyenne (1)	Maximum aftrek — Dédution maximale (1) (2)			
1. Giften. — Libéralités	66 638	2	5 999	6 632	57 850	7	7 034	7 272	24 702	23	13 310	69 778	149 190	4	7 611
2. Investeringsaftrek. — Déduction pour investissement	32 716	1	41 912	120 679	14 489	2	42 118	47 986	3 731	3,5	66 917	299 043	50 936	1	43 802
3. Tijdelijke vrijstelling van nieuwe woningen. — Exonération temporaire pour les nouvelles habitations	59	—	30 068	43 400	105	—	32 286	57 625	25	—	56 120	70 000	189	—	34 746
4. Voorziening « sociaal passief ». — Provision pour « passif social ».	95	—	110 821	348 023	60	—	82 026	160 000	44	—	122 635	360 000	199	—	104 751
5. Bijkomend personeel in K.M.O.'s. — Personnel supplémentaire dans les P.M.E.	2 426	—	248 462	381 175	1 172	—	251 450	259 741	458	0,5	363 014	600 000	4 056	—	262 261
6. Bijkomend personeel wetenschappelijk onderzoek. — Personnel supplémentaire recherche scientifique.	39	—	216 677	376 425	13	—	147 143	750 000	6	—	303 912	873 472	58	—	210 116
7. Aftrek op K.I. woning (maximum aantal kinderen). — Abattement sur R.C. habitation (nombre maximum d'enfants).	862	—	20 402	26 570	865	—	20 711	21 912	1 346	1	20 766	32 479	3 073	—	20 648
8. Aftrek op het K.I. woning (G.B.I. < 950 000). — Abattement sur R.C. habitation (R.I.G. < 950 000)	4 140	—	21 378	29 527	887	—	18 706	33 397	—	—	—	—	5 027	—	20 907
9. Wettelijke vergoeding Z.I.V. (10 %). — Indemnité légale A.M.I. (10 %)	316 004	11	12 403	17 025	61 102	7	7 333	8 024	2 208	2	12 276	15 232	379 314	10	11 586
10. Aanvullende investeringen. — Investissements complémentaires	510	—	70 089	135 654	201	—	60 692	86 849	42	—	128 391	229 559	753	—	70 832
11. Thermische isolatie woning. — Isolation thermique habitation	15 209	0,5	34 871	51 078	12 744	2	34 398	35 685	2 535	2	42 196	30 488	69 661	1	35 282
12. Renovatiewerken. — Travaux de rénovation.	14 194	0,5	47 234	115 013	10 320	1	47 982	49 311	2 661	2	56 701	137 280	27 175	1	48 445
13. Groepsverzekering (loontrekkenden). — Assurance groupe (salariés)	93 167	3	7 502	14 477	133 781	16	19 823	25 454	31 666	29	68 200	253 755	258 614	7	21 308
14. Groepsverzekering (bestuurders). — Assurance groupe (administrateurs)	71	—	39 418	118 652	357	—	52 651	59 497	1 223	1	145 415	569 208	1 651	—	120 798
15. Individuele levensverzekeringen. — Assurances-vie individuelles	391 716	13,5	12 873	15 482	310 333	37	20 121	23 428	55 621	52	34 707	45 869	757 670	20	17 445
16. Aflossing leningen sociale woningen. — Amortissement d'emprunts pour habitations sociales	260 219	9	23 191	26 009	168 709	20	28 375	30 264	5 766	5	30 328	32 195	434 694	11	25 298
17. Aflossing leningen middelgrote woningen. — Amortissement d'emprunts pour habitations moyennes	54 680	2	17 255	17 856	95 566	11,5	18 038	18 705	10 924	10	20 993	33 704	161 170	4	17 973
18. Verwerving van aandelen (K.B. 15). — Acquisition d'actions (A.R. 15)	180 805	6	46 452	51 355	198 547	24	55 401	57 108	56 067	52	60 877	65 122	435 419	11	52 390
19. Verwerving van aandelen van werkgever. — Acquisition d'actions de l'employeur	974	—	40 997	44 759	2 196	—	51 808	53 778	674	—	56 172	71 408	3 844	—	49 834
20. Verwerving van aandelen in innovatievenootschappen. — Acquisition d'actions de sociétés novatrices	755	—	43 382	46 575	849	—	50 927	53 167	227	—	59 004	62 151	1 831	—	48 817
21. Bijdragen ziekteverzekering. — Cotisations assurances-maladie	2 284 441	78	2 640	3 330	735 087	88	3 328	3 681	86 597	80	6 711	14 722	1 106 125	80	2 916

(1) Bedragen in franken.

(2) Het gaat hier niet om de absolute maximum belastingaftrek, maar wel om de hoogste gemiddelde belastingaftrek over een meer gedetailleerde uitsplitsing in inkomstenschijven (24 schijven i.p.v. 3 zoals in de tabel).

(3) Percentage t.o.v. het totale aantal aangiften van de inkomstenschijf.

(1) Montants en francs.

(2) Il s'agit non pas de la déduction maximale absolue, mais plutôt de la déduction maximale moyenne la plus élevée qui a été constatée en prenant en considération une répartition plus détaillée des tranches de revenus (24 tranches au lieu des 3 tranches reprises au tableau).

(3) Pourcentage de déclarations par rapport au nombre total de déclarations de la tranche.

BIJLAGE II
 (vervolg)

Personenbelasting

Fiscale uitgaven

II. Belastingverminderingen
ANNEXE II
 (suite)

Impôts des personnes physiques

Dépenses fiscales

II. Réductions d'impôt

Type van belastingvermindering — Type de réduction d'impôt	Inkomstenschijven — Tranches de revenus												Geheel van de aangiften — Ensemble des déclarations		
	0 - 750 000				750 000 - 1 500 000				+ 1 500 000						
	Aantal aangiften — Nombre de déclarations	%	Gemiddelde belastingvermindering — Réduction d'impôt moyenne (1)	Maximum belastingvermindering — Réduction d'impôt maximale (1) (2)	Aantal aangiften — Nombre de déclarations	%	Gemiddelde belastingvermindering — Réduction d'impôt moyenne (1)	Maximum belastingvermindering — Réduction d'impôt maximale (1) (2)	Aantal aangiften — Nombre de déclarations	%	Gemiddelde belastingvermindering — Réduction d'impôt moyenne (1)	Maximum belastingvermindering — Réduction d'impôt maximale (1) (2)	Aantal aangiften — Nombre de déclarations	%	Gemiddelde belastingvermindering — Réduction d'impôt moyenne (1)
	(3)	(3)	(1)	(1) (2)	(3)	(3)	(1)	(1) (2)	(3)	(3)	(1)	(1) (2)	(3)	(3)	(1)
1. Bruggensioenen. — Pré pensions	99 494	3	60 322	70 434	18 977	2	26 477	38 964	1 131	1	11 039	17 437	119 602	3	54 486
2. Vervangingsinkomsten, andere dan werkloosheidsvergoedingen en bruggensioenen. — Revenus de remplacement autres que les allocations de chômage et les pré pensions	1 298 992	44	29 711	40 150	296 568	35	9 842	13 490	22 939	21	5 831	6 492	1 618 499	42	25 732
3. Werkloosheidsvergoedingen. — Allocations de chômage	732 095	25	11 126	19 760	—	—	—	—	—	—	—	—	732 095	19	11 126
4. Levensverzekering (belastingplichtigen). — Assurance-vie (contribuable)	9 866	—	991	4 654	43 242	5	2 672	3 120	20 425	19	4 904	6 597	73 533	2	3 067
5. Levensverzekering (echtgenote). — Assurance-vie (conjoint)	55	—	759	1 553	1 059	—	1 319	1 369	1 417	1	2 533	4 856	2 531	—	1 986
6. Vermindering voor jonge gezinnen. — Réduction pour jeunes ménages	34 380	1	1 264	1 265	20 847	2	1 265	1 265	452	—	1 265	1 265	55 679	1	1 264
7. Bonificatie wegens vrijwillige voorafbetalingen. — Bonification pour versements anticipés volontaires	163 517	6	3 007	20 233	106 419	13	7 627	8 859	28 828	27	19 729	193 728	298 764	8	6 267
8. Forfaitaire storting Frankrijk (grensarbeiders). — Versement forfaitaire français (frontaliers)	6 177	—	11 791	14 962	2 846	—	17 656	21 183	105	—	32 562	38 751	9 128	—	13 858
9. Verminderingen ten gunste van de echtgenoten. — Réductions en faveur des conjoints															
— één inkomensgezinnen. — ménages à un revenu — splitting 74/26	625 671	21	23 411	32 067	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
— één inkomensgezinnen. — ménages à un revenu — splitting 87/13	—	—	—	—	95 358	11	13 666	13 666	—	—	—	—	—	—	—
— één inkomensgezinnen. — ménages à un revenu — splitting 74/26 + complément	—	—	—	—	47 555	6	23 613	27 820	—	—	—	—	—	—	—
— één inkomensgezinnen. — ménages à un revenu	—	—	—	—	—	—	—	—	25 831	24	5 373	5 915	—	—	—
— twee inkomensgezinnen. — ménages à deux revenus — splitting 74/26	107 085	4	24 160	32 067	3 018	—	26 200	28 346	—	—	—	—	—	—	—
— twee inkomensgezinnen. — ménages à deux revenus — décumul	595 018	20	52 864	68 859	292 746	35	41 450	42 325	73 799	69	38 110	43 951	—	—	—
— twee inkomensgezinnen. — ménages à deux revenus — décumul + complément	—	—	—	—	316 964	38	59 955	69 027	—	—	—	—	—	—	—

(1) Bedragen in franken.

(2) Het gaat hier niet om de absolute maximum belastingvermindering, maar wel om de hoogste gemiddelde belastingvermindering over een meer gedetailleerde uitsplitsing in inkomstenschijven (24 schijven i.p.v. 3 zoals in de tabel).

(3) Percentage t.o.v. het totale aantal aangiften van de inkomstenschijf.

(1) Montants en francs.

(2) Il s'agit non pas de la réduction maximale absolue, mais plutôt de la réduction maximale moyenne la plus élevée qui a été constatée en prenant en considération une répartition plus détaillée des tranches de revenus (24 tranches au lieu des 3 tranches reprises au tableau).

(3) Pourcentage de déclarations par rapport au nombre total de déclarations de la tranche.

BIJLAGE III

(Bijlage verstrekt door de Koninklijke Commissie)

ANNEXE III

(Annexe fournie par la Commission royale)

Raming van de weerslag van de voorgestelde hervorming op de verschuldigde belasting

De weerslag van de voorgestelde hervorming op de verschuldigde belastingen werd geraamd aan de hand van een steekproef over 117 450 aangiften die geselecteerd werden onder de aangiften van het aanslagjaar 1985. De aangiften werden willekeurig gekozen uit categorieën die zijn vastgelegd volgens drie criteria: het peil van het globaal belastbaar netto-inkomen, de gezinssituatie en het type bedrijfsinkomsten.

De vergelijking wordt gemaakt op grond van de inkomsten en aftrekken die in de aangiften voorkomen en kan dus geen rekening houden met inkomsten en aftrekken waarvan de aangifte niet verplicht was voor het aanslagjaar 1985. Zij kan bijgevolg evenmin de eventuele wijzigingen weergeven die zich ten gevolge van de belastinghervorming hebben voorgedaan in het fiscaal gedrag van de belastingplichtigen.

De weerslag werd gemeten aan de hand van de in 1984 aangegeven inkomsten, door de belasting te berekenen volgens, enerzijds, de wetgeving die reeds is voorzien voor het aanslagjaar 1990 (d.w.z. na de integrale verwezenlijking van de wet van 1 augustus 1985) en, anderzijds, met inachtneming van de voorstellen van de Koninklijke Commissie. Om de vergelijking op te maken werd rekening gehouden met de volgende wijzigingen die door de wet van 1 augustus 1985 zijn voorzien:

- de optrekking van het minimum belastbaar inkomen tot 120 000 F;
- de verlaging van het belastingtarief met 2,5 %;
- de aanpassing van de verschillende splitsingsverhoudingen: 70/30, 75/25 en 80/20;
- de afschaffing van de belastingvermindering van 1 200 F voor de inkomsten van minder dan 400 000 F.

Bepaalde elementen uit de hervorming zijn niet terug te vinden in de hierna geraamde effecten. De reden daarvoor is ofwel dat de gegevens om die effecten te berekenen niet in de huidige aangiften voorkomen, ofwel dat het moeilijk is te voorspellen welke houding de belastingplichtigen ten aanzien van het nieuwe belastingstelsel zullen aannemen, of nog dat het onmogelijk is de raming ervan los te maken van andere gevolgen van de hervorming. Aldus worden niet afzonderlijk geraamd: de afschaffing van bepaalde fiscale uitgaven, de groepering van sommigen daarvan in één enkele aftrek van 50 000 F per belastingplichtige en de optrekking van het minimum belastbaar inkomen.

1. Basisbelasting

De verlaging van de basisbelasting (— 38,7 miljard F) kan grotendeels worden toegeschreven aan de aftrek van de forfaitaire bedrijfslasten van vervangingsinkomens (— 24 miljard F). Ook wordt de basisbelasting beïnvloed door de stijging van de globaal belastbare inkomsten (+ 4,6 miljard F), alsmede door de daling van het belastingtarief die samengaat met de optrekking van de belastingvrije minima (— 19,3 miljard F).

2. Maatregelen ten gunste van de echtgenoten

De verlagingen ten gunste van de echtgenoten nemen toe met 36,5 miljard F, die gespreid zijn als volgt:

(in miljarden F)

Belastbare inkomstenschijven	Gezinnen met 1 inkomen	Gezinnen met 2 inkomens
0 — 750 000	+ 7,5	— 2,6
750 000 — 1 500 000	+ 6,7	+ 13,3
1 500 000 en +	+ 3,6	+ 8,0
Totaal	+ 17,8	+ 18,7

Voor gezinnen met één bedrijfsinkomen voorziet het voorgestelde systeem in de onbeperkte toepassing van de splitsing. De huidige splitsing-

Estimation de l'impact de la réforme proposée sur l'impôt dû

L'estimation de l'impact des réformes proposées sur les impôts dus a été réalisée à partir d'un échantillon de 117 450 déclarations sélectionnées parmi les déclarations de l'exercice d'imposition 1985. Les déclarations sont choisies au hasard au sein de catégories établies selon 3 critères: le niveau du revenu net imposable globalement, la situation familiale et le type de revenus professionnels.

La comparaison est faite sur base des revenus et déductions figurant dans les déclarations, elle ne peut donc tenir compte des revenus et déductions dont la déclaration n'était pas obligatoire pour l'exercice d'imposition 1985. Elle ne peut non plus refléter les modifications éventuelles dans le comportement fiscal des contribuables à la suite de la réforme de la fiscalité.

L'impact a été mesuré sur base des revenus déclarés de 1984 en calculant l'impôt, d'une part, selon la législation déjà prévue pour l'exercice d'imposition 1990 (c'est-à-dire après réalisation intégrale de la loi du 1er août 1985), et, d'autre part, en fonction des propositions de la Commission Royale. Les modifications prévues par la loi du 1er août 1985 et qui ont été prises en compte pour établir la comparaison sont:

- le relèvement du revenu imposable minimum à 120 000 F;
- la réduction du barème de l'impôt de 2,5 %;
- l'élargissement des différents termes du fractionnement: 70/30, 75/25 et 80/20;
- la suppression de la réduction d'impôt de 1 200 F pour les revenus inférieurs à 400 000 F.

Certains éléments de la réforme n'apparaissent pas dans les effets estimés ci-après. La raison en est soit que les données pour les calculer ne figurent pas dans les déclarations actuelles, soit qu'il est difficile de prévoir les comportements des contribuables vis-à-vis du nouveau système fiscal, soit encore qu'il n'est pas possible d'en isoler l'estimation d'autres impacts de la réforme. C'est ainsi que ne sont pas estimés isolément: la suppression de certaines dépenses fiscales, le groupement de certaines d'entre elles en une seule déduction de 50 000 F par contribuable, et le relèvement du revenu minimum imposable.

1. Impôt de base

La diminution de l'impôt de base (— 38,7 milliards de F) est imputable en grande partie à la déduction de charges professionnelles forfaitaires sur les revenus de remplacement (— 24 milliards de F). L'impôt de base est également influencé par la hausse des revenus imposables globalement (+ 4,6 milliards de F), ainsi que par la baisse du barème de taxation conjuguée avec le relèvement des minima d'imposition (— 19,3 milliards de F).

2. Mesures en faveur des époux

Les réductions en faveur des époux s'accroissent de 36,5 milliards de F qui se répartissent comme suit:

(milliards de F)

Tranches de revenus imposables	Ménages à 1 revenu	Ménages à 2 revenus
0 — 750 000	+ 7,5	— 2,6
750 000 — 1 500 000	+ 6,7	+ 13,3
1 500 000 et +	+ 3,6	+ 8,0
Total	+ 17,6	+ 18,7

Pour les ménages avec un revenu professionnel, le système proposé prévoit l'application sans limite du fractionnement. Le système actuel du

regeling wordt verbeterd, enerzijds, dank zij de belasting van de twee afgesplitste delen van het inkomen volgens hun eigen tarief, en, anderzijds, dankzij de toepassing van het belastingvrije minimum op elk van deze delen. Voor gezinnen met twee bedrijfsinkomens wordt de regeling van de decumul zonder plafond toegepast. De verhoging — die gering is wanneer men rekening houdt met het groot aantal betrokken belastingplichtigen — van de belasting voor de gezinnen met twee inkomens die minder dan 750 000 F aangeven, vloeit voort uit het feit dat het minimum belastbaar inkomen voor elk van de echtgenoten van 120 000 F in 1990 zou worden teruggebracht tot 112 500 F onder de voorgestelde regeling. Aangezien het minimum belastbaar inkomen gekoppeld is aan het bestaansminimum, zou de te verwachten verhoging van dit laatste gedurende de komende jaren die belastingverhoging met 2,6 miljard F moeten teniet doen op het ogenblik dat de hervorming effectief in werking treedt.

3. Verminderingen voor kinderen ten laste

De verminderingen voor kinderen ten laste zijn gemiddeld met 41,2% gestegen (— 11,2 miljard F). Naar gelang het aantal kinderen, varieert dit percentage als volgt:

1 kind	+ 72,2 %
2 kinderen	+ 41,6 %
3 kinderen	+ 44,6 %
4 kinderen	+ 19,5 %
5 kinderen	+ 2,3 %
6 kinderen	— 8,5 %
7 kinderen en +	— 12,5 %

4. Verminderingen voor andere personen ten laste

De toeneming van die verminderingen (+ 0,9 miljard F) resulteert in feite uit twee bewegingen:

— de afschaffing van de belastingverminderingen voor niet hertrouwde weduwnaars, weduwen, ongehuwde ouders, jonge gezinnen: — 0,2 miljard F. Die categorieën van belastingplichtigen worden in de voorstellen van de Commissie met andere voordelen bedacht;

— de toeneming van de verminderingen voor mindervalide kinderen (+ 11%) en volwassenen (+ 60%), alsmede voor de andere personen ten laste (+ 184%): + 1,1 miljard F.

5. Verminderingen voor vervangingsinkomens

Die belastingverminderingen (53 miljard F) worden afgeschaft. Daarentegen wordt voortaan aan die inkomsten een aftrek van forfaitaire bedrijfslasten toegestaan onder dezelfde voorwaarden als aan de andere bedrijfsinkomens, zodat de stijging van de belasting van de vervangingsinkomens op minder dan 30 miljard F kan worden geraamd. Die inkomsten zullen net als de andere hun voordeel doen met de optrekking van het minimum belastbaar inkomen, wat de stijging van de belasting op dit type van inkomsten nog verder zal beperken.

Te noteren valt dat een aantal personen die vervangingsinkomens ontvangen thans geen belastingaangifte moeten invullen en dus niet in de aangewende statistieken voorkomen. Vast staat evenwel dat de inkomsten van een groot gedeelte van die personen lager zijn dan het belastingvrije minimum, vooral na de optrekking hiervan in de voorgestelde hervorming.

6. Totale kost van de hervorming

De fiscale minwaarde die op 34,7 miljard F (Tabel 1) wordt geraamd, moet worden bijgewerkt ten einde rekening te houden met de wijzigingen in de verrekenbare voorheffingen. Het betreft in de eerste plaats de niet-verrekening van 12,5% van de kadastrale inkomsten (— 7 miljard F)(1), de invoering van een belastingkrediet dat gelijk is aan 100% van de vennootschapsbelasting (+ 3,5 miljard F) en de afschaffing van de bonificaties voor vrijwillige voorafbetalingen (+ 1,7 miljard F). De door de hervorming meegebrachte minwaarde bedraagt derhalve 29,2 miljard F in verhouding tot de ontvangsten die worden bepaald door op de aangegeven inkomsten van 1984 de wetgeving toe te passen die van kracht wordt na de integrale uitvoering van de wet van 1 augustus 1985 (Tabel 1).

(1) Deze wordt evenwel gecompenseerd door de aftrekbaarheid van de lokale grondbelasting.

fractionnement est amélioré, d'une part, grâce à la taxation des deux fractions du revenu selon leur taux propre et, d'autre part, grâce à l'exonération d'un minimum non imposable pour chacun d'eux. Pour les ménages avec deux revenus professionnels, le système du décumul est appliqué sans plafond. L'augmentation — peu élevée si l'on tient compte du grand nombre de ménages concernés — de la taxation des ménages à deux revenus déclarant moins de 750 000 F provient de ce que le revenu minimum imposable serait ramené pour chacun des époux de 120 000 F en 1990 à 112 500 F dans le système proposé. Les revenus minima imposables étant liés aux allocations de minimum vital, l'augmentation prévisible de celles-ci au cours des prochaines années devrait annuler cet accroissement d'impôt de 2,6 milliards de F au moment de la mise en œuvre de la réforme.

3. Réductions pour enfants à charge

L'accroissement des réductions pour enfants à charge (— 11,2 milliards de F) est en moyenne de 41,2%. Selon le nombre d'enfants à charge, la variation se présente ainsi:

1 enfant	+ 72,2 %
2 enfants	+ 41,6 %
3 enfants	+ 44,6 %
4 enfants	+ 19,5 %
5 enfants	+ 2,3 %
6 enfants	— 8,5 %
7 enfants et +	— 12,5 %

4. Réductions pour autres personnes à charge

L'accroissement de ces réductions (+ 0,9 milliard de F) est en fait la résultante de deux mouvements:

— la suppression des réductions d'impôts aux veufs non remariés, aux parents non mariés, aux jeunes ménages: — 0,2 milliard de F. Ces catégories de contribuables bénéficient d'autres avantages dans les propositions de la Commission;

— l'augmentation des réductions pour enfants (+ 11%) et adultes (+ 60%) handicapés, ainsi que pour les autres personnes à charge (+ 184%): + 1,1 milliard de F.

5. Réductions pour revenus de remplacement

Ces réductions d'impôt (53 milliards de F) sont supprimées. En revanche, une déduction de charges professionnelles forfaitaires sera dorénavant accordée à ces revenus dans les mêmes conditions qu'aux autres revenus professionnels, de telle sorte que l'augmentation de la taxation des revenus de remplacement peut être estimée à moins de 30 milliards de F. Ces revenus bénéficieront également comme les autres de la hausse des revenus minima imposables ce qui réduira encore l'accroissement d'impôt affectant ce type de revenus.

A noter qu'un certain nombre de titulaires de revenus de remplacement ne sont pas actuellement tenus de remplir une déclaration fiscale et n'apparaissent donc pas dans les statistiques utilisées. Il est certain toutefois qu'une grande partie d'entre eux ne disposent que de revenus inférieurs aux revenus minima exonérés d'impôt, surtout après l'augmentation de ceux-ci dans la réforme proposée.

6. Coût total de la réforme

La moins-value fiscale estimée à 34,7 milliards de F (tableau 1) doit être corrigée pour tenir compte de la variation des précomptes imputés. Il s'agit principalement de la non-imputation de 12,5% des revenus cadastraux (— 7 milliards de F)(1), de l'introduction d'un crédit d'impôt égal à 100% de l'impôt des sociétés (+ 3,5 milliards de F) et de la suppression des bonifications pour versements anticipés volontaires (+ 1,7 milliards de F). La moins-value entraînée par la réforme s'élève donc à 29,2 milliards de F par rapport aux recettes établies en appliquant aux revenus déclarés de 1984 la législation qui sera en vigueur après mise en place intégrale de la loi du 1er août 1985 (tableau 1).

(1) Celle-ci est toutefois compensée par la déductibilité de la taxe foncière locale.

7. Weerslag per inkomstenschijf

Tabel 2 geeft de voornaamste evoluties weer per inkomstenschijf voor de gemiddelde belastingtarieven en de gemiddelde schommelingen van de individuele belastingdruk. Genoteerd zij dat de stijgingen die voorkomen in de schijven van 200 000 F tot 700 000 F alleen toe te schrijven zijn aan de afschaffing van de belastingverminderingen voor vervangingsinkomens. Alle andere belastingplichtigen die in die inkomstenschijven vallen, genieten eveneens een belastingverlaging, zoals blijkt uit de schommelingen van de individuele belastingdruk die berekend werden zonder rekening te houden met de afschaffing van de belastingvermindering voor vervangingsinkomens (zie laatste kolom van Tabel 2).

TABEL 1

*Overzicht van de hiervoren beschreven weerslag
van de hervorming*

(in miljarden F)

7. Impact par tranches de revenus imposables globalement

Le tableau 2 mentionne les principales évolutions par tranche de revenus en ce qui concerne les taux moyens de taxation et les variations moyennes d'impôt individuel. Il est à noter que les augmentations qui apparaissent dans les tranches de 200 000 F à 700 000 F sont uniquement imputables à la suppression des réductions d'impôt pour revenus de remplacement. Tous les autres contribuables de ces tranches de revenus bénéficient également d'une diminution d'impôt, ainsi que l'indiquent les variations d'impôt individuel ne tenant pas compte de la suppression des réductions d'impôt aux revenus de remplacement (voir dernière colonne du Tableau 2).

TABLEAU 1

*Synthèse des impacts de la réforme
décrits ci-avant*

(en milliards de F)

	Wetgeving van het aanslagjaar 1990 — Législation de l'exercice 1990	Voorgestelde regeling — Système proposé	Verskil — Ecart
Basisbelasting. — Impôt de base	722,6	683,9	- 38,7
Verminderen voor gezinnen. — Réductions aux ménages	- 104,6	- 141,1	- 36,5
Verminderen voor kinderen ten laste. — Réductions pour enfants à charge	- 27,1	- 38,3	- 11,2
Verminderen voor andere personen ten laste. — Réductions pour autres personnes à charge	- 2,6	- 3,5	- 0,9
Verminderen voor vervangingsinkomens. — Réductions aux revenus de remplacement	- 53,0	- 0	+ 53,0 (*)
Andere verminderingen. — Autres réductions	- 0,4	- 0,1	+ 0,3
Hoofdsom van de belasting. — Principal de l'impôt	534,9	500,9	- 34,0
Belasting op de afzonderlijk belaste inkomsten. — Impôt sur les revenus taxés séparément	+ 10,5	+ 9,8	- 0,7
Verschuldigde belasting. — Impôt dû	545,4	510,7	- 34,7
Verrekenbare voorheffingen. — Précomptes imposables	- 495,9	- 491,6	+ 4,3
Belastingvermeerderingen. — Majorations d'impôt	+ 3,7	+ 3,2	- 0,5
Belastingbonificaties. — Bonifications d'impôt	- 1,7	0	+ 1,7
			- 29,2

(*) Zoals in de tekst wordt uitgelegd, geeft dit bedrag geenszins de belastingstijging weer voor genietters van vervangingsinkomens.

(*) Comme expliqué dans le texte, ce montant ne représente pas l'augmentation d'impôt pour les titulaires de revenus de remplacement.

TABEL 2

Toestand per belastbare inkomstenschijf

TABLEAU 2

Situation par tranches de revenus imposables

Schijven van de belastbare inkomsten (× 1000 F) Tranches de revenus imposables (× 1000 F)	Aantal aangiften Nombre de déclarations	Gemiddelde tarieven (%). Taux moyens (%)		Gemiddelde schommeling van de belasting per aangifte (F) Variation moyenne d'impôt par déclaration (F)	
		Aanslagjaar 1990 Exercice d'imposition 1990	Voorgesteld stelsel Système proposé	Globaal Globale	Aangepast (*) Corrigée (*)
0 - 100	171 699	0	0	0	0
100 - 150	96 987	0,9	0	- 1 147	- 1 850
150 - 200	119 625	3,5	3,4	- 302	- 5 418
200 - 300	348 249	6,1	9,7	+ 9 510	- 4 591
300 - 400	619 674	9,2	14,0	+ 16 828	- 8 293
400 - 500	582 615	14,1	16,8	+ 12 379	- 10 308
500 - 600	451 044	17,7	19,1	+ 7 372	- 11 536
600 - 700	358 743	20,6	20,9	+ 1 556	- 12 387
700 - 750	153 252	22,5	22,0	- 3 384	- 12 863
750 - 800	137 445	23,9	22,9	- 7 948	- 15 050
800 - 850	121 704	25,7	23,7	- 16 664	- 22 345
850 - 900	105 765	27,2	24,5	- 24 339	- 29 042
900 - 1 000	166 419	29,0	25,4	- 34 463	- 38 367
1 000 - 1 100	118 767	30,8	26,7	- 42 850	- 45 369
1 100 - 1 200	80 256	32,5	27,9	- 52 909	- 55 049
1 200 - 1 300	58 575	34,0	29,2	- 60 663	- 62 411
1 300 - 1 400	41 877	35,3	30,4	- 66 009	- 67 852
1 400 - 1 500	32 307	36,3	31,3	- 71 940	- 73 330
1 500 - 2 000	71 346	39,3	33,8	- 93 110	- 94 723
2 000 - 3 000	31 383	44,9	38,7	- 147 474	- 148 678
3 000 - 4 000	7 194	50,3	44,0	- 198 371	- 199 245
4 000 - 5 000	1 881	54,2	46,4	- 291 596	- 293 590
5 000 en meer. —					
5 000 et plus	1 353	60,6	48,6	- 381 040	- 381 040
Totaal. — Total . .	3 878 160	23,4	22,5	- 8 688	- 22 361

(*) Zonder rekening te houden met de belastingverminderingen die thans worden toegekend aan genietters van vervangingsinkomens.

(*) Sans tenir compte des réductions d'impôts accordées actuellement aux titulaires de revenus de remplacement.

BIJLAGE IV

(Bijlage verstrekt door de Koninklijke Commissie)

*Indirecte belastingen op petroleumprodukten
in de E.G.-Lidstaten*

(Toestand november 1986)

ANNEXE IV

(Annexe fournie par la Commission royale)

*Taxes indirectes sur les produits pétroliers
dans les pays membres de la C.E.*

(Situation novembre 1986)

	Benzine Essences		Diesel Gasoil routier		Stookolie Gasoil chauffage		Zware fuel Fuel lourd		Wisselkoers(2) Taux de change(2)
	B.T.W. (%) T.V.A.	Accijnzen (1) Accises (1) \$/1 000 l	B.T.W. (%) T.V.A.	Accijnzen (1) Accises (1) \$/1 000 l	B.T.W. (%) T.V.A.	Accijnzen (1) Accises (1) \$/1 000 l	B.T.W. (%) T.V.A.	Accijnzen (1) Accises (1) \$/1 000 l	1 \$ U.S. = x nat. munt 1 \$ U.S. = x monnaie nat.
België. — Belgique . . .	25	263,64	25	123,58	17	—	17	—	42,4825 BEF
Denemarken. — Dane- mark	22	480,36	22	240,18	22	240,18	22	270,04	7,7025 DKK
B.R.D. — R.F.A. . . .	14	259,04	14	216,03	14	8,11	14	7,33	2,0460 DEM
Griekenland. — Grèce. .	—	396,08	—	139,93	—	138,65	—	100,46	139,6120 DR
Spanje. — Espagne . . .	12	337,17	12	138,12	12	86,02	12	0,79	136,8 PTE
Frankrijk. — France. . .	18,6	418,89	18,6	212,4	18,6	56,07	18,6	44,49	6,675 FRF
Ierland. — Irlande . . .	25	364,98	25	281,24	10	23,34	10	10,33	0,7499 IEP
Italië. — Italie	18	587,04	18	177,69	18	177,69	9	7,07	1 414,15 ITL
Luxemburg. — Luxem- bourg	12	210,91	12	102,22	6	—	6	2,35	42,4825 BEF
Nederland. — Pays-Bas .	20	355,77	20	115,72	20	45,34	20	15,66	2,3116 NLG
Portugal	8	491,09	8	232,44	—	—	8	30,53	149,65 ESP
Ver. Koninkrijk. — Roy- aume-Uni	15	279,37	15	236,27	—	15,86	—	11,27	0,6937 GBP

(1) Accijnzen en daarmee gelijkgestelde belastingen.

(2) Wisselkoers op 10 november 1986.

(1) Accises et autres taxes assimilées.

(2) Taux de change au 10 novembre 1986.

BIJLAGE V
(zie de vraag n° 2.3.1 van de heer Busquin, blz. 16-17)

A. B. V. V. Nota betreffende de belastinghervorming

Netto belastbaar inkomen berekend voor 1987 — Revenu net taxable, calculé 1987	Alleenstaande — Isolé			
	Actief — Actif		Niet actief — Inactif	
Aantal kinderen ten laste — Nombre d'enfants à charge	0	2	0	2
300 000 (1) (2) (3)	53 213 45 000 8 213	31 970 18 000 13 970	Werkloze — Chômeur 0 0 31 500 4 500 - 31 500 - 4 500	
400 000 (1) (2) (3)	92 795 85 000 7 795	79 618 58 000 21 618	Werkloze — Chômeur 29 270 6 093 65 000 38 000 - 35 730 - 31 907	
700 000 (1) (2) (3)	226 462 205 000 21 462	202 344 178 000 24 344	Gepensioneerde — Pensionné 169 995 150 495 179 000 152 000 - 9 005 - 1 505	
900 000 (1) (2) (3)	319 822 300 000 19 822	300 322 273 000 27 322	Gepensioneerde — Pensionné 277 472 257 972 262 500 235 500 14 972 22 472	
1 200 000 (1) (2) (3)	470 422 450 000 20 422	450 922 423 000 27 922	Gepensioneerde — Pensionné 449 247 429 747 405 000 378 000 44 247 51 747	
1 500 000 (1) (2) (3)	627 022 600 000 27 022	607 522 573 000 34 522	Gepensioneerde — Pensionné 605 847 586 347 547 500 520 500 58 347 65 847	
3 000 000 (1) (2) (3)	1 534 852 1 500 000 34 852	1 515 352 1 473 000 42 352	Gepensioneerde — Pensionné 1 513 677 1 494 177 1 425 000 1 398 000 88 677 96 177	
14 425 491 (1) (2) (3)	9 679 503 7 213 746 2 465 757	9 660 003 7 213 746 2 446 257	— — — — — —	

- (1) Belasting in de huidige regeling.
 (2) Belasting met de voorstellen van de Koninklijke Commissie: nieuwe schaal, splitting 70/30, decumulatie, nieuwe regeling voor de vervangingsinkomens.
 (3) Winst of verlies (—).

ANNEXE V
(voir la question n° 2.3.1 de M. Busquin, p. 16-17)

F. G. T. B. Note sur la réforme fiscale

Gezin met 1 inkomen — Ménage à 1 revenu		Gezinnen met 2 inkomens — Ménages à 2 revenus			
		2 actieven (2/3 M — 1/3 V) — 2 actifs (2/3 H — 1/3 F)		1 actieve — niet-actieven — 1 actif — inactif	
0	2	0	2	0	2
37 400 29 250 8 150	20 775 2 250 18 525	22 806 26 250 — 3444	6 180 0 6 180	Werkloze — Chômeur 22 806 6 180 26 250 0 — 3444 6 180	
69 304 52 500 16 804	52 679 25 500 27 179	47 812 52 500 — 4 688	32 087 25 500 6 587	Werkloze — Chômeur 31 575 14 950 46 250 19 250 — 14 675 — 4 300	
192 162 161 500 30 662	172 662 134 500 38 162	153 374 159 167 — 5 793	133 874 132 167 1 707	Werkloze — Chômeur 151 021 131 521 147 667 120 667 3 354 10 854	
302 103 235 500 66 603	282 603 208 500 74 103	261 975 232 500 29 475	242 475 205 500 36 975	Werkloze — Chômeur 261 975 242 475 219 000 192 000 42 975 50 475	
452 703 361 500 91 203	433 203 334 500 98 703	423 471 357 500 65 971	403 971 330 500 73 471	Gepensioneerde — Pensionné 416 413 396 913 337 500 310 500 78 913 86 413	
609 303 502 500 106 803	589 803 475 500 114 303	580 071 497 500 82 571	560 571 470 500 90 071	Gepensioneerde — Pensionné 573 013 553 513 435 500 408 500 137 513 145 013	
529 852 282 500 247 352	1 510 352 1 255 500 254 852	1 494 796 1 272 500 222 296	1 475 296 1 245 500 229 796	Gepensioneerde — Pensionné 1 487 738 1 468 238 1 245 000 1 218 000 242 738 250 238	
9 674 503 7 213 746 2 460 757	9 655 003 7 213 746 2 441 257	9 634 407 7 213 746 2 420 661	9 614 907 7 213 746 2 401 161	— — — — — —	

- (1) Impôt dans le système actuel.
 (2) Impôt avec les propositions de la Commission royale: nouveau barème, splitting 70/30, décumul, nouveau système pour les revenus de remplacement.
 (3) Gain ou perte (—).

BIJLAGE VI

**Nota van de Kristelijke Bond van Gepensioneerden
betreffende de belastinghervorming en de pensioenen**
(zie de vraag n° 2.3.3 van de heer Nothomb, blz. 18)

De Koninklijke Commissie tot harmonisering en vereenvoudiging van de fiscaliteit stelt voor de vervangingsinkomens te hergroeperen en het fiscale statuut ervan op één lijn met de overige bedrijfsinkomsten te stellen.

Zulks betekent:

- 1) dat de huidige regeling, die bestaat in een belastingvermindering, zou worden afgeschaft;
- 2) en zou worden vervangen door een forfaitaire aftrek van bedrijfslasten.

Door de belastinghervorming wordt bovendien het niet-belastbaar minimum opgetrokken van 107 000 F tot 150 000 F voor de alleenstaanden of 2 maal 112 500 F voor de gezinnen.

De invoering van een forfaitaire aftrek voor bedrijfslasten en de verhoging van het belastbaar minimum compenseren lang niet de verhoging van de belastingen voor de gepensioneerden mocht de belastinghervorming worden toegepast.

Dat blijkt uit de tabellen in bijlage.

Ter herinnering

De huidige regeling, die bestaat in een belastingvermindering, voorziet in een vermindering van de belasting met 63 525 F voor de pensioenbedragen van minder dan 600 000 F. Die vermindering neemt tussen 600 000 en 1 200 000 F trapsgewijze af en boven dat bedrag wordt zij tot eenderde teruggebracht.

In de hierna volgende tabellen is de forfaitaire aftrek voor bedrijfslasten die waarin voorzien wordt voor de andere bedrijfsinkomens dan de vervangingsinkomens. Aan de hand van de tabellen kan men de thans door de gepensioneerden verschuldigde belasting vergelijken met die welke zij zouden moeten betalen indien de hervorming zou worden toegepast.

Vergelijking tussen de huidige belasting van de pensioenen en wat die zou kunnen worden ten gevolge van de voorstellen van de koninklijke commissie voor de fiscale hervorming

Gehuwd gezin: één pensioen

	Jaarlijks pensioen 300 000 F 23 500/maand + V.G.	Jaarlijks pensioen 350 000 F 27 667/maand + V.G.	Jaarlijks pensioen 400 000 F 31 833/maand + V.G.	Jaarlijks pensioen 426 000 F 34 000/maand + V.G.	Jaarlijks pensioen 600 000 F 48 500/maand + V.G.
	Pension Annuelle 300 000 F 23 500/mois + P.V.	Pension Annuelle 350 000 F 27 667/mois + P.V.	Pension Annuelle 400 000 F 31 833/mois + P.V.	Pension Annuelle 426 000 F 34 000/mois + P.V.	Pension Annuelle 600 000 F 48 500/mois + P.V.
	Belasting — Impôt	Belasting — Impôt	Belasting — Impôt	Belasting — Impôt	Belasting — Impôt
Belasting (tarief '87) met belastingvermindering. — Imposition (barème '87) avec réduction d'impôt.	0	0	6 679	16 000	86 489
Belasting volgens het voorstel van de koninklijke commissie voor de fiscale hervorming. — Imposition selon la proposition de la commission royale sur la réforme fiscale.	19 800	29 775	39 750	44 937	94 500
	meer dan 90 % van de Pensioenen. — plus de 90 % des Pensions				

Een aantal belangrijke data:

1976: Belasting van de pensioenen met forfaitaire aftrek.
1982: Vervanging van de aftrek door een belastingvermindering.

ANNEXE VI

**Note de l'Union chrétienne des Pensionnés
sur la réforme fiscale et les pensions**
(voir la question n° 2.3.3 de M. Nothomb, p. 18)

La Commission Royale d'harmonisation et de simplification de la fiscalité propose de regrouper les revenus de remplacement et d'aligner leur statut fiscal sur les autres revenus professionnels.

Cela signifie:

- 1) que le système actuel de réduction d'impôt serait supprimé;
- 2) et serait remplacé par une déduction forfaitaire de charges professionnelles.

La réforme fiscale relève également le minimum non imposé de 107 000 F à 150 000 F pour les isolés ou 2 fois 112 500 F pour les ménages.

L'introduction d'un forfait pour charges professionnelles et le relèvement du minimum imposable ne compensent pas, loin s'en faut, l'augmentation des impôts pour les pensionnés si la réforme fiscale devait être appliquée.

C'est ce que démontrent les tableaux en annexe.

Pour rappel

Le système de réduction d'impôt prévoit une réduction d'impôt de 63 525 F pour les montants de pension inférieurs à 600 000 F. Cette réduction est réduite graduellement entre 600 000 F et 1 200 000 F, au-delà elle est ramenée au tiers de son montant.

Dans les tableaux suivants, la déduction forfaitaire pour charges professionnelles est celle prévue pour les revenus professionnels autres que les revenus de remplacement. Les tableaux permettent de comparer l'impôt dû actuellement par les pensionnés et celui qu'ils devraient payer si la réforme était d'application.

Comparaison entre l'imposition actuelle des pensions et ce qu'elle pourrait devenir suite aux propositions de la commission royale sur la réforme fiscale

Ménage marié: une pension

Quelques dates importantes:

1976: Imposition des pensions avec abattement forfaitaire.
1982: Remplacement de l'abattement par une réduction d'impôt.

Gezinnen

Inkomsten 1986 — Aanslagjaar 1987

Voorbeeld 1: gehuwd gezin met één inkomen van 331 242 F, of 26 060 F per maand + vakantiegeld

Belastbaar inkomen	331 272
Belasting	46 900
Belastingvermindering	46 900
Te betalen belasting	0

Voorbeeld 2: gezin met 2 inkomens

	Echtgenoot	Echtgenote
Belastbaar inkomen	350 000	150 000
Belasting	73 783	10 706
Belastingvermindering	- 44 468	- 19 058
Te betalen belasting	29 315	0
	29 315	

Voorstel tot hervorming

Belastbaar pensioen	331 272	Belastbaar pensioen	350 000	150 000
Bedrijfslasten (forfait)	- 46 564	Bedrijfslasten (forfait)	- 47 500	- 30 000
Te betalen belasting	26 039		302 500	120 000
		1 ^e niet-belastbare schijf	- 112 500	- 112 500
			190 000	7 500
		Te betalen belasting	57 500	2 250
			59 250	(29 315)

Alleenstaanden

Inkomsten 1986 — Aanslagjaar 1987

	Voorbeeld 1	Voorbeeld 2
Bruto-pensioen	—	482 842
Z. I. V.-bijdrage	—	12 312
Belastbaar pensioen	265 066	470 530
Basisbelasting	41 583	123 193
Belastingvermindering	- 41 583	- 63 525
	0	59 668

Voorstel tot hervorming

Brutopensioen	—	482 842
Z. I. V.-bijdrage	—	12 312
Belastbaar pensioen	265 066	470 530
Forfaitaire aftrek	- 41 507	- 53 527
	223 559	417 003
1 ^e niet-belaste schijf	- 150 000	- 150 000
2 ^e schijf belast tegen 30 %	73 559	267 003
Te betalen belasting	22 068	80 101
Totaal belasting Staat	22 068	80 101

Vergelijking van de belasting op een pensioen van 600 000 F, naar gelang van de gezinstoestand

Inkomsten 1986 — Aanslagjaar 1987

	Alleenstaande belastingplichtige — Contribuable isolé	Gehuwde belastingplichtige met echtgenoot ten laste — Contribuable mariée avec conjoint à charge	Gehuwde belastingplichtige: beide echtgenoten hebben een inkomen — Contribuable marié: conjoints avec chacun un revenu
Belastbaar pensioen. — Pension imposable	600 000	600 000	600 000 600 000
Basisbelasting. — Impôt de base	180 862	150 014 (1)	1 200 000 376 462 93 960 470 422 — 17 719 — 29 422 423 281 (2)
Belastingvermindering. — Réduction d'impôt	- 63 525	- 63 525	- 21 175
Verminderde basisbelasting. — Impôt de base réduit	117 337	86 489	402 106

- (1) Toepassing van de splitting 73/27.
(2) Toepassing van de beperkte splitting (84 %).

Ménages

Revenus 1986 — Exercice d'imposition 1987

Exemple 1: ménage marié à un revenu de 331 242 F, soit 26 060 F par mois + pécule de vacances.

Pension imposable	331 272
Impôt	46 900
Réduction d'impôt	46 900
Impôt à payer	0

Exemple 2: ménage à 2 revenus

	Epoux	Epouse
Pension imposable	350 000	150 000
Impôt	73 783	10 706
Réduction d'impôt	- 44 468	- 19 058
Impôt à payer	29 315	0
	29 315	

Proposition de réforme

Pension imposable	331 272	Pension imposable	350 000	150 000
Charges profess. (forfait)	- 46 564	Charges profess. (forfait)	- 47 500	- 30 000
Impôt à payer	26 039		302 500	120 000
		1 ^{ère} tranche non imposable	- 112 500	- 112 500
			190 000	7 500
		Impôt à payer	57 000	2 250
			59 250	(29 315)

Isolés

Revenus 1986 — Exercice d'imposition 1987

	Exemple 1	Exemple 2
Pension brute	—	482 842
Cotisation A. M. I.	—	12 312
Pension imposable	265 066	470 530
Impôt de base	41 583	123 193
Réduction d'impôt	- 41 583	- 63 525
	0	59 668

Proposition de réforme

Pension brute	—	482 842
Cotisation A. M. I.	—	12 312
Pension imposable	265 066	470 530
Abattement forfaitaire	- 41 507	- 53 527
	223 559	417 003
1 ^{ère} tranche non imposée	- 150 000	- 150 000
2 ^{ème} tranche imposée à 30 %	73 559	267 003
Impôt à payer	22 068	80 101
Total impôt Etat	22 068	80 101

Comparaison de la taxation d'une pension de 600 000 F selon la situation du ménage

Revenus 1986 — Exercice d'imposition 1987

Vergelijking van de belasting op een pensioen van 600 000 F, naar gelang van de gezinstoestand — voorstel «belastinghervorming»
Inkomsten 1986 — Aanslagjaar 1987

Comparaison de la taxation d'une pension de 600 000 F selon la situation du ménage — proposition «réforme fiscale»
Revenu 1986 — Exercice d'imposition 1987

	Alleenstaande belastingplichtige — Contribuable isolé	Gehuwd belastingplichtige met echtgenoot ten laste — Contribuable mariée avec conjoint à charge	Gehuwd belastingplichtige: beide echtgenoten hebben een inkomen — Contribuable marié: conjoint avec chacun un revenu	
Belastbaar pensioen. — Pension imposable	600 000	600 000	600 000	600 000
Forfaitaire bedrijfslasten. — Charges professionnelles forfaitaires	— 60 000	— 60 000	— 60 000	— 60 000
Netto-belastbaar. — Imposable net	<u>540 000</u>	<u>540 000</u>	<u>540 000 (1)</u>	<u>540 000</u>
Berekening van de belastingheffing. Splitting 70/30. — Calcul de l'imposition. Fractionnement 70/30		378 000 (2) 162 000		
1 ^e , niet-belastbare schijf. — 1 ^{ère} tranche non imposée	— 150 000	— 112 500 — 112 500	— 112 500	— 112 500
	<u>390 000</u>	<u>265 500</u> <u>49 500</u>	<u>427 500</u>	<u>427 500</u>
2de schijf belast tegen 30 % : — 300 000. — 2 ^{ème} tranche 30 % — 300 000	90 000	79 650 14 850	90 000	90 000
3de schijf belast tegen 40 % : van 300 000 F tot 750 000 F. — 3 ^{ème} tranche 40 % de 300 000 à 750 000	<u>36 000</u>	— —	<u>51 000</u>	<u>51 000</u>
Totaal belasting Staat — Total impôt Etat	126 000	94 500	141 000 282 000	141 000

(1) Volledige decumulatie.

(2) Splitting 70/30 zonder bovengrens voor een gezin met één bedrijfsinkomen: belasting van het gesplitte inkomen tegen zijn eigen tarief.

(1) Décumul intégral.

(2) Fractionnement 70/30 sans plafond pour le ménage à revenu professionnel unique: imposition du revenu fractionné à son taux propre.